

หนังสือวิจารณ์

บทเรียนที่ 2

โครงสร้างและเนื้อหา

ต้นฉบับ

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำซ้ำส่วนหนึ่งส่วนใดของสิ่งพิมพ์นี้ในรูปแบบใด ๆ หรือโดยวิธีการใด ๆ ก็ตาม เพื่อผลกำไร (ยกเว้นเพื่อการอ้างอิงโดยสังเขป เพื่อการแสดงความคิดเห็น หรือเพื่องานด้านวิชาการ) โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากสำนักพิมพ์ Third Millennium Ministries, Inc., 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707

ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดที่อ้างอิงคัดมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐานภาษาอังกฤษ (The Holy Bible, English Standard Version® (ESV®))
สงวนลิขสิทธิ์ © 2001 โดย คอสส์เวย์ (Crossway) หน่วยงานพันธกิจด้านการพิมพ์เผยแพร่ของ “สำนักพิมพ์ข่าวประเสริฐ” (Good News Publishers) ใช้โดยได้รับอนุญาตแล้ว สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ

ข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อมูลเกี่ยวกับ “สหัสวรรษสาม”

“สหัสวรรษสาม” ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1997 ในฐานะองค์กรไม่แสวงผลกำไร อันมีพันธกิจหลักคือการประกาศข่าวประเสริฐคริสเตียนด้วยความมุ่งมั่นที่จะ:

ให้การศึกษาด้านพระคัมภีร์แก่ผู้ต้องการศึกษาทั่วโลก โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

เป้าหมายของเราคือการให้การศึกษาด้านคริสตศาสนาโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายแก่ศิษยาภิบาลและผู้นำคริสเตียนมากมายรอบโลกที่ยังขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอสำหรับการรับใช้ เราจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวนี้โดยการผลิตและเผยแพร่หลักสูตรศาสนศาสตร์รูปแบบใหม่ในระบบมัลติมีเดียไปทั่วโลกผ่านภาษาอังกฤษ อหรับ จีนกลาง รัสเซีย และสเปน นอกจากนี้ หลักสูตรของเรายังได้รับการแปลไปอีกกว่า 20 ภาษา โดยผ่านองค์กรผู้มิตร์หลักสูตรของ “สหัสวรรษสาม” ประกอบด้วยสื่อวีดิทัศน์ที่เน้นภาพ เอกสารคำสอน และข้อมูลต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต โดยออกแบบเพื่อให้โรงเรียนกลุ่ม หรือบุคคล ใช้งานได้อย่างสะดวกทั้งในระบบออนไลน์และในการศึกษาเป็นกลุ่ม นอกจากนี้ โดยผ่านหลักสูตรของ “สถาบันสหัสวรรษสาม” ซึ่งได้รับการวางโครงสร้างอย่างดีและได้รับการรับรอง เรายังจัดการฝึกอบรมด้านพระคริสตธรรมคัมภีร์และศาสนศาสตร์ในหลากหลายภาษาโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมามี เราได้พัฒนาวิธีการอันมีประสิทธิภาพและคุ้มค่าที่สุดในการผลิตบทเรียนมัลติมีเดียอันประกอบด้วยเนื้อหาและคุณภาพที่เป็นเลิศที่สุด ทีมนักออกแบบกราฟฟิก ผู้สร้างภาพประกอบ และผู้ผลิตของเรา ล้วนยึดมั่นในมาตรฐานสูงสุดในการผลิต อีกทั้งยังใช้อุปกรณ์และเทคนิคขั้นสูง อันทันสมัย กลุ่มนักเขียนและบรรณาธิการของเราเป็นนักการศึกษาที่ได้รับการฝึกฝนด้านศาสนศาสตร์ ส่วนนักแปลของเรานั้นก็มีความปรารถนาสูงด้านศาสนศาสตร์และเป็นเจ้าของภาษาเป้าหมายที่ตนรับผิดชอบ และบทเรียนต่าง ๆ ของเราก็ประกอบด้วยความเข้าใจเชิงลึกจากทั้งศาสตราจารย์ ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมอันเป็นที่ยกย่องหลายแห่งและจากศิษยาภิบาลทั่วโลก รวมแล้วหลายร้อยคน

เพื่อให้เป้าหมายในการเผยแพร่ของเราลุล่วง “สหัสวรรษสาม” จึงได้ผ่นนักก้าลังเชิงกลยุทธ์กับบรรดาคริสตจักร วิทยาลัยพระคริสตธรรม โรงเรียนพระคัมภีร์ มิชชันนารี สถานีวิชชุกะชายเสด็จคริสเตียน ผู้ให้บริการถ่ายทอดโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม และองค์กรอื่น ๆ ความสัมพันธ์กับพันธมิตรเหล่านี้ได้ส่งผลให้มีการเผยแพร่บทเรียนผ่านวิดีโอหลายล้านบทเรียน ไปสู่ผู้นำพื้นเมือง ศิษยาภิบาลพื้นเมือง และนักศึกษาพระคริสตธรรมพื้นเมืองมากมาย นอกจากนี้ เว็บไซต์ของเรายังเป็นช่องทางเผยแพร่และจัดหาวัสดุการเรียนเพิ่มเติมเพื่อเสริมบทเรียนต่าง ๆ ของเรา บริการเหล่านี้ครอบคลุมถึงเสียงธรรมเทศนา คำบรรยายบทเรียน หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และวัสดุอื่น ๆ เกี่ยวกับวิธีการเริ่มชุมชนการเรียนรู้ของท่านเอง

“สหัสวรรษสาม” ได้รับการรับรองโดยกรมสรรพากรของสหรัฐอเมริกา (IRS) ในฐานะบริษัท ตามมาตรา 501(c)(3) โดยเป็นองค์กรอันพึ่งพาเงินบริจาคด้วยจิตศรัทธา ซึ่งสามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้ จากบรรดาคริสตจักร มูลนิธิ ธุรกิจ และบุคคลทั่วไป หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธกิจของเรา หรือหากสนใจที่จะเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจของเรา กรุณาติดต่อที่เว็บไซต์ www.thirdmill.org.

สารบัญ

บทนำ.....	1
จุดประสงค์.....	1
ข้อเสนอแห่งพระพร	2
คำขู่แห่งการสาปแช่ง.....	3
รายละเอียด	4
บทนำ (1:1-8).....	6
นิมิตพระคริสต์ (1:9-3:22).....	7
คำบรรยายพระคริสต์ (1:9-20).....	7
จดหมายถึงคริสตจักรทั้งเจ็ด (2:1-3:22)	9
เหตุการณ์ที่จะมาถึง (4:1-16:21)	14
ตราประทับทั้งเจ็ด (4:1-8:1)	15
เศรทั้งเจ็ด (8:2-11:19)	18
ประวัติศาสตร์ทั้งเจ็ด (12:1-14:20).....	19
ชั้นทั้งเจ็ด (15:1-16:21).....	22
หญิงโสเภณีตัวกลาง (17:1-21:8)	23
การพิพากษาเหนือบาบิโลน (17:1-19:21).....	23
การปกครองของวิสุทธิชน (20:1-21:8)	25
เจ้าสาวของพระเมษโปดก (21:9-22:5)	28
สรุป (22:6-21)	30
การประยุกต์.....	30
กลยุทธ์ทั่วไป.....	31
อดีตนิยม	31
อนาคตนิยม	32
ประวัติศาสตร์นิยม	32
อุดมคตินิยม.....	33
กลยุทธ์แบบบูรณาการ	34
สรุป.....	36
วิทยากร	37
อภิธานศัพท์.....	39

หนังสือวิวรรณ์

บทเรียนที่ 2

โครงสร้างและเนื้อหา

บทนำ

ครั้งหนึ่ง เพื่อนคนหนึ่งของข้าพเจ้าเล่าให้ฟังถึงการที่เขาไปเยือนร้านพรมทอมือแห่งหนึ่งนอกกรุงไคโร ประเทศอียิปต์ ร้านนั้นมีหลายห้องที่เต็มไปด้วยคนที่กำลังทอพรมอยู่ด้วยกัน เพื่อนของข้าพเจ้าตั้งว่าแพรพรมเส้นบางละเอียดเหล่านี้สามารถถักทอเข้ากับเส้นใยคล้ายคลึงกันหลายพันเส้นให้เป็นลวดลายซับซ้อนของผืนพรมได้อย่างไร ความงดงามของเส้นใยเหล่านี้มีชีวิตขึ้นมาเมื่อมันถูกผสมผสานเข้าเป็นผ้าผืนเดียวกัน และหนังสือวิวรรณ์ก็ค่อนข้างจะคล้ายกับพรมทอมือผืนหนึ่ง มันเต็มไปด้วยคำพยากรณ์ที่ถึงความหมายมากมายมาจากคำพยากรณ์อื่น ๆ ที่อยู่รอบข้างตัวมันเอง และความหมายของวิวรรณ์ก็ชัดเจนที่สุดเมื่อเราอ่านหนังสือเล่มนี้ทั้งเล่ม และเข้าใจภาพใหญ่ที่วิวรรณ์กำลังวาดให้เราดู

นี่คือบทเรียนที่สองในชุดบทเรียน “หนังสือวิวรรณ์” ของเรา และเราได้ตั้งชื่อบทเรียนนี้ว่า “โครงสร้างและเนื้อหา” ในบทเรียนนี้ เราจะสำรวจหนังสือของยอห์น โดยพิจารณาแนวการประพันธ์เชิงวรรณกรรม และศึกษาว่าส่วนต่าง ๆ ของหนังสือเล่มนี้ประกอบกันขึ้นอย่างไร

เราจะเริ่มต้นการสำรวจ โครงสร้างและเนื้อหาของวิวรรณ์โดยพิจารณาอย่างสังเขปถึงจุดประสงค์ของยอห์นในการเขียนหนังสือเล่มนี้ จากนั้น เราจะสำรวจรายละเอียดต่าง ๆ ของหนังสือวิวรรณ์เอง และท้ายที่สุด เราจะสำรวจกลยุทธ์ทั่วไปบางประการสำหรับการประยุกต์วิวรรณ์เข้ากับยุคปัจจุบัน

จุดประสงค์

จุดประสงค์ของยอห์นในการเขียนวิวรรณ์ก็แทบจะซับซ้อนเท่ากับตัวหนังสือวิวรรณ์เอง ดังนั้น เราจึงไม่สามารถสำรวจทุกรายละเอียดได้ในบทเรียนนี้ กระนั้น เราก็ยังสามารถสรุปจุดประสงค์หลักของยอห์น ดังนี้: ยอห์นเขียนหนังสือวิวรรณ์เพื่อหนุนใจคริสเตียนที่กำลังทุกข์ให้สัจย์ซื่ออยู่เสมจนถึงเวลาที่พระคริสต์เสด็จกลับมา

ตามที่ได้อธิบายไว้ในบทเรียนแรกของชุดบทเรียนนี้ ผู้อ่านที่ถูกข่มเหงของยอห์นกำลังประสบกับการทดลองใจมากมายให้อ่อนแอในความเชื่อของตน ยอห์นจึงได้เขียนเพื่อให้ความมั่นใจแก่คริสตจักรในเมืองเอเฟซัส สเมอร์นา เปอร์กัมมัม ธียาทรา ซาร์ดีส ฟิลาเดลเฟีย เลาดิเซีย และที่อื่น ๆ ในโลกว่าพระคริสต์ทรงรู้ถึงความทุกข์ทรมานของพวกเขาและจะทรงนำพวกเขาผ่านพ้นไป วิวรรณ์ให้หลักประกันว่าพระเยซูทรงควบคุมเหนืออนาคตอันเต็มด้วยสง่าราศีของพวกเขาแล้ว และพระองค์จะประทานรางวัลแก่คนเหล่านั้นที่ติดตามพระองค์อย่างสัตย์ซื่อ

โดยสอดคล้องกับบทบาทของท่านในฐานะผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า ยอห์นแสดงจุดประสงค์ของท่านผ่านสองข้อความที่เสริมกันและกันของพระเยซู ไปถึงคริสตจักรในเอเชียไมเนอร์ ในข้อความแรก ยอห์นได้เสนอพระพรสำหรับทุกคนที่ภักดีต่อพระเยซู และในข้อความที่สอง ท่านสื่อถึงคำขู่ว่าจะสาปแช่งคนที่ปวงที่ไม่ภักดี เราจะสำรวจข้อความทั้งสองประเภทนี้ โดยเริ่มต้นที่ข้อเสนอแห่งพระ

พร

ข้อเสนอแห่งพระพร

จงฟังข้อความหนุนใจที่ซ่อนอยู่ภายใต้ข้อคิดไปถึงคริสตจักรในเมืองสมออร์นา ในวิวรณ์ 2:9-10:

'เรารู้ถึงการทนทุกข์และความยากไร้ของเจ้า กระนั้นเจ้าก็ยังมี!... อย่ากลัวการทนทุกข์ที่เจ้ากำลังจะเผชิญ เรามองเจ้าว่ามารจะขังพวกเจ้าบางคนไว้ในคุกเพื่อทดสอบเจ้า และเจ้าจะทนทุกข์เพราะการข่มเหงถึงสิบวัน จงสัจซื่อแม้ต้องตายและเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า' (วิวรณ์ 2:9-10)

ข้อความนี้หาใช่คำสัญญาที่จะปกป้องจากการทนทุกข์ทั้งปวงไม่ ยอห์นกล่าวว่าคริสตจักรในเมืองสมออร์นา “กำลังจะทนทุกข์” แต่ขณะเดียวกัน ท่านก็ให้ความมั่นใจแก่พวกเขาว่า ถ้าพวกเขาสัจซื่อต่อพระคริสต์ต่อไป พระเยซูจะประทาน “มงกุฎแห่งชีวิต” แก่พวกเขา การที่พวกเขาทนทุกข์และอาจถึงแก่ชีวิตจะเป็นสิ่งชั่วคราวเท่านั้น แต่พระพรต่าง ๆ ของพวกเขาจะดำรงชั่วนิรันดร์ นี่คือคำหนุนใจที่สำคัญเพราะเป็นการนำผู้อ่านดั้งเดิมของยอห์นไปสู่แนวคิดต่าง ๆ ที่ตามมา โดยสอนพวกเขาให้อ่านนิมิตเหล่านั้นด้วยสายตาที่มองไปสู่พระพรที่พระเยซูจะประทานแก่ผู้ที่ติดตามพระองค์อย่างสัจซื่อ เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา เช่น วิวรณ์ 20:4 กล่าวถึงพระพรแห่งการครองราชย์ร่วมกับพระคริสต์ และจงฟังว่า วิวรณ์ 21:3-4 บรรยายพระพรที่ผู้เชื่อจะได้รับว่าอย่างไร

'และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากพระที่นั่งว่า “บัดนี้ที่ประทับของพระเจ้ามาอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะสถิตกับพวกเขา เขาทั้งหลายจะเป็นประชากรของพระองค์ และพระเจ้าเองจะทรงอยู่กับพวกเขาและเป็นพระเจ้าของพวกเขา พระองค์จะทรงซับน้ำตาทุกๆ หยดของพวกเขา จะไม่มีความตาย หรือการคร่ำครวญ หรือการร่ำไห้ หรือความเจ็บปวดครวครวอีกต่อไป เพราะระบบเก่าได้ผ่านพ้นไปแล้ว” (วิวรณ์ 21:3-4)

นิมิตแห่งอนาคตนี้น่าจะได้นำคนใจให้ผู้อ่านของยอห์นสัจซื่อต่อพระเจ้า เพื่อที่พวกเขาจะได้รับพระพรมหัศจรรย์เหล่านี้

คุณเห็นช่วงเวลาสำคัญมาก ๆ บางช่วงที่มีการสัญญาที่จะประทานพระพรมาถึงคนของพระเจ้าในหนังสือวิวรณ์ เช่น คุณอาจนึกถึงวิวรณ์ 2 และ 3 รวมทั้งพระสัญญาต่าง ๆ ถึงคนเหล่านั้นที่ได้มีชัย โดยหลังจากนั้น พระสัญญาดังกล่าวก็ถูกกล่าวถึงถึงคนที่ได้มีชัยในตอนสุดท้ายของหนังสือ และสิ่งนี้ก็เตือนใจเราว่า บางส่วนของสิ่งที่พระสัญญาเรื่องพระพรกำลังเจตนากระทำเพื่อเราในฐานะคนของพระเจ้าก็คือ เพื่อหนุนใจเราให้บากบั่นในช่วงเวลาแห่งความยากลำบากและการถูกข่มเหง ให้บากบั่นในการติดสนิทกับพระเยซูและดำเนินชีวิตของเราให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ต่าง ๆ ของพระองค์เสมอ แต่ก็ให้ระมัดระวังอย่างยิ่งเช่นกันที่จะดำเนินชีวิตในวิถีของคนเหล่านั้นที่เป็นที่รู้จักโดยพระนามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เพื่อที่เราจะเป็นประชากรบริสุทธิ์แต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า

— ดร. เดวิด ดับเบิลยู แซพแมน

จุดประสงค์ของข้อเสนอเรื่องพระพรที่เราพบครั้งแล้วครั้งเล่าในวิวรณ์ แทบจะดูเหมือนว่าเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติการเปิดเผยวันสิ้นโลกของหนังสือเล่มนี้ เพราะมันกำลังให้ความมั่นใจกับคนเหล่านี้ว่า แม้สภาวะความ

เป็นจริงของพวกเขา แม้สิ่งที่พวกเขาเห็นอย่างแท้จริงด้วยดวงตาของตนเองจะบ่งบอกว่าพวกเขากำลังถูกสาปแช่ง พวกเขากำลังทนทุกข์ พวกเขาไร้ความสำคัญ พวกเขาขัดแย้งกับโรม พวกเขาถูกสังคมและวัฒนธรรมอัปเปหิตามถึงแม้ทุกสิ่งดูเหมือนจะอยู่ฝ่ายตรงข้ามพวกเขาก็ตาม แต่เรื่องจริงก็คือ สมมุติว่าเราสามารถดึงผ้าคลุมออก—จะว่าอย่างนั้นก็ได้—เรื่องจริงก็คือ ถ้าพวกเขาเขยียดมันพระวาระของพระเจ้าและคำพยานของพระเยซู พวกเขาจะได้รับประสบการณ์กับพระพรของพระเจ้า

— ดร. เจมส์ เอ็ม แฮมิลตัน

นอกเหนือจากการเสนอพระพรแก่ผู้ติดตามพระเยซูอย่างสัจซื่อแล้ว ยอห์นยังแสดงจุดประสงค์ของท่านผ่านคำขู่เรื่องการสาปแช่งต่อคนเหล่านั้นที่ไม่ก็กคือต่อพระคริสต์

คำขู่แห่งการสาปแช่ง

ให้เราดูสักหนึ่งตัวอย่าง จงฟังคำขู่ของพระเยซูที่มีมาถึงคริสตจักรในเมืองเลาดีเซีย ในวิวรณ์ 3:16:

'เพราะเจ้าอุ่นๆ ไม้ร้อนไม่เย็น ดังนั้นเรากำลังจะฉีกเจ้าออกจากปาก' (วิวรณ์ 3:16)

ถ้อยคำนี้คัดเตือนผู้อ่านของยอห์นอย่างหนักแน่นให้กลับใจจากความบาปและดำเนินชีวิตด้วยความกระตือรือร้นที่จะขอมงานต่อพระเยซู คำขู่ที่ว่าจะโดนฉีกออกจากปากของพระคริสต์เป็นคำเตือนว่า การกบฏต่อพระเยซูอย่างไรสักก็จะนำไปสู่การสาปแช่งของพระเจ้า คำขู่ลักษณะนี้ถูกรวมเข้าในวิวรณ์เพื่อที่ผู้รับสารดั้งเดิมของยอห์นจะตระหนักถึงการสาปแช่งของพระเจ้า เมื่อพวกเขาอ่านนิมิตต่าง ๆ ที่จะตามมา

ในฐานะผู้เขียน ยอห์นเน้นย้ำคำสาปแช่งเหล่านี้หลายครั้งเพื่อคัดเตือนทั้งผู้เชื่อแท้และผู้เชื่อแท้ให้กลับใจจากบาป เช่น ในหลาย ๆ ตอน นิมิตของยอห์นบรรยายถึงโทษทัณฑ์ที่ตกลงบนบรรดาคนที่นมัสการสัตว์ร้ายตัวนั้น วิวรณ์ 14 กล่าวถึงคนที่บูชารูปเคารพเหล่านี้ถูกบดขยี้ในบ่อข่าองุ่นของพระเจ้า บทที่ 16 กล่าวว่าพวกเขาทนทุกข์ทรมานเพราะโรคร้าย และในบทที่ 19-21 พวกเขาถูกเผาไหม้ในบึงไฟกามะถัน ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ แม้จะเป็นคำขู่ที่แท้จริงถึงผู้เชื่อแท้ในคริสตจักรต่าง ๆ ในเอเชียย่อย แต่ก็มักจะให้เหตุผลให้ผู้เชื่อแท้เช่นกันให้หลีกเลี่ยงพฤติกรรมและทัศนคติแบบที่นำไปสู่การพิพากษาของพระเจ้า

คำเตือนเรื่องการพิพากษาในหนังสือวิวรณ์แท้จริงแล้วมีสองจุดประสงค์ ในด้านหนึ่ง สำหรับผู้เชื่อที่ยืนหยัดอย่างมั่นคงที่กำลังทนทุกข์ทรมาน คำเตือนเหล่านี้คือคำเตือนใจและคำสัญญาว่า แท้จริงแล้ว การชะลอความยุติธรรมออกไปหาใช้การปฏิบัติจะให้ความยุติธรรมไม่ อีกทั้งเตือนใจและสัญญาว่า วันนั้นจะมาถึงเมื่อบรรดาผู้ที่ได้กระทำให้ชีวิตของคริสเตียนต้องทุกข์ทรมาน หรือผู้ที่ได้อาชีวิตคริสเตียน จะถูกนำตัวมาพิพากษาในกระบวนการยุติธรรม

ในอีกด้านหนึ่ง ในศตวรรษแรก เช่นเดียวกับในปัจจุบัน มีหลายคริสตจักรที่ถูกปล่อยอย่างหนักโดยความเย้ายวนของวัฒนธรรมรอบข้าง นครบาบิโลนหญิงแพศยาในนิมิตที่พระเจ้าประทานแก่ยอห์นในวิวรณ์ 17 ก็สวมอาภรณ์อันงดงาม ซึ่งก็ดูมีเสน่ห์ในขณะหนึ่ง ในตอนนี้ ในมือของเรามีถ้วยทองคำที่เต็มไปด้วยโลหิตของวิสุทธิชน ฉะนั้น แต่ในตอนนี้ เรารู้ว่าเธอโหดเหี้ยมเพียงใดในฐานะเป็นตัวแทนของความเย้ายวนแห่งความหรูหราที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความโหดร้าย แต่เราก็อาจถูกล่อลวงใจได้ และเราก็เห็นในบทที่ 2 และ 3 ว่าคริสตจักรแรก ๆ บาง

แห่งที่ยอห์นนำหนังสือเล่มนี้ไปถึง ก็ถูกความเขี้ยวของวัฒนธรรมท้องถิ่นล่อลวงใจ ด้วยเหตุนี้ นี่จึงเป็นคำเตือนที่จริงจังถึงผู้เชื่อไม่ให้หลงไปกับถึงความเขี้ยวของวัฒนธรรมและความปรารถนาแห่งคัมภีราระยะ

— ดร. เคนนิส อี จอห์นสัน

ข้อความที่แท้จริงของวิวรณ์ก็คือ โลกนี้เป็นเวทีที่มหาสมุทรทางจิตวิญญาณกำลังเกิดขึ้น และการกระทำของเราอันเกี่ยวเนื่องกับสมรภูมินั้นก็มีนัยยะสำคัญ และพระเจ้ามีจุดประสงค์และแผนการในโลกนี้ และพวกเราจะต้องดำเนินชีวิตอย่างสอดคล้องกับจุดประสงค์และแผนการของพระองค์ และดังนั้น บรรดาผู้ที่ต่อต้านจุดประสงค์ต่าง ๆ ของพระเจ้าก็ต้องชดใช้ พวกเขาจะเผชิญกับการพิพากษาของพระองค์ พวกเราในฐานะผู้เชื่อจึงมีความรับผิดชอบที่จะต้องสัตย์ซื่อ และดังนั้น ตลอดหนังสือวิวรณ์ทั้งเล่ม ข้อความที่เกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าก็คือ จงยืนหยัดมั่นคง จงพากเพียร จงบากบั่นจนถึงที่สุด เพราะพระเจ้าจะเป็นผู้มีชัย และพระเจ้าเป็นพระเจ้าผู้ทรงอำนาจสูงสุด ถึงแม้ว่าในระหว่างทางนั้น มันอาจดูเหมือนว่าสิ่งต่าง ๆ ล้วนมุ่งหน้าไปในทิศทางตรงกันข้ามก็ตาม ดังนั้น ความจริงที่ว่าพระเจ้าจะพิพากษาคนชั่วร้ายและให้รางวัลคนดีจึงเรียกเราให้ตอบสนองต่อพระดำรัสของพระองค์ด้วยความสัตย์ซื่อ และตอบสนองจุดประสงค์และแผนการของพระองค์ด้วยความสัตย์ซื่อ

— ดร. มาร์ค เอล สเตราส์

ไม่ต้องสงสัยเลยว่ารายละเอียดมากมายในหนังสือวิวรณ์นั้นยากที่จะเข้าใจ แต่แนวคิดหลักต่าง ๆ ของวิวรณ์ก็ยังชัดเจนพอสมควร จุดประสงค์ของยอห์นก็คือ เพื่อหนุนใจให้ผู้อ่านของท่านสัตย์ซื่อต่อพระคริสต์ แม้ในยามที่พวกเขากำลังทนทุกข์ การที่พระเจ้าเสนอพระพรแก่พวกเขาจะได้หนุนใจให้พวกเขากลับคิดถึงพระเยซูและกระตือรือร้นในการกระทำดี และยอห์นก็หนุนใจพวกเขาด้วยคำสาปแช่งของพระเจ้า เพื่อที่จะกระตุ้นให้พวกเขาสำนึกผิด ในวิธีใดวิธีหนึ่งหรือทั้งสองวิธีนี้ ทุกภาพ ทุกสัญลักษณ์ และทุกฉากทัศน์ในวิวรณ์ล้วนส่งเสริมให้เกิดความสัตย์ซื่อ และถ้าเรายึดจุดประสงค์นี้ไว้ในใจ มันก็จะช่วยให้เข้าใจว่าหนังสือวิวรณ์มีความหมายอย่างไรสำหรับคริสเตียนยุคแรก และมีความหมายอย่างไรสำหรับพวกเรา ผู้อ่านในปัจจุบัน

เมื่อได้สำรวจจุดประสงค์ของหนังสือวิวรณ์แล้ว ต่อไปเราจะมุ่งความสนใจไปที่รายละเอียดของวิวรณ์

รายละเอียด

หนังสือวิวรณ์เริ่มต้นด้วยบทนำสั้น ๆ ใน 1:1-8 หลังจากนั้น เนื้อหาหลักของวิวรณ์ประกอบด้วยนิมิตสำคัญสี่ประการ

- นิมิตพระเยซู ใน 1:9-3:22
- นิมิตเหตุการณ์ที่จะมาถึง ใน 4:1-16:21
- นิมิตที่บรรยายโทษทัณฑ์สำหรับหญิงโสเภณีตัวกลาง ใน 17:1-21:8
- นิมิตเรื่องเจ้าสาว คู่อภิเษกของพระเมษโปดก ในวิวรณ์ 21:9-22:5

หลังจากนิมิตสำคัญสี่ประการ วิวรณ์ก็จบลงด้วยบทสรุปใน 22:6-21 นิมิตใหญ่ทั้งสี่ในเนื้อหาหลักของวิวรณ์ต่างเริ่มต้นด้วยถ้อยคำแนะนำที่กล่าวว่า ยอห์นอยู่ “ในพระวิญญูญาณ” ยอห์นใช้ภาษาสัญลักษณ์อย่างเสมอดันเสมอปลายเพื่อป้องกันจุดเริ่มต้นของตน

ใหม่แต่ละตอนในส่วนเนื้อหาหลักของหนังสือของท่าน

เมื่อเราตีความวลีที่योห่นำใช้ครั้งแรกในวิวรณ์ นั่นคือ “ทันใดนั้นข้าพเจ้าก็อยู่ในพระวิญญูณ” —อะไรทำนองนี้— ส่วนที่สังเกตได้ง่ายก็คือ มันเกิดขึ้นในสี่โอกาสนี้ และในแต่ละโอกาสที่มันเกิดขึ้น มันเป็นจุดเปลี่ยนในหนังสือวิวรณ์ ... และดังนั้น ข้าพเจ้าจึงคิดว่าสิ่งนี้ทำให้เราสามารถแบ่งหนังสือวิวรณ์ออกเป็นส่วนต่าง ๆ เหล่านี้อย่างกว้าง ๆ โดย คุณได้เห็นพระเยซูและจดหมายฉบับต่าง ๆ ในตอนต้น และจากนั้นคุณก็ได้เห็นบัลลังก์และการพิพากษาในตอนกลาง และจากนั้น ในตอนท้าย คุณก็ได้เห็นหญิงแพศยา และตามด้วยกษัตริย์ และตามด้วยเจ้าสาว และจริง ๆ แล้ว นี่ก็คือทั้งหมดของหนังสือวิวรณ์

— ดร. เจมส์ เอ็ม แฮมิลตัน

ในวิวรณ์ 1:10 ยอห์นเขียนดังนี้:

'ในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าอยู่ในพระวิญญูณและได้ยินเสียงคล้ายเสียงแตรดังก้องขึ้นด้านหลังข้าพเจ้า'
(วิวรณ์ 1:10)

ในวิวรณ์ 4:2 ท่านรายงานดังนี้:

'ทันใดนั้นข้าพเจ้าก็อยู่ในพระวิญญูณและตรงหน้าข้าพเจ้ามีพระที่นั่งตั้งอยู่ในสวรรค์ มีผู้หนึ่งประทับบนพระที่นั่งนั้น' (วิวรณ์ 4:2)

ในวิวรณ์ 17:3 ท่านกล่าวดังนี้:

'พระวิญญูณทรงนำข้าพเจ้าเข้าไปในถิ่นกันดาร' (วิวรณ์ 17:3)

และในวิวรณ์ 21:10 ท่านเขียนดังนี้:

'โดยพระวิญญูณทูตนั้นนำข้าพเจ้าไปที่ภูเขาสูงใหญ่ และสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นนครบริสุทธิ คือเยรูซาเล็มที่พระเจ้าทรงให้เลื่อนลอยลงมาจากสวรรค์' (วิวรณ์ 21:10)

การกล่าวถึงการถูกรับเข้าในพระวิญญูณเป็นการกล่าวถึงประสบการณ์บางอย่างที่โยห่นำเสนอในฐานะผู้เผยพระวจนะที่ได้รับจากพระเจ้า โดยในประสบการณ์นั้น ท่านถูกนำเข้าไปสู่สภาวะแห่งนิมิต เพื่อท่านจะได้รับนิมิตเชิงสัญลักษณ์เหล่านี้ นิมิตหลังที่มานั้น แท้จริงแล้ว อยู่ในคำพยากรณ์ของเอเสเคียลในพระคัมภีร์เดิม โดยในคำพยากรณ์นั้น มีสองครั้งที่เอเสเคียลกล่าวถึงพระวิญญูณ ซึ่งนำท่านไปยังสถานที่หนึ่งและแสดงให้ท่านเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่ท่านจะไม่มีทางได้เห็นหากไม่ใช่เพราะนิมิตดังกล่าวนี้ ... นี่คือการประสบการณ์หนึ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่าเราไม่สามารถเข้าใจได้อย่างเต็มที่ บางที แม้แต่ตัวผู้เผยพระวจนะเองก็ไม่เข้าใจ ใน 2 โครินธ์ 12 เปาโลพูดถึงเกี่ยวกับการถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สาม และไม่ว่าประสบการณ์นี้เป็นเรื่องภายในร่างกายหรือภายนอกร่างกายก็ตาม ท่านก็ไม่แน่ใจ ข้าพเจ้าก็ไม่มั่นใจว่าคนเหล่านั้นเข้าใจสิ่งนี้จริงหรือไม่ แต่มันเป็นที่ประจักษ์และกระจ่างว่า พระเจ้ากำลังวางคนเหล่านั้นไว้ในตำแหน่ง ไว้ในภาวะ ที่พวกเขาสามารถได้รับการเปิดเผยแบบนิมิตในลักษณะที่ค่อนข้างไม่ธรรมดา และเพื่อที่พวกเขาจะสามารถนำถ้อยคำนั้นมาถึงเราโดยผ่านการบันทึกในพระคัมภีร์—นั่นคือ การเขียนลงไปนในพระคัมภีร์ ในถ้อยคำที่พระวิญญูณประทานแก่พวกเขา เพื่อให้บรรยายนิมิตเหล่านี้และประสบการณ์เหล่านี้

— ดร. เดนนิส อี จอห์นสัน

ต่อไป เราจะสำรวจส่วนสำคัญแต่ละส่วนในหนังสือวิวรณ์ โดยเริ่มต้นที่บทนำ ในวิวรณ์ 1:1-8

บทนำ (1:1-8)

บทนำเริ่มต้นด้วยขอร้มบทในวิวรณ์ 1:1-3 ซึ่งเน้นย้ำถึงสิทธิอำนาจของหนังสือเล่มนี้ อันมาจากพระเจ้า สิทธิอำนาจนี้มีจุดเริ่มต้นจากพระเจ้าพระบิดา ได้มอบไว้กับพระเยซูคริสต์ และได้รับการเปิดเผยผ่านทูตสวรรค์ และในฐานะผู้เผยพระวจนะของพระคริสต์ ยอห์นจึงเป็นทูตผู้ทรงสิทธิอำนาจที่ถ่ายทอดข้อความของพระเยซูไปถึงคริสตจักรต่าง ๆ ของพระองค์

ข้อ 4 และ 5 ประกอบด้วยคำทักทาย โดยยอห์นระบุตัวตนของท่านเองและผู้รับสารของท่าน กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ ท่านเขียนไปถึงคริสตจักรเจ็ดแห่งในแคว้นเอเชียของจักรวรรดิโรม โดยแคว้นนี้อยู่ในเอเชียMinor ยอห์นยังได้แนบประโยคทักทาย นั่นคือ จากพระเจ้าพระบิดา โดยท่านบรรยายว่าเป็นพระองค์ผู้ทรงดำรงอยู่ในปัจจุบัน และดำรงอยู่ในอดีต และจะเสด็จมา; จากพระวิญญานบริสุทธิ์ ผู้เต็มเปี่ยมหรือครบถ้วนสมบูรณ์ โดยมีพระวิญญานทั้งเจ็ดต่อหน้าพระที่นั่งของพระองค์เป็นสัญลักษณ์; และจากพระเยซูคริสต์ ซึ่งยอห์นเรียกว่าเป็นพยานที่สัตย์ซื่อ เป็นคนแรกที่เป็นขึ้นมาจากความตาย และเป็นผู้ปกครองเหนืออัครทูตทั้งหลายของโลก

ในข้อ 5 ถึง 8 ยอห์นถวายสรรเสริญแด่พระเจ้า และการสรรเสริญนี้เปิดเผยประเด็นหัวใจสำคัญบางประการของท่านที่มีต่อผู้รับสารของท่าน ยอห์นสรรเสริญพระเจ้าสำหรับราชอาณาจักรสูงสุดของพระองค์ โดยมั่นใจว่าพระเจ้ากำลังกระทำการกิจตลอดทั้งประวัติศาสตร์เพื่อจุดประสงค์แห่งสง่าราศีของพระองค์ ท่านสรรเสริญพระเจ้าสำหรับการไถ่โดยพระเยซูคริสต์ เนื่องจากชีวิต การสิ้นพระชนม์ การคืนพระชนม์ และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระเยซู เป็นรากฐานของทุกความหวังที่ยอห์นกล่าวถึงในหนังสือของท่าน ท้ายที่สุด ท่านสรรเสริญพระเจ้าสำหรับพระสัญญาที่ว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมา อันเป็นเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ในอนาคตเมื่อทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าได้วางแผนและสัญญาไว้จะสำเร็จเป็นจริง

คริสเตียนสามารถตอบสนองต่อความหวังของเราในอนาคตที่จะได้รับการทรงไถ่อย่างสมบูรณ์ ด้วยจิตวิญญาณแห่งความหวัง ความหวังคือการคาดหวังอย่างมั่นใจถึงอนาคตในด้านบวก และธรรมชาติอันพิเศษและเหมาะสมเชิงปฏิบัติของความหวังก็คือ มันทำให้เราปีติยินดี ทำให้เราพากเพียร ทำให้เรากลับมาเข้มแข็ง และทำให้เราในปัจจุบันมีความชื่นชมยินดีแบบที่เต็มไปด้วยความคาดหวังและความเชื่อมั่นว่าสิ่งที่ถูกสัญญาไว้จะกลายเป็นความจริงขึ้นมา มันทำให้เราปีติยินดียิ่งขึ้นไปอีกด้วยสัมผัสแห่งการได้รับความมั่นใจว่าผลของสิ่งที่เรารอคอยเพื่อมันนั้นจะเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งในธรรมชาติแล้วอาจคลอนแคลนหรือไม่แน่นอน ในมุมมองอันจำกัดของเรา

— ดร. เกล็น จี สกอร์จี

การทรงไถ่ในชั้นปลายที่เราจะได้รับผ่านพระเยซูนั้นงดงามและเปี่ยมด้วยสง่าราศีอย่างไม่น่าเชื่อ จนถึงขนาดที่เราต้องตอบสนองอย่างเต็มที่ด้วยตัวคนทั้งสิ้นของเราต่อสิ่งที่พระเจ้าได้กระทำและต่อพระสัญญาต่าง ๆ ที่พระองค์จะกระทำเพื่อเราในพระเยซูคริสต์ นั่นคือสิ่งที่ข้าพเจ้าเข้าใจตามข้อ 1 ยอห์น 3 กล่าว เมื่อยอห์นกล่าวว่า “บัดนี้ เราเป็นลูกของพระเจ้า ภายหน้าเราจะเป็นอย่างไรเรายังไม่อาจรู้ได้ แต่เรารู้ว่าเมื่อพระองค์ทรงปรากฏ เราจะเป็นเหมือนพระองค์ ... ดังนั้น ทุกคนที่มีความหวังในพระองค์เช่นนี้ย่อมชำระตนเองให้บริสุทธิ์เหมือนที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์”

ถ้าเป้าหมายของการไถ่ของพระเจ้าคือเพื่อเปลี่ยนแปลงเราให้เป็นที่ตามพระฉายของพระเยซูคริสต์ ถ้าเป้าหมายของการไถ่ของพระเจ้าในชีวิตของเราคือเพื่อนำเราไปสู่ความเป็นเอกภาพอันสมบูรณ์กับพระองค์ อันเป็นสัมพันธภาพอันสมบูรณ์แห่งความไว้วางใจและความเชื่อฟังด้วยความรัก ถ้าเป้าหมายของการไถ่ของพระเจ้าคือเพื่อเติมเต็มชีวิตของเราด้วยความรักของพระองค์และพระวิญญาณของพระองค์ เพื่อที่เราจะไม่เพียงชื่นชมยินดีกับสวรรค์ชั่ววันจันทร์เท่านั้น แต่สวรรค์ก็จะประทับอยู่ในเราชั่ววันจันทร์ เช่นนั้น การตอบสนองของเราที่เป็นไปได้แบบเดียวเท่านั้น: พระผู้เป็นเจ้า ได้โปรดทำให้ข้าพเจ้าเป็นเหมือนพระเยซูให้มากที่สุดในชีวิตนี้ เท่าที่มนุษย์คนหนึ่งจะเป็นได้ ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าสิ่งนั้นมีรูปร่างหน้าตาอย่างไร ข้าพเจ้าไม่รู้ว่ามันเกิดขึ้นได้อย่างไร แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ได้โปรดทำให้ข้าพเจ้าเป็นทุกสิ่งทีพระองค์สามารถทำให้ข้าพเจ้าเป็น ข้าพเจ้ามอบทุกสิ่งแด่พระองค์ ข้าพเจ้ามอบชีวิตแด่พระองค์ ข้าพเจ้ายอมจำนนทุกสิ่งในตัวข้าพเจ้าแด่พระองค์ ข้าพเจ้าไม่ต้องการมีชีวิตเพื่อสิ่งอื่นใดแล้ว นอกจากการทรงไถ่อันสมบูรณ์แบบและครบถ้วนของพระองค์ที่กำลังทำงานในชีวิตของข้าพเจ้าในตอนนี้

— คร. สตีฟ เบลคมอร์

หลังจากบทนำ เรายังเห็นนิมิตพระคริสต์ และพระคำรัสของพระองค์ที่มีไปถึงคริสตจักรทั้งเจ็ด ในวิวรรณ์ 1:9–3:22

นิมิตพระคริสต์ (1:9–3:22)

นิมิตพระคริสต์เริ่มต้นด้วยคำบรรยายพระคริสต์และจบลงด้วยจดหมายของพระคริสต์ไปถึงคริสตจักรเจ็ดแห่งในเอเชียน้อย เราจะวิเคราะห์แต่ละตอนเหล่านี้แยกจากกัน โดยเริ่มต้นที่คำบรรยายพระคริสต์ของยอห์นในวิวรรณ์ 1:9-20

คำบรรยายพระคริสต์ (1:9-20)

ก่อนบรรยายพระคริสต์ ยอห์นแสดงออกถึงเอกภาพของท่านกับผู้อ่านของท่าน โดยระบุว่าตัวท่านเองเป็นผู้ร่วมใน: การทนทุกข์ อาณาจักรของพระคริสต์ และการอดทนอดกลั้น การทนทุกข์คือความจริงที่บรรดาผู้เชื่อประสบเสมอมา แต่ยอห์นยืนยันว่า ในยุคพระกัมภีร์ใหม่ การทนทุกข์ของเรามีนัยยะสำคัญพิเศษ พระเยซูทนทุกข์เพราะพระองค์ยื่นหยัดต่อต้านความบาป และเนื่องจากผู้เชื่อผูกพันเป็นหนึ่งในพระเยซู เราจึงทนทุกข์เช่นกัน แม้กระนั้น เมื่อใดก็ตามที่เราทนทุกข์ เรายังได้รับการปลอบใจว่าพระเจ้าสถิตกับเราและพระองค์ปกครองด้วยอำนาจสูงสุดเหนือสถานการณ์ของเรา ในทุกสถานการณ์—แม้กระทั่งการพลีชีพเพื่อความเชื่อ—เราก็กำลังได้รับชัยชนะเหนือความชั่วร้ายและความตาย โดยผ่านฤทธานุภาพของพระคริสต์

ยอห์นยังบอกด้วยว่า ท่านได้รับนิมิตนี้ในขณะที่ท่าน “อยู่ในพระวิญญาณ” สิ่งนี้น่าจะบ่งบอกว่ายอห์นอยู่ในสภาวะปลานปลืมทางจิตวิญญาณ ถึงแม้ว่าท่านมิได้ถูกเคลื่อนย้ายทางกายภาพไปยังสถานที่ใหม่ก็ตาม นี่เป็นหนึ่งในหลายวิธีที่พระเจ้าเปิดเผยพระองค์เองต่อผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เดิมเช่นกัน ตามที่เราเห็นในข้อพระคัมภีร์เช่นเอเสเคียล 3:12 ที่ท้ายที่สุด ยอห์นก็สรุปอารัมภบทโดยกล่าวว่า พระสุรเสียงจากสวรรค์มอบหมายให้ท่านรายงานเรื่องนิมิตเหล่านี้ไปถึงคริสตจักรในเมืองเอเฟซัส สเมอร์นา เปอร์กัมมัส ธิยาทรา ซาร์ดีส ฟิลาเดลเฟีย และเลาดีเซีย

ส่วนที่เป็นคำบรรยายพระเยซูจริง ๆ ของยอห์นเริ่มในวิวรรณ์ 1:12 พระเยซูปรากฏพระองค์ในฐานะ “บุตรมนุษย์” ดำเนิน

ท่ามกลางคันประทีปเจ็ดคัน สิ่งเหล่านี้เป็นสัญลักษณ์ของบรรดาคริสตจักรที่นำแสงสว่างของพระเจ้าในพระคริสต์ไปสู่โลกนี้ที่ยังคงอยู่ภายใต้อำนาจกดขี่แห่งความมืด คันประทีปเหล่านี้ก็น่าจะได้เดือนสติผู้่านของยอห์น ให้นึกถึงอุปกรณ์ที่ใช้ตกแต่งพลับพลาและพระวิหารในพระคัมภีร์เดิม รวมทั้งความจริงที่ว่า บัดนี้พระเยซูอยู่ในพลับพลาในสวรรค์ เบื้องหน้าบัลลังก์ของพระเจ้า ใน 1:4 ยอห์นก็ได้แสดงความเชื่อมโยงแล้วระหว่างคริสตจักรทั้งเจ็ดในเอเชียน้อย กับประทีปทั้งเจ็ดวงบนคันประทีปที่อยู่เบื้องหน้าพระเจ้า ในพลับพลาและต่อมาในพระวิหาร พระเจ้าสำแดงการสถิตอยู่ด้วยสง่าราศีท่ามกลางประชากรของพระองค์ และพระเจ้าเคยสถิตอยู่กับประชากรของพระองค์—คืออิสราเอล—ตั้งแต่ พระคริสต์ก็สถิตอยู่ท่ามกลางคริสตจักรของพระองค์ในปัจจุบัน ดังนั้น นอกจากนั้น พระเยซูยังสวมฉลองพระองค์ขาวและแถบทองคำ คล้ายคลึงกับมหาปุโรหิตในวิหารของชาวฮีบรู พระเนตรของพระองค์ก็สว่างเปลวไฟ และพระบาทของพระองค์เหมือนทองสัมฤทธิ์สุกปลั่งในเบ้าหลอม พระสุรเสียงของพระองค์ก็ทรงพลังดุจเสียงน้ำเชี่ยวกราก และมีดาบสองคมออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ และพระพักตร์ของพระองค์ฉายแสงเจิดจ้าดุจดวงตะวัน รูปลักษณะที่ปรากฏนี้แสดงให้เห็นว่าพระเยซูทรงสง่างามเต็มด้วยพระสิริ และทรงฤทธานุภาพ

เมื่อเราอ่านวิวรณ์ 1 สิ่งหนึ่งที่น่าอัศจรรย์ที่สุดเกี่ยวกับบทนี้ได้แก่นิมิตที่เราเห็นเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ สิ่งแรกที่เราควรพูดถึงก็คือ ทัศนภาพสัญลักษณ์อย่างชัดเจนเกี่ยวกับว่าพระเยซูคือผู้ใด นี่ไม่ใช่ภาพที่จะถูกวาดขึ้นหรือตีความตามตัวหนังสือ แต่เราระลึกเสมอว่ายอห์นเขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้น ซึ่งเป็นจดหมาย เป็นคำพยากรณ์ และเป็นวรรณกรรมเรื่องวันสิ้นโลกด้วย โดยท่านเขียนหนังสือเล่มนี้ไปถึงผู้เชื่อที่กำลังทนทุกข์ และบางคนในพวกเขาที่กำลังพลีชีพเพื่อพระเยซูคริสต์และเพื่อข่าวประเสริฐ และบรรดาคนเหล่านั้นที่กำลังดำเนินชีวิตภายใต้การคุกคามที่จะเอาชีวิตพวกเขาเพราะเหตุข่าวประเสริฐ ...

ในบทที่ 1 เราเห็นภาพอันเปี่ยมด้วยสง่าราศีของพระเยซูคริสต์ในฐานะบุตรมนุษย์ และเราก็เห็นคำบรรยายหลากหลายเกี่ยวกับพระเยซูในทันที พระองค์สวมฉลองพระองค์ของปุโรหิต พระองค์คือหนทางเดียวที่เราสามารถเข้าไปสู่การสถิตอยู่ของพระเจ้า ยอห์นบรรยายภาพพระองค์ว่ามีพระเศวตสีขาวยาวทั่วหิมะ ซึ่งน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะในจุดนี้ ยอห์นกำลังอ้างอิงถึงดาเนียล 7 และพระองค์ผู้มีพระเศวตสีขาวยาวในดาเนียล 7 ก็คือพระยาห์เวห์ แต่ยอห์นกลับใช้คำบรรยายนี้กับพระเยซู อันแสดงให้เห็นว่าพระเยซูทรงเทียบเท่าพระยาห์เวห์ นั่นคือ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าสมบูรณ์

ในภาพนี้ เราเห็นดาบสองคมในพระโอษฐ์ของพระเยซู ซึ่งเห็นได้ชัดว่านี่ไม่ใช่ความหมายตามตัวอักษร แต่เป็นการเน้นฤทธานุภาพของพระดำรัสของพระองค์ ว่าสามารถตัดและทำลายศัตรูของพระองค์ เพื่อที่คริสตจักรจะสามารถพักสงบในพระคริสต์ ในข้อความนี้ เราอ่านพบว่าพระพักตร์ของพระองค์เจิดจรัสด้วยสง่าราศี นั่นคือพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ทรงสง่าราศี พระเยซูตรัสกับยอห์นว่า พระองค์ทรงเป็นผู้ถือฤกษ์แห่งความตายและแดนมรณา นี่คือนิสัยที่คริสตจักรกำลังเผชิญ พวกเขา กำลังเผชิญความตายที่อาจมาถึง และโดยธรรมชาติแล้ว พวกเขาจึงกังวลเกี่ยวกับอนาคตของตน และยอห์นจึงเน้นย้ำ—ใช่ไหมครับ?—ว่าพระเยซูทรงอำนาจสูงสุด พระองค์คือผู้คืนพระชนม์ พระองค์คือผู้ทรงพระชนม์อยู่ พระองค์เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย พระองค์มีชัยชนะเหนือความตาย พวกเขาจึงไม่ต้องกลัว

เอาล่ะ ไม่ว่าจะเป็เนโรหรือโดมิเทียน หรือใครก็ตามที่ท่านคิดว่าเป็นจักรพรรดิในเวลานั้น—ซึ่งยังเป็นที่ยกเถียงกันอยู่—แต่ไม่ว่าจักรพรรดิโรมจะเป็นใครก็ตาม ดูแล้วเหมือนจักรพรรดิจะควบคุมทุกสิ่ง ใช่หรือไม่ หรือกลุ่มผู้มีอำนาจทางการเมืองจะควบคุมทุกสิ่ง ใช่หรือไม่? ไม่ใช่เลย คนเหล่านั้นไม่สามารถควบคุมได้เลย พระเยซูครองราชย์และพระเยซูปกครอง ทุกคนจะต้องรับมือกับพระองค์ ดังนั้น วิวรณ์โดยพื้นฐานแล้วจึงเป็นหนังสือที่ปลอบประโลมสำหรับคริสตจักรที่กำลังทนทุกข์ เป็นการเรียกร้องให้พากเพียร เป็นการเรียกร้องให้วางใจว่าพระเยซูคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้มีอำนาจสูงสุดและเปี่ยมด้วยสง่าราศี พระองค์กำลังดำเนินท่ามกลางคันประทีป คริสตจักรควรได้รับการปลอบประโลมและเสริมกำลัง เพื่อที่จะดำเนินต่อไปในความหวังและความวางใจในพระองค์

— ดร. โรมัส อาร์ ซีไรเนอร์

เราได้ศึกษาคำบรรยายพระเยซูคริสต์ของยอห์นแล้ว ต่อไป เราจะดูที่จดหมายของพระเยซูที่มีไปถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดในวิวรณ์ 2 และ 3

จดหมายถึงคริสตจักรทั้งเจ็ด (2:1–3:22)

พระคริสต์มีพระประสงค์ให้ส่งจดหมายเหล่านี้ไปถึงเจ็ดคริสตจักรที่อยู่ในเอเชีย้อย ซึ่งเป็นพื้นที่ด้านตะวันตกของตุรกีในปัจจุบัน พระองค์เรียกลำดับจดหมายตามลำดับการเดินทางของผู้ที่จะนำจดหมายไปส่ง ฉบับแรก พระองค์เขียนถึงเมืองเอเฟซัส ซึ่งอยู่บนชายฝั่ง จากนั้นก็เป็นเมืองสมอร์นาในตอนเหนือ ตามมาด้วยเมืองเปอร์กัมมัม ซึ่งอยู่ตอนเหนือขึ้นไปอีก จากนั้น พระองค์ทอศพระเนตรไปในทิศทางตะวันออกเฉียงใต้ โดยส่งจดหมายไปยังเมืองธียาทรา ตามด้วยซาร์ดิส ตามด้วยฟีลาเดลเฟีย และตามด้วยเลาดีเซีย จดหมายเหล่านี้บันทึกพระคำที่พระเยซูตรัสในราชสำนักในสวรรค์ของพระองค์ โดยถูกเรียบเรียงให้ช่วยคริสตจักรเหล่านี้ให้เข้าใจและตอบสนองต่อนิมิตที่จะตามมา

เมื่อมองอย่างกว้าง ๆ จดหมายเหล่านี้มีรูปแบบพื้นฐานเหมือนกัน โดยแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยในแง่ลำดับข้อมูล รูปแบบนี้มีหลายองค์ประกอบที่คล้ายคลึงกับคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิม และเตือนความจำเราว่ายอห์นกำลังปรนนิบัติในฐานะผู้เผยพระวจนะของพระเยซูถึงคริสตจักรเหล่านี้ แรกสุด จดหมายแต่ละฉบับเริ่มต้นด้วยถ้อยคำที่กล่าวกับทูตสวรรค์ของแต่ละคริสตจักร นักตีความบางคนมองว่า นี่คือการอ้างอิงถึงผู้ส่งสารที่เป็นมนุษย์ผู้เป็นตัวแทนของแต่ละคริสตจักร แต่ในบริบทของนิมิตจากฟ้าสวรรค์นี้ มันเป็นไปได้มากกว่าที่พวกเขาจะเป็นทูตสวรรค์จริง ๆ ที่พระคริสต์มอบหมายให้ดูแลแต่ละชุมชนผู้เชื่อท้องถิ่น สอง มีคำบรรยายพระคริสต์ที่หยิบยกมาจากพระลักษณะของพระองค์ในวิวรณ์ 1 โดยเน้นที่คุณลักษณะของพระเยซูที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของจดหมาย สาม มีการอ้างอิงการรู้จัก ซึ่งบ่งบอกว่าพระคริสต์รู้จักคริสตจักรเหล่านี้และรายละเอียดต่าง ๆ ของชีวิตของพวกเขา สี่ มีการประเมินคริสตจักรนั้น ๆ อันประกอบด้วยถ้อยคำชื่นชมและหลายครั้งก็รวมถึงถ้อยคำตำหนิ ห้า มีข้อเสนอแห่งพระพรและคำอุปสรรคแห่งการสาปแช่งผสมผสานกันตามที่เหมาะสมกับการประเมินของพระคริสต์สำหรับแต่ละคริสตจักร หก มีพระสัญญาว่าคนที่ปวงที่ยืนหยัดเอาชนะจะได้รับพระพรนิรันดร์เป็นมรดก เจ็ด จดหมายแต่ละฉบับมีคำเตือนสติให้เชื่อฟังพระคริสต์

ความคล้ายคลึงกันระหว่างจดหมายในวิวรณ์ 2 และ 3 ทำให้เราตื่นตัวรับรู้อิทธิพลสำคัญของเนื้อหาของจดหมายนี้ พระคริสต์กำลังตรัสกับคริสตจักรเหล่านี้ในฐานะกษัตริย์โดยชอบธรรมของพวกเขา พระองค์รู้ถึงสถานการณ์ในปัจจุบันของพวกเขาและมีสิทธิอำนาจที่จะประเมินพวกเขา พระองค์เสนอพระพรและอุปสรรคแห่งการสาปแช่งก็เพื่อหนุนใจให้พวกเขาสัตย์ซื่อ และพระองค์เตือนความจำพวกเขาว่าความรอดนิรันดร์มีไว้เพื่อคนเหล่านั้นที่เอาชนะความทุกข์ยากและการทดลองได้เท่านั้น จึงไม่น่าแปลกใจที่ประเด็นเหล่านี้ก็มีบทบาทสำคัญตลอดส่วนที่เป็นเนื้อหาหลักของหนังสือวิวัฒน์

พระเยซูในจดหมายเจ็ดฉบับที่มีไปถึงคริสตจักรเจ็ดแห่งกำลังปรารถนาให้คริสตจักร ให้คริสตเตียนแต่ละคน แสดงความสัตย์ซื่อต่อพระองค์ มีความเชื่อฟัง และไม่ว่าจะมีการต่อต้านในรูปแบบใดเกิดขึ้น—และมันก็มีมาก—พวกเขาจะต้องสัตย์ซื่อเสมอ ตรงนี้ ขอให้เราลังเกตว่ามีคริสตจักรเจ็ดแห่ง เป็นความจริงที่สองในเจ็ดคริสตจักรนี้มีความสัตย์ซื่อ และข้าพเจ้ากำลังหมายถึงคริสตจักรในเมืองสมอร์นาและคริสตจักรในเมืองฟีลาเดลเฟีย และพระเยซูก็มีแต่คำชื่นชมสำหรับคริสตจักรทั้งสองนี้ ที่นั่นก็มาถึงคริสตจักรที่เหลือ โดยคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส เปอร์กัมมัม ธียาทรา และซาร์ดิส ได้รับคำชื่นชม แต่ก็ได้รับการกล่าวโทษด้วย และที่เหลืออีกหนึ่งคริสตจักร คริสตจักรที่เจ็ด และ

นั่นก็คือคริสตจักรในเมืองเลาติเซีย และปรากฏว่าไม่มีคำชื่นชมใด ๆ สำหรับคริสตจักรในเมืองเลาติเซีย เนื่องจากพวกเขาพึ่งแต่ตนเอง

— ดร. ไชมอน เจ คิสเตอเมเกอร์

เราจะศึกษาจดหมายแต่ละฉบับโดยสังเขป เริ่มต้นด้วยจดหมายถึงคริสตจักรในเมืองเอเฟซัส ในวิวรรณ์ 2:1-7

เอเฟซัส (2:1-7) ในจดหมายฉบับนี้ ยอห์นแนะนำพระเยซูในฐานะพระองค์ผู้ทรงถือดวงดาวเจ็ดดวงไว้ในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ ในขณะที่พระองค์ทรงดำเนินท่ามกลางคันประทีปทองคำทั้งเจ็ด คำบรรยายนี้เน้นถึงแสงสว่างแห่งพระสิริและฤทธานุภาพของพระคริสต์ พระเยซูในฐานะกษัตริย์ของพวกเขามีคำประเมินแบบผสมผสานสำหรับคริสตจักรในเมืองเอเฟซัส พวกเขาเฝ้ารอนรอนอย่างน่าชื่นชมในด้านหลักคำสอนที่ถูกต้องและไม่ประนีประนอมกับพฤติกรรมชั่วร้าย และกล่าวกันว่าพวกเขาจริงจังเกี่ยวกับปฏิบัติของพวกนิโคเลอัสนิมโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นกลุ่มนอกรีตยุคแรกที่อยู่จะผสมความเชื่อคริสเตียนเข้ากับแนวคิดการมรดกนิยมของคนนอกรีต แต่คริสตจักรที่เอเฟซัสก็ได้รับคำวิจารณ์อย่างหนักเช่นกัน ในวิวรรณ์ 2:4 พระเยซูตรัสว่าพวกเขาได้ละทิ้งความรักดั้งเดิมไปเสีย ได้สูญเสียความกระตือรือร้นและความร้อนรนสำหรับพระคริสต์และแผ่นดินของพระองค์ พระคริสต์จึงเตือนว่า หากพวกเขาไม่กลับใจใหม่และหันกลับมากระตือรือร้นเช่นเดิม พระองค์ก็จะเพิกถอนคันประทีป—สัญลักษณ์ของเกียรติยศในสวรรค์—ของพวกเขาออกเสีย หรืออาจกล่าวได้ว่าพวกเขาจะโดนลงโทษทางวินัยและบางที่อาจถึงขั้นขูดคริสตจักร

สมอ์รนา (2:8-11) จดหมายถึงคริสตจักรในเมืองสมอ์รนาอยู่ในวิวรรณ์ 2:8-11 จดหมายนี้เริ่มต้นด้วยคำบรรยายพระเยซูว่าเป็น “เบื้องต้นและเบื้องปลาย ผู้ได้สิ้นพระชนม์และกลับมีชีวิตขึ้นมาอีก” คำบรรยายนี้ระบุพระเยซูในฐานะพระองค์ผู้ทรงสร้างสิ่งทั้งปวง และในฐานะจุดศูนย์กลางของชะตากรรมในบั้นปลายของสิ่งทรงสร้างทั้งปวง จดหมายฉบับนี้เป็นหนึ่งในจดหมายเพียงสองฉบับที่ไม่ปรากฏคำคำนิยามสำหรับการทำความเข้าใจ โดยเนื้อหาทั้งฉบับเน้นที่ความเห็นใจและความเข้าใจสำหรับคริสตจักรที่สมอ์รนา ซึ่งเผชิญการข่มเหงอย่างรุนแรง โดยน่าจะเป็นเหตุมาจากชาวยิวที่ไม่เชื่อ

เราสามารถเห็นได้ในกิจการและพระวจนะเล่มอื่น ๆ ในพระคัมภีร์ใหม่ว่า คำกล่าวอ้างว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ได้ก่อให้เกิดความเห็นแตกแยกกันที่ เช่นในธรรมศาลา และเปาโลก็เป็นตัวอย่างที่ดีของคนคนหนึ่งที่ถูกขับไล่ออกจากธรรมศาลา เช่น ที่เอเฟซัส ท่านต้องเดินทางไปสอนในหอประชุมของโรงเรียน หรือเราเริ่มเห็นคริสเตียนที่ประชุมกันตามบ้านเรือน แทนที่จะเป็นการรวมตัวกันในธรรมศาลา หนึ่งในหลาย ๆ สิ่งที่สร้างความกดดันกับความสัมพันธ์นั้นในยุคแรกก็แน่นอนว่าเป็นคำกล่าวอ้างว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ แต่ก็รวมถึงการหลงใหลเข้ามาของคนต่างชาติด้วย เราเริ่มเห็นว่าคนเหล่านั้นที่กำลังประกาศคริสตศาสนาที่กำลังประกาศว่าพระเยซูเป็นพระเจ้าเป็นเจ้าของประชาชาติทั้งปวง และเราก็เริ่มเห็นชาวต่างชาติตอบสนอง ด้วยเหตุนี้ ปฏิกริยาโต้ตอบหลากหลายเกี่ยวกับบัญญัติเรื่องอาหาร หรือเกี่ยวกับการรับสูหนัต ก็เริ่มสร้างความกดดันเพิ่มขึ้น และเราก็เห็นความไม่ลงรอยกันทำนองนี้ปะทุขึ้น เช่นที่กาลาเทีย ในประเด็นที่ว่าชาวต่างชาติเหล่านี้จำเป็นต้องถือรักษารวมบัญญัติหรือไม่ อีกสิ่งหนึ่งที่สร้างความกดดันอย่างมากกับความสัมพันธ์นี้ก็คือแนวทางที่ทั้งสองฝ่าย—คือชาวยิวและชาวคริสต์—เกี่ยวข้องกับโรมและอำนาจของรัฐบาลโรม แน่นอน เราทราบว่าการพิหารถูกทำลายลงในปี ค.ศ. 70 และแม้กระทั่งก่อนหน้านั้น ปัญหาเรื่องความสัมพันธ์กับโรมก็มีสาเหตุมาจากการที่พวกยิวกบฏต่อซีซาร์ ฉะนั้น ในสถานการณ์ที่ตามมาหลังเหตุเหล่านี้ เราจึงเห็นชาวยิวพยายามสถาปนาอัตลักษณ์ของพวกเขาขึ้นมาใหม่ โดยเริ่มอภิปรายกันในเรื่องนี้และพิจารณากันว่าพวกเขาควรมีอัตลักษณ์อย่างไร และสิ่งนี้ก็ยิ่งทำให้ชาวยิวและชาวคริสต์แยกห่างจากกันมากขึ้น

— ดร. เกรกอรี อาร์ เพรรี

ถึงแม้จะมีปัญหาที่ชาวิวในเมืองสมเมอร์นาเกิดขึ้นกับคริสตจักร แต่พระเยซูก็เตือนสติผู้ที่ติดตามพระองค์ให้สัจซื่อ และให้วางใจพระองค์ เพราะพระองค์ทรงมีชัยเหนือความตายแล้ว

เปอร์กามัม (2:12-17) ถัดมา พระคริสต์มีพระดำรัสถึงคริสตจักรที่เปอร์กามัมในวิวรณ์ 2:12-17 ในจดหมายฉบับนี้ ยอห์นแนะนำพระคริสต์ในฐานะพระองค์ผู้ “ทรงถือดาบสองคม” พระดำรัสของพระเยซูนั้นคมกริบและสามารถวินิจฉัยถูกผิด และสิ่งนี้เกี่ยวข้องกับโดยตรง เนื่องจากการประเมินของพระองค์ต่อคริสตจักรนี้มีทั้งด้านบวกและด้านลบ จงฟังสิ่งที่พระเยซูตรัสในวิวรณ์ 2:13-14:

‘เรารู้ว่าเจ้าอาศัยอยู่ที่ไหน ที่นั่นเป็นที่ซึ่งชาดานครองบัลลังก์ กระนั้นเจ้าก็ยังคงกักคึดอนามของเรา เจ้าไม่ได้ละทิ้งความเชื่อที่เจ้ามีในเราแม้ในช่วงที่อันที่พาสผู้เป็นพยานให้เราอย่างสัจซื่อถูกฆ่าตายในเมืองของเจ้า คือที่ซึ่งชาดานอยู่ กระนั้นเรามีบางข้อที่จะติติงเจ้าคือ’ (วิวรณ์ 2:13-14).

พระเยซูกล่าวคำชื่นชมก่อน และจากนั้นพระองค์ก็ตำหนิว่า คริสตจักรนี้ล้มเหลวในการปฏิบัติเสกคำสอนของพวกนิโคเลาส์นิยม และคำสอนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบาลาอัม ผู้สอนเท็จเหล่านี้ชักนำหลายคนไปสู่การหาความสำราญและการผิดศีลธรรมของคนนอกศาสนา และพระคริสต์เตือนว่าพระองค์จะปรับโทษพวกเขาถ้าพวกเขาไม่กลับใจใหม่

ธิยาทรา (2:18-29) จดหมายถึงคริสตจักรที่ธิยาทราปรากฏในวิวรณ์ 2:18-29 ในข้อความนี้ ยอห์นบรรยายพระเยซูว่าเป็นไฟที่ชำระให้บริสุทธิ์ โดยมีพระเนตรดั่งเปลวไฟลุกโชนและพระบาทดั่งทองคำสัมฤทธิ์สุดปลั่ง คำบรรยายนี้สัมพันธ์โดยตรงกับเนื้อหาของจดหมาย เพราะคริสตจักรที่ธิยาทราจำเป็นต้องได้รับการขัดเกลาและชำระให้บริสุทธิ์ ในวิวรณ์ 2:19-20 พระเยซูตรัสดังนี้:

‘เรารู้ถึงการกระทำของเจ้า ความรักและความเชื่อของเจ้า การรับใช้และความอดทนบากบั่นของเจ้า และเรารู้ว่าปัจจุบันเจ้ากำลังทำสิ่งเหล่านี้มากยิ่งขึ้นกว่าตอนแรก กระนั้นเรามีข้อที่จะติติงเจ้าคือ เจ้าทนฟังเยเซเบลผู้หญิงที่เรียกตนเองว่าผู้เผยพระวจนะ คำสอนของนางทำให้ผู้รับใช้ของเราหลง’ (วิวรณ์ 2:19-20).

คริสเตียนที่ธิยาทรามิได้สูญเสียความรักดั้งเดิมของพวกเขาที่มีต่อพระคริสต์ ซึ่งแตกต่างจากคริสตจักรที่เอเฟซัส ตรงกันข้ามความรักของพวกเขาแท้จริงแล้วได้เพิ่มขึ้น แต่พวกเขากลับอะลุ่มอล่วยให้กับคำสอนเท็จของหญิงคนหนึ่งซึ่งพระเยซูกล่าวถึงอย่างติเตียนในชื่อ “เยเซเบล” เช่นเดียวกับราชินีเยเซเบลผู้ฉาวโฉ่ใน 1 และ 2 พงศกัมยัตริย์ หญิงคนนี้ล่อลวงให้คนตกสู่การผิดศีลธรรมทางเพศและการบูชารูปเคารพ—สองสิ่งนี้สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดที่คนนอกศาสนาในเอเชียน้อยปฏิบัติ พระเยซูเตือนคริสตจักรนี้ให้ปฏิบัติเสกคำสอนเท็จเหล่านี้และลงความสัจซื่อต่อพระองค์ไว้

ข้าพเจ้าคิดว่าความรักและความร้อนรนจำเป็น—และต้อง—ผนวกเข้ากับหลักคำสอนอันมั่นคง ถ้าจะให้มันดำรงอย่างยั่งยืน และถ้าจะให้มันเป็นเหมือนพระคริสต์ ข้าพเจ้าคิดว่าบางคนมีของประทานทางอารมณ์ที่จะรักและร้อนรน แต่ของประทานทางอารมณ์โดยปราศจากความเข้าใจอย่างมั่นคงถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสกับเราในสารบบพระคัมภีร์ 66 เล่มนี้ ข้าพเจ้าคิดว่ามันจะกระเจิดกระเจิงไร้ทิศทางอย่างง่ายดาย

ในอีกด้านหนึ่ง ข้าพเจ้าคิดว่ามีบางคนที่มีของประทานด้านอารมณ์เพื่อการศึกษา และคนเหล่านั้นต้องการที่จะเข้าใจ และพวกเขาต้องการรู้ว่าหลักคำสอนนี้กล่าวอย่างไร และคนเหล่านี้ขาดความรักอย่างแนชัด ในความเป็นจริง ถ้าไม่ระมัดระวัง พวกเขาอาจกลายเป็นเหมือนพวกฟาริสี คนเหล่านี้สามารถรู้ทุกสิ่งอย่างถูกต้อง แต่ปราศจาก

องค์ประกอบแห่งความรัก แห่งความเมตตา แห่งความร้อนรน ทั้งเพื่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ พวกเขากำลังพลาดโอกาสอย่างแน่นอน

— ดร. แมทท์ ฟรีดแมน

สำหรับพวกเราแล้ว มันสำคัญที่เราจะต้องสะท้อนคิดถึงคำถามที่ว่า เหตุใดความร้อนรนและความรักของเราก็มีต่อพระเยซูคริสต์จำเป็นต้องผนวกเข้ากับ—คงต้องเรียกว่า—หลักคำสอนอันดีที่มีรากฐานในพระคัมภีร์ แท้จริงแล้วสองสิ่งนี้เป็นส่วนผสมที่สำคัญยิ่งยวดและมีพลวัตอย่างสูงเมื่อคุณมีความหลงใหลในหัวใจ อันผสมผสานกับความชัดเจนแห่งสังขรณ์ในหัวสมอง สิ่งที่ผมนึกได้ในทันทีก็คือการสะท้อนคิดของอัครทูตเปาโลเกี่ยวกับชาวอียิวร่วมเชื้อชาติบางคนซึ่งปฏิเสธพระคริสต์ ซึ่งร้อนรนอย่างมากในการไล่ตามเป้าหมายต่าง ๆ ของความเชื่อของชาวยิว และอัครทูตเปาโลก็กล่าวไว้ว่า “เพราะข้าพเจ้าเป็นพยานได้ว่าพวกเขาร้อนรนเพื่อพระเจ้า แต่ความร้อนรนของพวกเขาไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้” กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ความร้อนรนนั้นน่าชื่นชม แต่มันมุ่งไปผิดทิศทางเนื่องจากมันไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของความรู้ มันไม่ได้ถูกควบคุมอย่างเหมาะสม และมันไม่ได้ถูกกระตุ้นโดยความเข้าใจความจริงอย่างกระจ่างแจ้ง

มันคงเปรียบเทียบได้ว่า ความร้อนรนของเราคือเชื้อเพลิงในถังน้ำมันรถยนต์ และหลักคำสอนต่าง ๆ ก็คือพวงมาลัย ถ้าเรามีได้มุ่งไปในทิศทางที่ถูกต้อง คันเร่งก็กลายเป็นอุปกรณ์ที่อันตรายจริง ๆ เหตุฉะนั้น เราจึงจำเป็นต้องทำให้ความร้อนรนมุ่งไปในช่องทางที่สอดคล้องกับความจริง และมันก็จะกลายเป็นพลังที่เปี่ยมประสิทธิภาพสำหรับการที่ดี

— ดร. เกล็น จี สกอร์จี

ซารีดิส (3:1-6) จดหมายฉบับถัดมาเป็นจดหมายถึงคริสตจักรในเมืองซารีดิส ในวิวรณ์ 3:1-6 ในจดหมายฉบับนี้ ยอห์นอ้างอิงถึงวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้าและดาวทั้งเจ็ดดวงในพระหัตถ์ของพระเยซู เพื่อเตือนสติคริสตจักรที่ซารีดิสว่าพระเยซูทรงมีฤทธานุภาพและสิทธิอำนาจทั้งสิ้น ยอห์นเตือนใจเรื่องฤทธานุภาพของพระเยซูเพราะพระองค์ประเมินว่าคริสตจักรนี้มีปัญหาร้ายแรงมาก ดังพบในวิวรณ์ 3:1-3

“เจ้าได้รับการยกย่องว่ามีชีวิตอยู่แต่เจ้าตายแล้ว จงตื่นขึ้น! เสริมกำลังส่วนที่เหลืออยู่และจงจะตายนั้น เพราะเราพบว่ากระทำให้เจ้าไม่สมบูรณ์พร้อมในสายพระเนตรพระเจ้าของเรา... แต่ถ้าเจ้าไม่ตื่นขึ้นเราจะมาอย่างขโมย” (วิวรณ์ 3:1-3)

เมืองซารีดิสเป็นที่รำลือในฐานะป้อมปราการแข็งแกร่ง แต่ก็มีสองครั้งที่เมืองนี้ถูกโจมตีโดยไม่ทันตั้งตัว และพระเยซูก็เตือนว่าพระองค์จะกระทำให้สิ่งที่ย่ำแย่กับคริสตจักรในเมืองซารีดิสถ้าพวกเขาไม่ยอมสำนึกผิด พระองค์จะเสด็จมาเหมือนดังขโมยและจะโจมตีพวกเขาอย่างไม่เห็นตั้งตัว แต่สำหรับผู้ที่ยังคงสัตย์ซื่อต่อพระองค์ พระคริสต์สัญญาว่าจะประทานความบริสุทธิ์ การยืนหยัดความชอบธรรม และรางวัล

ฟีลาเดลเฟีย (3:7-13) จดหมายของพระเยซูถึงคริสตจักรที่ฟีลาเดลเฟียปรากฏในวิวรณ์ 3:7-13 ในจดหมายฉบับนี้ ยอห์นแนะนำพระเยซูในฐานะผู้ทรงถือกุญแจของดาวิด ซึ่งหมายความว่า พระเยซูสามารถเปิดประตูของอาณาจักรของดาวิดเพื่อต้อนรับคนเหล่านั้นที่

พระองค์ประสงค์จะต้อนรับ และสามารถถือประตูเพื่อไม่ให้คนอื่นเข้าไปได้ ถ้อยคำของพระเยซูถึงคริสตจักรแห่งนี้เป็นด้านบวก แต่ก็แฝงด้วยคำเตือนเช่นกัน ในวิวรรณ์ 3:8 พระองค์ให้ความมั่นใจแก่พวกเขาดังนี้:

'คุณเถิดเราได้เปิดประตูไว้ต่อหน้าเจ้าซึ่งไม่มีใครปิดได้ เรารู้ว่าเจ้ามีกำลังน้อย กระนั้นเจ้าก็ได้ประพฤติตามคำของเราและไม่ได้ปฏิเสธนามของเรา' (วิวรรณ์ 3:8)

ณ เบื้องหน้าของคริสตจักรนี้ พระคริสต์ได้วางประตูที่เปิดเอาไว้เพื่อประทานโอกาสในการเติบโตและพัฒนาทางจิตวิญญาณ โดยไม่ถูกขัดขวาง ขอเพียงพวกเขาเต็มใจยึดความได้เปรียบแห่งประตูที่เปิดไว้นี้ พระคริสต์ก็จะทำให้ศัตรูของพวกเขาศิโรราบแทบเท้าของพวกเขา และผู้เชื่อชาวฟิลิปปินส์ก็จะได้รับกรุงเยรูซาเล็มใหม่เป็นมรดก และพระนามของพระเจ้าก็จะถูกจารึกไว้บนพวกเขา ซึ่งหมายความว่าพวกเขาจะเป็นคนของพระองค์ชั่ววันรันดร์ แต่นัยยะที่แฝงอยู่ก็คือ ถ้าพวกเขาไม่ยึดความได้เปรียบจากโอกาสนี้ พวกเขาจะไม่ได้รับพระพรเหล่านี้

เลาดีเซีย (3:14-22) ถัดมา เราก็พบจดหมายของพระเยซูถึงคริสตจักรที่เลาดีเซีย ในวิวรรณ์ 3:14-22 ในจดหมายฉบับนี้ ยอห์นบรรยายพระเยซูในฐานะผู้ทรงเป็นพระอาเมนสูงสุด นั่นคือ พระเยซูทรงเป็นผู้ทรงสิทธิอำนาจสูงสุดอันคู่ควรกับการไว้วางใจ นอกจากนี้ ยอห์นยังบรรยายพระเยซูในฐานะพยานผู้สัจซื่อและเที่ยงแท้ และผู้ปกครองเหนือสรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง คำบรรยายนี้มีเจตนาเพื่อกระตุ้นให้คริสตชนที่เมืองเลาดีเซียใส่ใจ เพราะผลการประเมินพวกเขาจะเป็นลบอย่างยิ่ง จึงฟังสิ่งที่พระเยซูตรัสในวิวรรณ์ 3:15-16:

'เรารู้ถึงการกระทำของเจ้า เจ้าไม่ร้อนไม่เย็น เราอยากให้ผู้ร้อนหรือเย็นไปอย่างใดอย่างหนึ่ง! เพราะเจ้าอุ่นๆ ไม่ร้อนไม่เย็น ดังนั้นเรากำลังจะถ่มเจ้าออกจากปาก' (วิวรรณ์ 3:15-16)

เลาดีเซียเป็นนครอันมั่งคั่ง ตั้งอยู่ระหว่างเมืองโคโลสีและเมืองเฮียราโพลิส ทั้งโคโลสีและเฮียราโพลิสเป็นที่รู้จักกันอย่างดีว่ามีทรัพยากรน้ำที่แสนพิเศษ โคโลสีมีสายน้ำเย็นจากแหล่งน้ำพุบนภูเขา ในขณะที่เฮียราโพลิสมีน้ำพุร้อน แหล่งน้ำทั้งสองนี้เชื่อกันว่ามีพลังในการรักษาโรค แต่น้ำในเมืองเลาดีเซียเป็นน้ำอุ่น ๆ ปราศจากพลังใด ๆ ในการรักษาโรค พระเยซูหยิบยกความเป็นจริงทางกายภาพนี้เพื่อนำเสนอประเด็นฝ่ายจิตวิญญาณ นั่นคือ คริสตจักรที่เลาดีเซียนั้นร่ำรวยแต่ความมั่งคั่งของพวกเขากลับทำให้พวกเขาขาดความเข้มแข็งฝ่ายจิตวิญญาณ คริสตจักรนี้จึงจำเป็นต้องกลับใจใหม่ มิฉะนั้นพระเยซูจะปฏิเสธพวกเขา

ข้าพเจ้าคิดว่าวิวรรณ์ 2 และ 3 คือคุณแจลสำคัญที่สุดที่ความเข้าใจจดหมายในหนังสือวิวรรณ์ เนื่องจากสองบทนี้ได้มอบประเด็นเชิงประยุกต์ในหลายแนวทางแก่เราและคริสตจักร นั่นคือ คุณลักษณะต่าง ๆ ที่บรรดาคริสตจักรเหล่านี้ถูกขอให้สำแดงออกมา และสิ่งหนึ่งที่พิเศษก็พบได้ในถ้อยคำย้ำเตือนตอนท้ายของจดหมายแต่ละฉบับถึงบรรดาคริสตจักรเหล่านั้น นั่นคือ ให้มีชัยชนะ—“ผู้ใดมีชัยชนะ” พระวจนะกล่าวว่า “ผู้ใดมีชัยชนะ” และถ้อยคำนี้เตือนสติเราถึงความจำเป็นที่จะต้องบากบั่น

แต่ก็มีประเด็นหนึ่งอื่น ๆ ที่เป็นโครงสร้างกำกับใหญ่เช่นกัน และคำหนึ่งที่ท่านจะพบเมื่อท่านอ่านตลอดสองบทนี้หลาย ๆ ครั้งก็คือคำว่า “จงกลับใจใหม่” สำหรับคริสตจักรเหล่านั้นที่ไปไม่ถึงมาตรฐานที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกพวกเขาให้ยึดถือ พวกเขาจำเป็นต้องกลับใจใหม่ ไม่ว่าจะเป็นการที่พวกเขาได้สูญเสียความรักดั้งเดิม ไม่ว่าจะเป็นการที่พวกเขาได้หันไปติดตามคำสอนของกลุ่มหรือกลุ่มคนนอกกรีตภายในคริสตจักรก็ตาม พวกเขาถูกเรียกให้กลับใจใหม่และหันหลังให้สิ่งเหล่านั้นเช่นกัน พระเจ้าจึงกำลังเรียกพวกเขาให้กลับมหาพระองค์ในเวลานั้น แต่พระองค์ก็กำลังเรียกคนเหล่านั้นที่รักพระองค์จริง ๆ ให้บากบั่นต่อไป และเรียกคนเหล่านั้นที่กำลังบากบั่นอยู่แล้วให้ดำเนินในแนวทางนั้นต่อไปเช่นกัน รวมทั้งให้ยึดมั่นต่อไปในความเชื่อ และให้ยึดมั่นต่อไปโดยเฉพาะในการ

นมัสการพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

— ดร. เดวิด ดับเบิลยู แชนแมน

เมื่อเราได้สำรวจนิมิตแห่งพระคริสต์แล้ว ต่อไปให้เรานำไปศึกษานิมิตของยอห์นเรื่องเหตุการณ์ที่จะมาถึง ตามที่บันทึกในวิวรณ์ 4:1–16:21

เหตุการณ์ที่จะมาถึง (4:1–16:21)

ตามที่บันทึกในวิวรณ์ 4:1-2 นิมิตนี้เกิดขึ้น ณ พระที่นั่งในฟ้าสวรรค์ และเปิดเผยเหตุการณ์ที่จะมาถึง ซึ่งจะเป็นเหตุการณ์ในอนาคตในสมัยของยอห์น นิมิตนี้มีไปถึงคริสตจักรทั้งหมดร่วมกัน และเน้นเป็นพิเศษถึงอนาคตว่าจะเกิดการต่อสู้ครั้งใหญ่ระหว่างกำลังของความดีและความชั่วร้าย นิมิตนี้มีเจตนาหนุนใจผู้รับสารตั้งเดิมของยอห์นให้คงความสัตย์ซื่อไว้ตลอดช่วงเวลาของการต่อสู้กับความบาปและซาตาน เนื่องจากชัยชนะในอนาคตของพระเจ้าจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

สิ่งแรกที่เรารู้เกี่ยวกับนิมิตของยอห์นเรื่องเหตุการณ์ที่จะมาถึงก็คือ นิมิตนี้ประกอบด้วยชุดนิมิตที่เล็กลงไปสู่ชุด ได้แก่ ถาราทั้งเจ็ด แตรทั้งเจ็ด ประวัติศาสตร์ทั้งเจ็ด และขันทั้งเจ็ด นักตีความบางคนเชื่อว่าเราควรอ่านนิมิตทั้งสี่ชุดนี้ตามลำดับเวลา เสมือนกับว่าชุดนิมิตเหล่านี้ฉายภาพระยะเวลาของประวัติศาสตร์ตามลำดับ แต่ยอห์นไม่เคยบ่งบอกเลยว่ามันเป็นเช่นนั้น ประการหนึ่งคือ ถ้อยคำกำกับเวลาที่เชื่อมโยงชุดนิมิตเหล่านี้เข้าด้วยกัน—นั่นคือ วลีเช่น “หลังจากนั้น”—หมายถึงลำดับของการที่ยอห์นได้รับนิมิตต่าง ๆ ไม่ใช่ลำดับของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่นิมิตเหล่านั้นเปิดเผย อีกประการหนึ่ง ในนิมิตเหล่านี้ ดูเหมือนจะมีเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์มากมายที่ถูกกล่าวถึงในนิมิตมากกว่าหนึ่งชุด ด้วยเหตุนี้ บทเรียนของเราจึงจะใช้มุมมองการตีความที่บางครั้งเป็นที่รู้จักกันว่า “การกล่าวซ้ำ” กล่าวแบบกว้าง ๆ การกล่าวซ้ำเกิดขึ้นเมื่อข้อความที่มาจากหลังกล่าวซ้ำหรือกล่าวซ้ำข้อความที่มาก่อนหน้านั้น ในการประยุกต์เข้ากับหนังสือวิวรณ์ คำนี้จะเจาะจงกล่าวถึงแนวคิดที่ว่า นิมิตแต่ละชุดนั้นบรรยายช่วงเวลาทั้งช่วงระหว่างการเสด็จมาครั้งแรกและครั้งที่สองของพระคริสต์ แต่นิมิตแต่ละชุดมีรายละเอียดและจุดเน้นเป็นของตัวเอง

แท้จริงแล้ว การกล่าวซ้ำเป็นลักษณะปกติมากของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ โดยผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เดิมใช้เทคนิคนี้บ่อยครั้งในการบรรยายชุดเหตุการณ์เดียวกันในต่างข้อความ บางครั้ง ข้อความที่ถูกกล่าวซ้ำก็ใช้ภาพอุปมาคล้ายคลึงกันมาก เช่นในเยเรมีย์ 30 และ 31 อันเป็นคำพยากรณ์ของเยเรมีย์เกี่ยวกับการฟื้นฟูอิสราเอล ในโอกาสอื่น ๆ การกล่าวซ้ำก็อาจใช้ภาพอุปมาแตกต่างกันเพื่อบรรยายเหตุการณ์เดียวกัน เช่นในอิสยาห์ 9 และ 11 ซึ่งอิสยาห์กล่าวถึงการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ เราเห็นสิ่งเดียวกันนี้ในการที่พระเจ้าชำระศักดิ์กับอิสราเอลในโฮเซยา 9-14 และนอกจากนี้ยังมีตัวอย่างอีกมากมาย ดังนั้น เมื่อยอห์นใช้เทคนิคนี้ในหนังสือวิวรณ์ ท่านก็กำลังใช้กลยุทธ์ในพระคัมภีร์อันเป็นธรรมเนียมที่รู้จักกันดีเพื่อสื่อข้อความของท่าน

ในตัวของนิมิตต่าง ๆ เองก็มีสิ่งบ่งชี้มากมายที่บ่งบอกอย่างหนักแน่นว่ายอห์นกำลังบรรยายลำดับเหตุการณ์เดียวกันจากมุมมองแตกต่างกัน เช่น นิมิตต่าง ๆ ของยอห์นกล่าวถึงสิ่งที่เราเรียกว่า “การพิพากษาครั้งสุดท้าย” ในสามโอกาสแตกต่างกัน ในวิวรณ์ 6:12-17 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของนิมิตเรื่องตราประทับทั้งเจ็ด ดวงอาทิตย์ก็มืดไป ดวงจันทร์กลายเป็นสีแดงดังสีเลือด ดวงดาวต่าง ๆ ร่วงหล่นลงสู่โลก และทุกคนบนโลกต่างซ่อนตัวจากการพิพากษาของพระเจ้า ในวิวรณ์ 11:15 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของนิมิตเรื่องแตรทั้งเจ็ด มีเสียงดังกึกก้องประกาศว่า “ราชอาณาจักรของโลกนี้ได้กลับมาเป็นราชอาณาจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรากับพระคริสต์ของพระองค์แล้ว และพระองค์จะทรงครองอาณาจักรเป็นนิรันดร์” วิวรณ์ 15:1 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของนิมิตเรื่องขันทั้งเจ็ด บอกเราว่าเมื่อขันทั้งเจ็ดถูกเทออกมา พระพิโรธของพระเจ้าก็จะสิ้นสุดลง

ข้อความแต่ละตอนนี้บรรยายเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเสด็จกลับมาของพระคริสต์และการพิพากษาครั้งสุดท้ายของพระเจ้าบนโลกนี้ แต่นิมิตแต่ละชุดก็ครอบคลุมรายละเอียดอื่น ๆ ที่ดูเหมือนจะเกิดขึ้นก่อนการพิพากษาครั้งสุดท้ายด้วย ด้วยเหตุนี้ มันจึงน่าจะเป็นการดีที่สุดที่จะอ่านนิมิตแต่ละชุดในฐานะเป็นคำบรรยายเฉพาะชุดของประวัติศาสตร์ทั้งหมดของแผ่นดินของพระเจ้า ก่อนพระคริสต์เสด็จกลับมา

แม้การกล่าวอ้างจะเป็นมุมมองอันแพร่หลายท่ามกลางบรรดาผู้ยึดมั่นในพระคัมภีร์ แต่มันก็สำคัญที่เราต้องยอมรับว่าบางคนมิได้ตีความหนังสือวิวรณ์ในแนวทางนี้ ดังนั้น ในบทเรียนนี้ เราจึงไม่ผูกการตีความของเราไว้กับมุมมองเรื่องการกล่าวอ้างมากเกินไป แม้กระนั้น เราก็ควรยอมรับว่าอาจารย์คริสเตียนส่วนใหญ่เชื่อว่ามันสมเหตุสมผลที่สุดในแง่ของโครงสร้างทางวรรณกรรมของนิมิตของยอห์นเรื่องเหตุการณ์ที่จะมาถึง เช่นเดียวกับในแง่ของเนื้อหาของนิมิตเหล่านี้

ตามที่เราได้เห็นแล้ว นิมิตของยอห์นเรื่องเหตุการณ์ที่จะมาถึงแบ่งออกเป็นสี่ส่วนสำคัญ ได้แก่ นิมิตเรื่องตราประทับทั้งเจ็ด เรื่องแทรกทั้งเจ็ด เรื่องประวัติศาสตร์เชิงสัญลักษณ์ทั้งเจ็ด และเรื่องขันทองเจ็ด เราจะสำรวจนิมิตแต่ละชุด โดยเริ่มต้นที่ตราประทับทั้งเจ็ด ในวิวรณ์ 4:1–8:1

ตราประทับทั้งเจ็ด (4:1–8:1)

นิมิตเรื่องตราประทับทั้งเจ็ดประกอบด้วยสองส่วนหลัก โดยเริ่มต้นด้วยคำบรรยายของพระที่นั่งในสวรรค์ของพระเจ้า ในวิวรณ์ 4 และ 5 ส่วนนี้แสดงให้เห็นม้วนหนังสือสำคัญที่มีตราประทับเจ็ดดวง และเป็นการเกริ่นนำก่อนถึงการเปิดดวงตราประทับเหล่านั้นในบทที่ 6–8

วิวรณ์ 4:1-11 บรรยายจากใน โถงพระที่นั่งในสวรรค์ของพระเจ้า และคล้ายคลึงกับนิมิตในลักษณะเดียวกันในเอเสเคียล 1, อิชยาห์ 6, และข้อความอื่น ๆ ในพระคัมภีร์เดิม พระเจ้าประทับบนพระที่นั่งของพระองค์และกำลังได้รับการนมัสการ โดยสิ่งมีชีวิตในสวรรค์—ซึ่งรวมถึงสี่คนที่ยอห์นบรรยายอย่างค่อนข้างละเอียด แต่ละคนมีดวงตาเต็มไปหมดและมีหกปีก แต่ทั้งหมดมีรูปลักษณ์ภายนอกแตกต่างกันไป—คนหนึ่งเหมือนสิงโต อีกคนหนึ่งเหมือนวัวควาย อีกคนหนึ่งเหมือนมนุษย์ และอีกคนหนึ่งเหมือนนกอินทรี สิ่งมีชีวิตเหล่านี้น่าจะเป็นตัวแทนของสิ่งมีชีวิตทั้งปวงบนโลกนี้ที่สรรเสริญพระเจ้า

นิมิตของยอห์นยังแสดงให้เห็นผู้ואุโสสี่สิบสี่คนรายรอบพระที่นั่งของพระเจ้า อันน่าจะเป็นจำนวนที่กำหนดตาม 12 เผ่าของอิสราเอลในพระคัมภีร์เดิมและอัครทูต 12 คนในพระคัมภีร์ใหม่ ผู้ואุโสเหล่านี้เป็นสัญลักษณ์ของประชากรของพระเจ้าตลอดประวัติศาสตร์ เมื่อใดก็ตามที่สิ่งมีชีวิตทั้งสี่สรรเสริญพระเจ้า ผู้ואุโสเหล่านี้ก็กราบลงนมัสการความยิ่งใหญ่และสิทธิอำนาจของพระองค์ และสัญญากับพระองค์ว่าจะยอมจำนน เชื้อฟุ้ง และข้าเกรงพระองค์ ถัดจากบรรดาผู้ואุโสไปก็เป็นทูตสวรรค์กลุ่มใหญ่ที่ร่วมกันเปล่งเสียงสรรเสริญพระเจ้าออกมา รวมทั้งขับร้องเพื่อสรรเสริญพระเมษโปดกของพระเจ้า

นอกจากนั้น ฉากนี้ยังประกอบด้วยภาพมากมายจากคำบรรยายลับพลาและพระวิหารในพระคัมภีร์เดิม—มีคบบเพลิงลูกโซติ ช่วงตรงหน้าพระที่นั่ง เครื่องหอมซึ่งเป็นคำอธิษฐานของประชากรของพระเจ้า มีทะเลแก้วใสอันสมบูรณ์แบบยิ่งกว่าทะเลสมุทรในพระคัมภีร์เดิม และมีการขับร้องเพลงสรรเสริญเหมือนเพลงที่นักร้องชาวเลวีขับร้อง การใช้สัญลักษณ์นี้บ่งบอกว่าพระเจ้าได้ให้ยอห์นมองเห็น โถงพระที่นั่งในสวรรค์ของพระเจ้า ซึ่งจากที่นั่น พระองค์ปกครองเหนือจักรวาลทั้งปวงและกระทำการพิพากษาของพระองค์ และสิ่งนี้บอกผู้อ่านของยอห์นว่านิมิตดังกล่าวเกี่ยวข้องกับเรื่องราวที่สำคัญอย่างยิ่งवाद

นิมิตเรื่องพระที่นั่งในสวรรค์ดำเนินต่อไปในวิวรณ์ 5:1-14 พระเจ้าถือหนังสือม้วนในพระหัตถ์ขวาของพระองค์ อันแสดงถึงแผนการของพระองค์สำหรับชะตากรรมของโลกนี้ แต่ไม่มีคนใดแห่งราชสำนักของพระองค์สามารถเปิดหนังสือม้วนนั้น กล่าวอีกนัยหนึ่ง ไม่มีผู้ใดสามารถกระทำแผนการของพระองค์ให้สำเร็จ แล้วหนึ่งในผู้อาวุโสก็บอกยอห์นว่า สิ่งหนึ่งแห่งเผ่ายูดาห์สามารถเปิดหนังสือม้วนและตราทั้งเจ็ดได้ การอ้างอิงถึงสิ่งหนึ่งแห่งเผ่ายูดาห์ซึ่งมาจากปฐมกาล 49:9-10 โดยเราอ่านพบดังนี้:

'ยูดาห์เอ๋ย เจ้าคือลูกสิงโต คทาจะไม่พ้นจากมือของยูดาห์ อำนาจปกครองจะไม่ขาดไปจากเชื้อสายของเขา จนกว่าบุคคลผู้เป็นเจ้าของอำนาจที่แท้จริงจะมาถึง บรรดาชนชาติจะเชื่อฟังผู้นั้น' (ปฐมกาล 49:9-10)

คำพยากรณ์นี้บ่งบอกว่าเผ่ายูดาห์จะปกครองเหนือเผ่าอื่น ๆ ของอิสราเอล และในบั้นปลายจะมีกษัตริย์องค์หนึ่งมาจากเผ่านี้ ผู้ซึ่งจะปกครองเหนือทั้งโลก แต่เมื่อยอห์นเพ่งมอง ท่านก็ประหลาดใจที่เห็นว่าสิ่งหนึ่งแห่งเผ่ายูดาห์แท้จริงแล้วเป็นลูกแกะ ซึ่งดูเหมือนกับว่าได้ถูกสังหารเสียแล้ว แน่นอน ลูกแกะนั้นก็คือพระคริสต์ พระองค์เป็นเชื้อสายของยูดาห์ กษัตริย์ของอิสราเอล และพระองค์ได้กลายเป็นลูกแกะปีศาจผู้ประทานชีวิตของพระองค์เองเพื่อเป็นเครื่องบูชาชดเชยบาป ตามที่เราอ่านพบในยอห์น 1:29 การที่พระเยซูสามารถเปิดม้วนหนังสือบ่งบอกว่าพระเจ้าจะกระทำแผนการต่าง ๆ ของพระองค์สำหรับโลกนี้ให้สำเร็จโดยผ่านพระองค์นั่นเอง

เมื่อท่านดูวิวรณ์ 5 ก็จะเห็นภาพอันยิ่งใหญ่ เป็นภาพของพระเยซูในฐานะสิงโตและลูกแกะ ที่นี้ ภาพอุปมาดังกล่าวนี้มาจากที่ใด? เอาละ สิ่งแรกที่เรารู้สึกเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็คือ ภูมิหลังด้านคำพยากรณ์ของภาพดังกล่าว ซึ่งก็คือ มันเป็นภาพเชิงพยากรณ์ที่ยอห์นกำลังมอบแก่เราเกี่ยวกับพระเยซู และเมื่อเรามองไปที่ภูมิหลังในพระคัมภีร์เดิม เราก็พบว่าภาพเหล่านี้คือประเด็นเน้นที่เข้มข้นมาก เช่น สิงโตน่าจะเชื่อมโยงกับเผ่ายูดาห์จากปฐมกาล 49 ซึ่งมีคำพยากรณ์ว่ายูดาห์จะเป็นลูกสิงโตและคทาจะมีวันไม่พ้นจากมือของยูดาห์ และยูดาห์จะปกครองเหนือพี่น้องทั้งปวงของเขา และนี่เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงชัยชนะ เป็นสัญลักษณ์แห่งฤทธานุภาพยิ่งใหญ่ เป็นภาพของสิงโต

แล้วลูกแกะมาจากไหน? เอาละ เราอาจมองไปที่ลูกแกะปีศาจในพระคัมภีร์เดิม ซึ่งถูกฆ่าเพื่อมนุษย์และเพื่อการอภัยโทษบาป และเราก็อาจจะเชื่อมโยงลูกแกะเข้ากับผู้รับใช้ผู้ทนทุกข์ในอิสยาห์ 53 พระองค์ผู้ถูกทิ่มแทงและนำตัวไปเหมือนลูกแกะสู่ลานประหาร และดังนี้ ยอห์นจึงได้นำภาพทั้งสองนี้มาใช้เพื่อสร้างเป็นภาพหลายแง่มุมสำหรับเราเกี่ยวกับว่าพระเยซูคือใคร พระองค์เป็นทั้งสิงโตและลูกแกะ ใช่ พระองค์เป็นลูกแกะที่ถูกฆ่า แต่ลูกแกะที่ถูกฆ่านั้นเป็นผู้ที่ได้พิชิต เป็นผู้ที่มีชัย และเราได้เห็นภาพนี้ในวิวรณ์ 5 ซึ่งกล่าวว่าพระองค์ทรงมีเจ็ดเขาดังนั้น ภาพของลูกแกะจึงไม่ใช่ภาพลูกแกะที่อ่อนแอและถูกทำลายจนไม่สามารถลุกขึ้นได้อีก แต่เป็นภาพของพระเมษโปดกผู้พิชิต พระเมษโปดกผู้เป็นสิ่งหนึ่งแห่งเผ่ายูดาห์ และในศาสนายูดาห์ มันก็มีความเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดเหล่านี้กับความหวังในพระเมสสิยาห์ และยอห์นก็กำลังแสดงให้เห็นว่าภาพเหล่านี้ ความเป็นจริงต่าง ๆ ของภาพเหล่านี้ ถูกทำให้สำเร็จเป็นจริงในพระเยซูได้อย่างไร

— ดร. แบรินดอน ดี โครว์

ปฐมกาล 49 กล่าวถึงสิงโตในเผ่ายูดาห์ และสิ่งนี้ก็ได้รับการพัฒนาขึ้นในความคาดหวังของชาวยิว เช่นในอิสรา 4 [หรือ เอสตรา 4 หนึ่งในงานวรรณกรรมระหว่างสองภาคพระคัมภีร์ และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสารบบพระคัมภีร์] และที่อื่น ๆ อีกกล่าวถึงสิงโตผู้มีชัยในการศึก และเหตุนี้ ยอห์นก็ได้ยินเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งแห่งเผ่ายูดาห์นี้ ผู้ซึ่งได้พิชิตชัย แต่เมื่อยอห์นหันไปอีกด้านหนึ่ง ท่านก็เห็นภาพตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับสิงโตผู้พิชิตและทรงฤทธานุภาพ

ภาพ ท่านเห็นลูกแกะ และไม่ใช่แค่ลูกแกะธรรมดาที่ถูกมองว่าเป็นสัตว์ที่อ่อนแอที่สุด แต่เป็นลูกแกะที่ถูกสังหารแล้ว

และข้อนี้ก็นำเรากลับมาสู่หัวใจของชาวประเสริฐที่เราได้อ่านตลอดพระคัมภีร์ใหม่ และนั่นก็คือการที่พระเยซูทรงพิชิตชัย โดยเฉพาะการที่พระองค์มิได้สำแดงฤทธานุภาพในนัยยะดั้งเดิมทั่วไป แต่พระเยซูเอาชนะด้วยกางเขน โดยการสิ้นพระชนม์ ฤทธานุภาพของพระเจ้าถูกทำให้สมบูรณ์แบบในความอ่อนแอ พระสิริของพระเจ้าถูกเปิดเผย ชัยชนะของพระองค์ถูกเปิดเผยผ่านการทนทุกข์ของพระเยซู

— ดร. เกรก เอส ลินเนอร์

ส่วนที่สองของนิมิตเรื่องตราประทับทั้งเจ็ดก็คือการเปิดตราประทับเหล่านี้ในวิวรรณ์ 6:1-8:1 โดยบรรยายการเปิดตราประทับหกดวงก่อน ตามมาด้วยเหตุการณ์ก้นกลาง และหลังจากนั้นก็เป็นการแกะตราดวงที่เจ็ด ตราสี่ดวงแรกเป็นการปล่อยพลม้าแห่งวันสิ้นโลกสี่คนที่เรารู้จักกันดี โดยทั้งสี่นำหายนะมาสู่โลกนี้ ภาพอุปมาของพลม้าทั้งสี่นี้ถูกหยิบยกมาจากเศคาริยาห์ 6 ซึ่งกล่าวว่าม้าสี่ตัวเหมือนกัน เหล่านี้ก็คือวิญญาณทั้งสี่ของฟ้าสวรรค์ เมื่อตราดวงแรกถูกเปิด พลม้าที่อยู่บนม้าสีขาวก็นำการพิชิตมาสู่ประชาชาติต่าง ๆ ตราดวงที่สองนำมาซึ่งพลม้าที่อยู่บนม้าสีแดงเพลิง อันเป็นตัวแทนของการสังหาร สงครามเป็นรูปแบบการสังหารที่ชัดเจนที่สุด แต่ภาพนี้ก็กว้างพอที่จะรวมถึงการสังหารมนุษย์ในรูปแบบอื่นเช่นกัน ตราดวงที่สามนำเสนอพลม้าที่มีม้าสีดำ อันเป็นตัวแทนของการกั้นดารอาหาร และตราดวงที่สี่นำมาซึ่งพลม้าอันมีนามว่า “ความตาย” ซึ่งมีม้าสีหม่นและเป็นตัวแทนของความตายด้วยดาบ ด้วยการกั้นดารอาหาร ด้วยภัยพิบัติ และด้วยสัตว์ป่าดุร้าย แม้หายนะเหล่านี้จะร้ายแรงยิ่งนัก แต่ก็ส่งผลกระทบต่อเพียงแค่หนึ่งในสี่ของโลกเท่านั้น คนส่วนใหญ่ยังรอดจากส่วนนี้ของการพิพากษาของพระเจ้า

เมื่อตราดวงที่ห้าถูกเปิด ยอห์นก็เห็นนิมิตเป็นบรรดาคริสเตียนผู้พลีชีพอยู่ในสวรรค์ วิสุทธิชนเหล่านี้ได้ถูกสังหารเพราะพวกเขาแน่นคงในความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าและพระวาระของพระองค์ พวกเขาวิงวอนพระเจ้าให้ลงโทษผู้ที่มาดกรรรมพวกเขา แต่พระเจ้าก็บอกพวกเขาว่าพระองค์จะยังไม่ทำการตัดสินความยุติธรรมลงมา พวกเขาจำเป็นต้องอดทน จนกระทั่งผู้ที่ต้องการพลีชีพจะครบจำนวน เมื่อตราดวงที่หกถูกเปิด ทั้งโลกก็เผชิญกับการพิพากษาของพระเจ้า มีแผ่นดินไหวเกิดขึ้น ดวงตะวันกลายเป็นสีดำ ดวงจันทร์กลายเป็นสีแดงดังโลหิต บรรดาดวงดาวตกลงสู่พิภพ ท้องฟ้ามีควันดำขึ้นไป และภูเขาทุกลูกและเกาะทุกเกาะถูกเคลื่อนย้ายออกจากที่ คำบรรยายนี้ทำให้ระลึกถึงคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิมเกี่ยวกับความโกลาหลวุ่นวายในด้านการปกครอง เช่น คำพยากรณ์ในอิสยาห์ 34:1-4 และ โยเอล 2:10-11 นี่คือวิธีหนึ่งที่กล่าวว่าพระเจ้ากำลังนำการพิพากษาครั้งสุดท้ายลงมาเพื่อทำลายโลกอันชั่วร้ายในปัจจุบัน

วันหนึ่งมนุษย์ก็จะต้องถูกกำหนดให้รับผิดชอบต่อผลของการกระทำและมนุษย์จะไม่มีข้ออ้างใด ๆ ต่อหน้าพระเจ้า ผู้ที่ยำเกรงพระเจาก็จะเคารพพระองค์มากยิ่งขึ้น แต่ผู้ที่มองว่าเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องตลกก็จะเผชิญกับการพิพากษาในอนาคต โดยไม่มีแม้แต่โอกาสที่จะอธิษฐาน ความหวังเดียวของพวกเขาก็คือขอให้เนิ่นช้าและภูเขาทั้งปวงทับพวกเขาเสีย เพื่อจะเสียดพระพิโรธของพระเจ้าที่กำลังจะมาถึง คำเตือนเรื่องการพิพากษานี้เป็นคำเตือนที่พระเจ้าเตรียมไว้โดยเฉพาะสำหรับผู้ที่ยังไม่เชื่อในพระเยซูคริสต์ เพื่อพวกเขาจะดำเนินชีวิตแห่งความศรัทธาในความยำเกรงพระเจ้า และอธิษฐานทูลขอกำลังที่จะดำเนินชีวิตในแนวทางบริสุทธิ์ที่พอพระทัยพระองค์

— ศาสนาจารย์ ดร. สตีเฟน ทง (แปลจากภาษาอื่น)

ระหว่างการเปิดตราดวงที่หกและตราดวงที่เจ็ด มีข้อความก้นกลางในวิวรรณ์ 7 ข้อความก้นกลางนี้บรรยายคริสตจักรในลักษณะที่เน้นการปกป้องของพระเจ้าเพื่อคนของพระองค์ แรกสุด ยอห์นได้อินคำประกาศว่าคน 12,000 คนจากแต่ละเผ่าของอิสราเอล—นั่นคือ รวมทั้งหมด 144,000 คน—ได้รับการประทับตราโดยพระเจ้าในฐานะประชากรพิเศษของพระองค์ แม้ความเข้าใจเกี่ยวกับจำนวน

144,000 คนนี้แตกต่างกัน แต่ข้อความของวิวรณ์กล่าวว่า ยอห์นได้ยื่นว่าผู้รับการประทับตรา มี 144,000 คน แต่เมื่อยอห์นหันไปมอง ท่านเห็นบางสิ่งที่ค่อนข้างแตกต่าง จงฟังว่ายอห์นบรรยายสิ่งเหล่านี้อย่างไรในวิวรณ์ 7:9:

'ตรงหน้าข้าพเจ้ามีผู้คนมากมายนับไม่ถ้วนจากทุกชาติ ทุกเผ่า ทุกหมู่ชน และทุกภาษาอื่นอยู่หน้าพระที่นั่งและต่อหน้าพระเมษโปดก ' (วิวรณ์ 7:9)

ท่านจะจำได้ถึงบางสิ่งที่คล้ายกันในวิวรณ์ 5 ยอห์นได้ยื่นคำประกาศเกี่ยวกับสิงโตตัวหนึ่ง จากนั้นท่านก็มองดูและเห็นลูกแกะที่นี้ บางสิ่งที่คล้ายคลึงกันก็เกิดขึ้น ณ ที่นี้ ท่านได้ยื่นคำประกาศเกี่ยวกับชาวอียิว 144,000 คน จากนั้นท่านก็มองดู และเห็นฝูงชนขนาดใหญ่ ยิ่งกว่าอันประกอบด้วยชาวอียิวและชาวต่างชาติอยู่ด้วยกัน ในทั้งสองกรณี ยอห์นได้ยื่นคำที่ถูกต้องมาจากการใช้สัญลักษณ์ในพระคัมภีร์เดิม—สิงโตและเผ่าต่าง ๆ ของอิสราเอล แต่เมื่อยอห์นหันไปดู สิ่งที่น่าประหลาดยิ่งใหญ่มากกว่าสิ่งที่ถูกประกาศไว้มาทันที การใช้สัญลักษณ์สิงโตก็สำเร็จเป็นจริงในพระคริสต์ และการใช้สัญลักษณ์เผ่าต่าง ๆ ก็สำเร็จเป็นจริงในการที่มีผู้เชื่อจำนวนมหาศาลจากทุกประชาชาติ

หลังจากข้อความก้นกลาง การเปิดตรวจที่เจ็ดก็ปรากฏในวิวรณ์ 8:1 แต่แทนที่จะเป็นตอนจบอันยิ่งใหญ่ดังการ กลับมีแต่เพียงความเงียบงัน สิ่งทรงสร้างทั้งหมดคอกอยู่ในความคร้ามกลัว ภาวะเงียบงันนั้นทำให้เกิดความตึงเครียดอย่างรุนแรงสำหรับคนเหล่านั้นที่ได้อ่านนิมิตต่าง ๆ ของยอห์นตั้งแต่แรก ระยะเวลาที่ยาวอันเป็นปริศนาของประวัติศาสตร์นี้คืออะไร? คำตอบนั้นจะเห็นได้ในนิมิตต่าง ๆ ที่จะตามมา

เมื่อได้สำรวจตราทั้งเจ็ดดวงแล้ว ให้เราหันไปใส่ใจที่นิมิตชุดที่สอง อันเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่จะมาถึง นั่นคือ แตรทั้งเจ็ด ในวิวรณ์ 8:2-11:19

แตรทั้งเจ็ด (8:2-11:19)

นิมิตเรื่องแตรทั้งเจ็ดประกอบด้วยทูตสวรรค์หลายกลุ่ม ต่างก็เป่าแตร แต่ครั้งที่มีการเป่าแตร การพิพากษาก็ตกลงบนโลกนี้ สิ่งสำคัญที่เราต้องเข้าใจก็คือ นิมิตเรื่องแตรทั้งเจ็ดมีโครงสร้างคล้ายคลึงกับนิมิตเรื่องตราทั้งเจ็ด นิมิตนี้นำเสนอแตรหกคัน ตามมาด้วยข้อความก้นกลาง จากนั้นก็ตามมาด้วยแตรคันที่เจ็ด แตรทั้งหมดนี้ทำให้ระลึกถึงแตรในข้อความเชิงพยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิม เช่น โยเซฟ ฮา 5:8, โยเอล 2:1, อาโมส 2:2, และเศคาริยาห์ 9:14 แตรเหล่านี้ใช้เป่าเมื่อพระเจ้าเสด็จมาพร้อมกับกองทัพทูตสวรรค์ของพระองค์ เป็นการกระตุ่นเหล่าทูตสวรรค์ให้ทำสงครามกับศัตรูของพระเจ้า

การเป่าแตรคันแรกในวิวรณ์ 8:2-13 ส่งสัญญาณการพิพากษาที่กระทำต่อสี่พื้นที่หลักของสิ่งทรงสร้าง โดยผ่านกองทัพทูตสวรรค์ เมื่อเป่าแตรคันแรก ลูกเห็บและไฟปนเลือดก็ถูกเหวี่ยงลงบนพื้นดินแห่ง แตรคันที่สองถูกเป่า และบางสิ่งที่เหมือนภูเขาขนาดมหึมาก็ถูกโยนลงไปทะเล แตรคันที่สามถูกเป่า และดาวที่ลุกเป็นไฟดวงหนึ่งก็ถูกโยนลงไปแหล่งน้ำจืดต่าง ๆ ทำให้น้ำมีรสขมไม่สามารถดื่มได้ และเมื่อเป่าแตรคันที่สี่ ท้องฟ้าก็ถูกทำลายไป หนึ่งในสามของกลางวันและกลางคืนไม่มีแสงสว่าง แต่แม้การพิพากษาเหล่านี้จะร้ายแรงยิ่งนัก แต่ละพื้นที่ที่ถูกทำลายไปเพียงหนึ่งในสาม ในตอนจบของส่วนนี้ นกอินทรียี่ตัวหนึ่งร้องเตือนว่า การพิพากษาที่ร้ายแรงยิ่งกว่านี้อีกกำลังจะมาถึง

การเป่าแตรคันที่ห้าบันทึกอยู่ในวิวรณ์ 9:1-12 เป็นการเปิดฉากการเคลื่อนไหวกองทัพตึกแดนอันผิดธรรมชาติ ยอห์นบรรยายตึกแดนเหล่านี้ว่าเป็นเหมือนม้าศึกพร้อมรบ สวมมงกุฎทองคำ มีใบหน้าเหมือนของมนุษย์ มีผมเหมือนผมผู้หญิง มีพื้นเหมือนพื้นสิงโต และมีหางเหมือนหางแมงป่อง แต่อำนาจของพวกมันถูกจำกัดไว้ โดยพวกมันสามารถสร้างหายนะบนโลกนี้ได้เพียงห้าเดือน และได้รับอนุญาตให้โจมตีคนที่ชั่วร้ายเท่านั้น การเป่าแตรคันที่หกบันทึกอยู่ในวิวรณ์ 9:13-21 ซึ่งปลดปล่อยทูตสวรรค์สี่องค์จากแม่น้ำยู

เฟรดิส ผู้ซึ่งทำลายมนุษยชาติต่อไปอีกหนึ่งในสาม

หลังจากการเป่าแตรหกครั้งแรก ก็ตามมาด้วยข้อความคั่นกลางอันประกอบด้วยสองส่วน ในวิวรณ์ 10:1–11:14 ในฉากทัศน์ที่คล้ายคลึงกับการเปิดเผยคำพิพากษาของพระเจ้าแก่เอเสเคียลในเอเสเคียล 2:9–3:9 ยอห์นได้รับม้วนหนังสือเล็ก ๆ ที่ประกอบด้วยข้อความพยากรณ์ และพระเจ้าบัญชาให้ยอห์นกินหนังสือม้วนนั้นเสีย หนังสือม้วนนั้นมีรสหวานเหมือนน้ำผึ้ง อันน่าจะสื่อถึงข่าวประเสริฐที่ว่าแผนการของพระเจ้าสำหรับโลกนี้จะสำเร็จบริบูรณ์โดยไม่ล่าช้า แต่หนังสือม้วนนั้นก็กลับมีรสเปรี้ยวเมื่อคกถึงท้อง อันน่าจะบ่งบอกว่าการทนทุกข์จะอยู่ในการสำเร็จบริบูรณ์ของแผนการของพระเจ้า ส่วนที่สองของข้อความคั่นกลางได้บันทึกนิมิตของยอห์นเรื่องพยานสองคนที่พลีชีพเพื่อเห็นแก่ข่าวประเสริฐ พยานทั้งสองทำการอัศจรรย์ เรียกคนให้สำนึกผิด และเตือนพวกเขาถึงการพิพากษาที่จะมาถึง แต่แล้ว พยานทั้งสองก็ถูกศัตรูของพระเจ้าสังหาร

นิมิตของยอห์นเรื่องพยานทั้งสองแสดงให้เห็นชัดถึงความขัดแย้งรากฐานที่สุดในประวัติศาสตร์ นั่นคือ ความขัดแย้งระหว่างพระเยซูคริสต์และบรรดาศัตรูของพระองค์ พยานทั้งสองนั้นทรงอาณาภาพยิ่ง แต่ศัตรูของพวกเขาก็เป็นปฏิปักษ์ยิ่งนักและได้สังหารพยานทั้งสองเสีย ความแตกต่างอันเด่นชัดนี้เน้นถึงความจริงที่ว่ามันไม่มีการพบกันครั้งทางในความขัดแย้งระหว่างพระเยซูและศัตรูของพระองค์ สำหรับมนุษยทุกคนนั้น ถ้าไม่อยู่ฝ่ายพระเยซูก็ต่อต้านพระเยซู

หลังจากข้อความคั่นกลาง ทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดก็เป่าแตรครั้งที่เจ็ด ในวิวรณ์ 11:15-19 อันเป็นการปิดฉากนิมิตชุดนี้ วิวรณ์ 11:15-19 บันทึกการเป่าประกาศในสวรรค์เมื่อเป่าแตรครั้งที่เจ็ดนี้

“ราชอาณาจักรของโลกนี้ได้กลับมาเป็นราชอาณาจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรากับพระคริสต์ของพระองค์แล้ว และพระองค์จะทรงครองอาณาจักรเป็นนิตย์” (วิวรณ์ 11:15)

แตรครั้งที่เจ็ดเป็นการแนะนำการนาศการที่จะเกิดขึ้นในโรงพระที่นั่งของพระเจ้าเมื่อชัยชนะของพระองค์เหนือบรรดาราชอาณาจักรในโลกนี้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ และเมื่อพระองค์กระทำการพิพากษาครั้งสุดท้ายเหนือบรรดาสิ่งทรงสร้างทั้งปวง พระคริสต์จะเสด็จกลับมาเพื่อสร้างแผ่นดินโลกใหม่ พระสิริของพระองค์จะถูกเปิดเผยเต็มที่ และการครองราชย์ของพระเจ้าจะถูกสำแดงอย่างสมบูรณ์ต่อสิ่งทรงสร้างทั้งปวง

นิมิตชุดที่สามเรื่องเหตุการณ์ที่จะมาถึงก็คือเจ็ดประวัติศาสตร์เชิงสัญลักษณ์ ในวิวรณ์ 12:1–14:20

ประวัติศาสตร์ทั้งเจ็ด (12:1–14:20)

ในเชิงโครงสร้าง นิมิตเรื่องเจ็ดประวัติศาสตร์เชิงสัญลักษณ์สะท้อนภาพนิมิตเรื่องตราประทับและเรื่องแตร—หกประวัติศาสตร์แรกรวมเข้าด้วยกัน ตามมาด้วยข้อความคั่นกลาง และหลังจากนั้นก็เป็นที่ประวัติศาสตร์เชิงสัญลักษณ์ที่เจ็ด แต่ในขณะที่นิมิตเรื่องตราประทับและแตรเน้นที่การพิพากษาของพระเจ้า แต่ทั้งเจ็ดประวัติศาสตร์นี้ฉายภาพความขัดแย้งฝ่ายจิตวิญญาณระหว่างชาตานและคนของพระเจ้า ประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ในนิมิตชุดนี้มีศูนย์กลางอยู่ที่ตัวละครสำคัญเชิงสัญลักษณ์ ได้แก่ ผู้หญิง พญานาค สัตว์ร้ายจากทะเล สัตว์ร้ายจากแผ่นดินโลก ผู้ซื้อ 144,000 คน ทูตสวรรค์ผู้ส่งสาร และบุตรมนุษย์

ตัวละครเชิงสัญลักษณ์แรกคือหญิงตั้งครรภ์ผู้มีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ ประวัติของหญิงคนนี้พบได้ในวิวรณ์ 12:1-17 และคล้ายคลึงกับการประสูติของพระเยซูและความพยายามของเฮโรดที่จะสังหารพระองค์ หญิงคนนี้ ซึ่งเป็นตัวแทนของอิสราเอลผู้สัจซื่อให้กำเนิดพระเมสสิยาห์ คือพระเยซูคริสต์ บุตรของเธอดูกรับขึ้นไปในสวรรค์ ซึ่งอาจหมายถึงการคืนพระชนม์และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์

ของพระคริสต์ แต่ตัวหญิงคนนี้อยู่บนโลกและถูกพญานาคผู้ยิ่งใหญ่ข่มเหง พระเจ้าทรงปกป้องเธอ พญานาคนั้นจึงไม่สามารถพิชิตเธอได้ แต่เธอก็ยังคงทนทุกข์เพราะเหตุความขัดแย้ง ประวัติศาสตร์เชิงสัญลักษณ์นี้เป็นตัวแทนของการที่พระเยซูสืบเชื้อสายมาจากประชากรผู้สัตย์ซื่อของพระเจ้า และการที่ผู้เชื่อแท้ยังคงทนทุกข์ต่อไปเพราะซาตานและอาณาจักรของมัน ผู้รับสารคั้งเดิมของยอห์นย่อมน่าจะเข้าใจว่าความขัดแย้งนี้คือรากเหง้าแห่งปัญหาของพวกเขา และน่าจะได้รับการหนุนใจจากการปกป้องของพระเจ้าและการที่พระองค์ใส่ใจดูแลหญิงคนนั้น ในขณะที่เดียวกัน พวกเขาก็น่าจะเข้าใจถึงความจำเป็นที่พวกเขาต้องบากบั่น เนื่องจากการขบถต่อสู้กันนั้นจะไม่จบลงโดยเร็วอย่างแน่นอน

ประวัติศาสตร์เชิงสัญลักษณ์ต่อมามีศูนย์กลางอยู่ที่พญานาคสีแดงตัวใหญ่นั้น และปรากฏในวิวรณ์ 12:3-17 ประวัติศาสตร์นี้ปรากฏในเวลาเดียวกันกับประวัติศาสตร์ของหญิงคนนั้น แต่ถูกระบุในวิวรณ์ 12:3 ว่าเป็นอีกหมายสำคัญหนึ่งแยกต่างหาก พญานาคตัวนั้นถูกบรรยายว่าเป็นพญานาคสีแดงขนาดมหึมา มีเจ็ดหัวและสิบเขา และทั้งเจ็ดหัวสวมมงกุฎ และข้อ 9 ก็ระบุพญานาคนี้ว่าเป็นตัวซาตานเอง ในนิมิตของยอห์น หางของพญานาคควัดควางหนึ่งไปในสามลงมาจากท้องฟ้าและเหยียดมันลงบนพื้นโลก การกระทำนี้อาจหมายถึงการที่ทูตสวรรค์ล้มลงและกลายเป็นปีศาจ หรืออาจเล็งถึงเพียงความโกลาหลทางการปกครอง เช่นที่พบใน อีสายห์ 34:4 และมาระโก 13:25 พญานาคนั้นจู่โจมหญิงคนนั้นและบุตรของเธอ อันเป็นการเน้นถึงการต่อสู้กันอย่างรุนแรงระหว่างซาตานและคนของพระเจ้า

ในประวัติศาสตร์ของพญานาค ก็มีสงครามในฟ้าสวรรค์ โดยทูตสวรรค์มีคาเอลและทูตสวรรค์องค์อื่น ๆ ต่อสู้กับพญานาค มีคาเอลเหยียดซาตานและสมุนของมันลงมาบนโลก เมื่อถูกขับไล่ลงมาบนโลก ซาตานก็ไล่ตามหญิงคนนั้นเพื่อข่มเหงเธอ แต่เพราะพระเจ้าปกป้องเธอ ซาตานจึงหันไปโจมตีบุตรของเธอ—ได้แก่ บรรดาผู้เชื่อที่เชื่อฟังพระคริสต์และยึดมั่นในคำพยานของพระองค์ ประวัติศาสตร์เชิงสัญลักษณ์นี้น่าจะช่วยให้ผู้อ่านของยอห์นเข้าใจว่าพวกเขากำลังถูกข่มเหงเพราะความเกลียดชังของซาตานที่มีต่อพระเจ้าและเพราะการดำเนินไปของสงครามฝ่ายจิตวิญญาณ แม้กระนั้น ซาตานก็ถูกพิชิตแล้ว และคริสตจักรก็จะทนทุกข์กับการข่มเหงจนกระทั่งเวลาอันจำกัดของพญานาคบนโลกนี้สิ้นสุดลงเท่านั้น

ประวัติศาสตร์เชิงสัญลักษณ์ที่สามมีศูนย์กลางอยู่ที่สัตว์ร้ายจากทะเล และพบในวิวรณ์ 13:1-10 สัตว์ร้ายตัวนี้มีลักษณะของสิงโต หมี และเสือดาว คล้ายคลึงกับบรรดาสัตว์ร้ายในดาเนียล 7 ซึ่งเป็นตัวแทนของอาณาจักรที่บุชารูปเคารพ สิ่งนี้คือว่า สัตว์ร้ายจากทะเลตัวนี้เป็นสัญลักษณ์ของอำนาจทางการเมืองที่ปวงที่ต่อต้านอาณาจักรของพระเยซูคริสต์ ยอห์นยังบันทึกอีกด้วยว่า สัตว์ร้ายนั้นมีผลเป็นฝ่ายกดขี่ของอันเกิดจากผลก่อนหน้านั้น ซึ่งน่าจะถึงตาย พญานาคได้มอบฤทธิ์อำนาจเหนือบรรดาอาณาจักรในโลกนี้แก่สัตว์ร้ายจากทะเลตัวนั้น และบรรดาผู้ที่มีชีวิตอยู่ในโลกก็นมัสการสัตว์ร้ายนั้น สัตว์ร้ายนั้นยังได้รับแม้กระทั่งอำนาจที่จะทำสงครามกับวิสุทธิชนและเอาชนะพวกเขา ผู้อ่านของยอห์นน่าจะสามารถเชื่อมโยงสัตว์ร้ายตัวนี้กับจักรพรรดิหรือจักรวรรดิโรม และรวมถึงข้อบังคับให้นมัสการจักรพรรดิด้วย พวกเขาจะต้องได้เห็นความจำเป็นที่จะต้องต่อต้านสัตว์ร้ายตัวนี้ และต้องยืนหยัดในความสัตย์ซื่อต่อพระคริสต์

ประวัติศาสตร์เชิงสัญลักษณ์ที่มีศูนย์กลางอยู่ที่สัตว์ร้ายตัวที่สอง—ตัวที่ขึ้นมาจากแผ่นดินโลก ประวัติศาสตร์นี้พบในวิวรณ์ 13:11-18 สัตว์ร้ายจากแผ่นดินโลกนี้มีสองเขาเหมือนลูกแกะ แต่พูดเหมือนพญานาค และมันปรนนิบัติสัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากทะเล รวมทั้งกระทำหมายสำคัญอัศจรรย์ เพื่อให้โลกนี้นมัสการสัตว์ร้ายจากทะเลตัวนั้น สัตว์ร้ายจากแผ่นดินนี้ยังบังคับผู้คนให้ยอมรับและประทับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายจากทะเลบนมือขวาหรือหน้าผาก สัตว์ร้ายทั้งสองร่วมกันพยายามครอบครองเหนือทั้งโลกนี้ ผู้อ่านของยอห์นน่าจะสามารถเชื่อมโยงสัตว์ร้ายตัวที่สองนี้เข้ากับลัทธิที่กดขี่ประชากรชาวโรมให้นมัสการจักรพรรดิ โดยข่มขู่ว่าจะสังหารคนเหล่านั้นที่ปฏิเสธไม่ยอมรับนมัสการจักรพรรดิ เช่นเดียวกับประวัติศาสตร์เรื่องสัตว์ร้ายจากทะเล ประวัติศาสตร์นี้น่าจะได้เตือนสติผู้เชื่อให้ต่อต้านการบุชารูปเคารพและให้สัตย์ซื่อต่อพระเยซูเสมอ

ประวัติศาสตร์เชิงสัญลักษณ์ที่ห้าเกี่ยวข้องกับผู้เชื่อ 144,000 คนที่เป็นของพระเจ้า ในวิวรณ์ 14:1-5 ตามข้อเท็จจริงที่ว่าพระนามของพระเจ้าประทับอยู่บนหน้าผากของคนเหล่านี้ พวกเขาจึงดูเหมือนจะเป็นคนกลุ่มเดียวกันกับที่ถูกกล่าวถึงในวิวรณ์ 7:1-8 คราประทับอันเป็นพระนามของพระเจ้าบนหน้าผากของพวกเขาตรงกันข้ามกับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายบนหน้าผากของบรรดาคนที่เชื่อฟัง

สัตว์ร้ายจากแผ่นดิน ในนิมิตของยอห์น ผู้เชื่อ 144,000 คนนี้ยืนอยู่กับพระเมษโปดกบนภูเขาศิโยน พลางสรรเสริญพระเจ้า ประวัติศาสตร์เชิงสัญลักษณ์นี้ทำให้ผู้อ่านของยอห์นมั่นใจว่า ผู้เชื่อแท้ในที่สุดแล้วจะหนีพ้นจากพญานาคและบรรดาสัตว์ร้าย และจะได้รับพระพรของพระเจ้า แม้จะเผชิญการข่มเหงอย่างเข้มข้น แต่ก็ให้เห็นได้ว่าผู้เชื่อผู้สัตย์ซื่อยังคงไว้ซึ่งความบริสุทธิ์ไร้ตำหนิ

ประวัติศาสตร์เชิงสัญลักษณ์ที่หกเป็นนิมิตเรื่องทูตสวรรค์ผู้ส่งสารสามองค์ในวิวรณ์ 14:6-11 ในนิมิตของยอห์น ทูตสวรรค์องค์แรกประกาศข่าวประเสริฐวันรันคร์ โดยเรียกคนทั้งปวงให้เข้าเฝ้าพระเจ้าและนมัสการพระองค์ ทูตสวรรค์องค์ที่สองประกาศถึงการล่มสลายของมหานครบาบิโลน เมืองหลวงของคนเหล่านั้นที่ต่อต้านอาณาจักรของพระเยซูคริสต์ และทูตสวรรค์องค์ที่สามประกาศถึงการพิพากษาครั้งสุดท้ายที่จะเกิดขึ้นกับทุกคนที่ติดตามและนมัสการสัตว์ร้ายนั้น ทูตสวรรค์ทั้งสามองค์ที่ส่งสารว่า ข่าวประเสริฐของพระคริสต์จะมีชัยเหนือทุกอาณาจักรที่ต่อต้าน และยังกล่าวด้วยว่าเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา บรรดาศัตรูของพระองค์ก็จะถูกปรับโทษวันรันคร์

คำบรรยายทูตสวรรค์เหล่านี้ของยอห์นน่าจะสนใจผู้อ่านของท่านว่า แม้ว่าบางครั้งมันดูเหมือนว่าคริสตจักรกำลังพ่ายแพ้ แต่แผ่นดินของพระคริสต์จะพิชิตชัยในที่สุดเหนือปรีภยของพระองค์ และหากว่าผู้อ่านคนใดของยอห์นกำลังคิดจะนมัสการจักรพรรดิเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกข่มเหง ประวัติศาสตร์เรื่องนี้ก็น่าจะได้เตือนพวกเขาให้ต่อต้านการทดลองใจเช่นนั้น

หลังจากทูตสวรรค์ผู้ส่งสาร ยอห์นก็ได้แทรกข้อความคั่นกลางสั้น ๆ ในวิวรณ์ 14:12-13 ข้อความคั่นกลางนี้ ยอห์นเตือนสติคนของพระเจ้าให้กลับ—ให้ต่อต้านวัฒนธรรมมนุษย์รูปเคารพที่รายรอบพวกเขา และมีเสียงจากสวรรค์ประกาศว่า คนเหล่านั้นที่ยังคงสัตย์ซื่อ ในที่สุดแล้วจะได้รับพระพรของพระเจ้าและการพักผ่อน

ประวัติศาสตร์เชิงสัญลักษณ์เรื่องสุดท้ายบรรยายผู้หนึ่ง “เหมือนบุตรมนุษย์” ซึ่งนั่งอยู่บนเมฆสีขาวและเสด็จมาเพื่อเก็บเกี่ยวประวัติศาสตร์นี้พบในวิวรณ์ 14:14-20 วลี “เหมือนบุตรมนุษย์” ยังถูกใช้ในวิวรณ์ 1:13 ซึ่งกล่าวถึงพระเยซูอย่างเจาะจง และเมื่อดูจากการกระทำต่าง ๆ และบริบทของวิวรณ์ 14 มันก็ชัดเจนว่าบุตรผู้นี้ก็คือพระคริสต์ด้วย ภาพอุปมาในประวัติศาสตร์นี้ถูกดึงมาจากคานานีล 7:13 ซึ่งกล่าวว่าผู้หนึ่ง “เหมือนบุตรมนุษย์” เสด็จมาพร้อมด้วยหม้อเมฆเพื่อเข้าไปในราชสำนักของพระเจ้าในสวรรค์

ในประวัติศาสตร์แรกของชุดประวัติศาสตร์นี้ นั่นคือ ประวัติศาสตร์เรื่องผู้หญิงคนนั้น พระเยซูถูกฉายภาพว่าเป็นเด็กน้อยที่ถูกรับขึ้นไปอยู่ในสวรรค์ แต่ในบทสรุปของประวัติศาสตร์เหล่านี้ พระเยซูถูกฉายภาพว่าเป็นบุตรมนุษย์ผู้ทำการเก็บเกี่ยวบรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์อย่างสัตย์ซื่อ เหมือนการเก็บเกี่ยวพืชผล จากนั้น ผู้เก็บเกี่ยวที่สอง—คราวนี้เป็นทูตสวรรค์—ก็ได้เก็บเกี่ยวคนที่เหลือที่อาศัยอยู่ในโลกนี้และคั่นโลกของพวกเขาในบ่อข่าอุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า นิมิตนี้ประกาศชัยชนะในอนาคตบนปลายของพระเยซู โดยแสดงให้เห็นว่าประวัติศาสตร์กำลังเคลื่อนไปสู่จุดสูงสุดอันยิ่งใหญ่ อันเป็นจุดที่คนเหล่านั้นที่สัตย์ซื่อต่อพระเยซูจะได้รับการพิชิตและคนเหล่านั้นที่ไม่สัตย์ซื่อต่อพระองค์จะถูกทำลาย ผู้อ่านดั้งเดิมของยอห์นน่าจะได้รับการหนุนใจจากนิมิตนี้ และน่าจะตระหนักว่าการทนทุกข์ของพวกเขาไม่คู่ควรที่จะถูกเปรียบกับพระพิโรธที่พระเจ้าจะเทลงมาเหนือศัตรูของพระองค์ พวกเขาจะได้รับ ความหวังและความมั่นใจจากความจริงที่ว่า ในที่สุดแล้วพวกเขาจะได้รับการพิชิตตนเองและได้รับพระพร

เรามักรู้สึกถึงความตึงเครียดในการปรับตัวของเราเข้ากับประเด็นที่ว่า พระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความรักสามารถส่งมนุษย์ รวมทั้งศัตรูของพระองค์ ไปสู่นรกได้อย่างไร และข้าพเจ้าคิดว่า เหตุผลหนึ่งที่บางครั้งเราต่อสู้กับความรู้สึกนั้นก็เพราะเราได้ดึงคุณลักษณะของความรักของพระเจ้าออกมา—ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่แท้จริง—แต่เราได้ถอดมันออกมาจากพระลักษณะของพระองค์ เราได้แยกมันออกจากคำบรรยายของพระคัมภีร์ และเราก็มีสื่ออารมณ์ ขาบซึ่งกับมันอย่างเกินเหตุ ... เราต้องการระมัดระวังที่จะไม่แบ่งแยกสิ่งที่เป็นความเป็นจริงแบบองค์รวมของพระลักษณะของพระเจ้า และหากเรานำความเข้าใจของเราเรื่องความรักของเจ้ามาพิจารณาร่วมกับความเข้าใจของเราเรื่องความบริสุทธิ์ของพระองค์ เราก็ตระหนักว่า ถึงแม้เราจะเห็นว่าเป็นความจริงอันชวนกังวล และการพิพากษาครั้งสุดท้ายจะเป็นความจริงอันชวนวิตก แต่พระเจ้าก็ถูกต้องและเที่ยงธรรมอย่างสมบูรณ์ในการพิพากษาผู้ที่ไม่สำนึก

เราอ่านพบคำประกาศดังนี้:

“ดูเถิด เราจะมาเหมือนขโมยที่มา โดยไม่มีใครคาดคิด
ความสุขมีแก่ผู้ที่ตื่นอยู่และแต่งตัวเตรียมพร้อมเพื่อพวกเขาจะได้ไม่ต้องเดินเปลือยกายให้อับอายขายหน้า”
(วิวรณ์ 16:15)

ด้วยการเตือนความจำถึงจดหมายของพระองค์ที่มีไปยังคริสตจักรที่ซาร์ดิสในวิวรณ์ 3 พระคริสต์เตือนสติผู้ที่ติดตามพระองค์ให้เฝ้าระวังและสวดขอร้องตลอดเวลา

หลังจากบทก่นกลาง ชั้นโบที่เจ็ดก็นำมาซึ่งการทำลายคนชั่วร้ายครั้งสุดท้าย มีฟ้าแลบและฟ้าร้องกระหน่ำลงมา เกิดแผ่นดินไหวที่ทำลายเมืองต่าง ๆ ของบรรดาประชาชาติ เกษะต่าง ๆ ก็จมหายไป และภูเขาที่ถล่มทลายลง ถูกเหวี่ยงขนาดยักษ์กับดขี้มนุษย์ชาติ นี่คือนิวสถานของยุค—การทำลายล้างที่จะเกิดขึ้นกับโลกปัจจุบันเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา

นิมิตเรื่องชั้นเจ็ดโบทำให้นิมิตของยอห์นเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่จะมาถึงครบถ้วน トラประทับ แคร ประวัติศาสตร์ และชั้น ล้วนสำแดงความมุ่งมั่นของพระเจ้าที่จะแทรกแซงในประวัติศาสตร์ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยและพระพรสำหรับคนของพระองค์ ในสมัยของยอห์น จักรวรรดิโรมดูเหมือนไม่สะทกสะท้านกับบรรดาคริสตจักรในเอเชียน้อย และศัตรูมากมายของคริสตจักรในปัจจุบันก็ดูเหมือนจะทรงอำนาจเท่าเทียมกัน แต่พระเจ้ามุ่งมั่นที่จะทำลายศัตรูของพระองค์และศัตรูของเรา ความจริงข้อนี้ควรหนุนใจคริสเตียนทุกคนในทุกยุคสมัยให้ถึงความสวดขอร้องต่อพระคริสต์ แม้ในยามที่เราเผชิญกับการต่อต้านและการข่มเหงอย่างรุนแรงก็ตาม

เมื่อเราได้ศึกษานิมิตเรื่องหนึ่งและสองของยอห์นแล้ว ให้เราหันไปศึกษานิมิตเรื่องการลงโทษหญิงโสเภณีตัวกลางในวิวรณ์ 17:1–21:8

หญิงโสเภณีตัวกลาง (17:1–21:8)

นิมิตนี้เกิดขึ้นในทะเลทราย ตามที่บันทึกในวิวรณ์ 17:1 นิมิตทั้งเรื่องนี้นั้นเน้นที่การลงโทษหญิงโสเภณีตัวกลาง รวมถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ การสงครามครั้งสุดท้ายที่กองกำลังแห่งความชั่วร้ายพ่ายแพ้อย่างราบคาบ การปกครองของคนเหล่านั้นที่ภักดีต่อพระคริสต์ และการทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่ในบั้นปลาย ยอห์นออกแบชข้อความส่วนนี้เพื่อดึงความสนใจของผู้รับสารของท่านไปที่พระพรในบั้นปลายสำหรับคนเหล่านั้นที่สวดขอร้องต่อพระคริสต์ และคำสาปแช่งในบั้นปลายที่จะตกลงบนคนที่ไม่สวดขอร้อง จุดเน้นคู่นี้ น่าจะได้นับดาใจผู้อ่านของท่านให้แสวงหาพระพรของพระเจ้าและหลีกเลี่ยงการพิพากษาของพระองค์

ในนิมิตเรื่องการลงโทษหญิงโสเภณีตัวกลางยังมีนิมิตย่อยอีกสองชุด ชุดแรกเกี่ยวข้องกับการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อบาบีโลน และชุดที่สองเน้นที่การปกครองของวิสุทธิชน เราจะศึกษานิมิตย่อยทั้งสองชุดนี้ โดยเริ่มต้นที่การพิพากษาเหนือบาบีโลนในวิวรณ์ 17:1–19:21

การพิพากษาเหนือบาบีโลน (17:1–19:21)

เช่นเดียวกับนิมิตของยอห์นเรื่องตราประทับ แคร ประวัติศาสตร์ และชั้น นิมิตของท่านเกี่ยวกับการพิพากษาบาบิโลนก็เป็นการกล่าวถึงเรื่องประวัติศาสตร์คริสตจักร ในวิวรณ์ 17:1-6 มหานครบาบีโลนถูกนำเสนอว่าเป็นหญิงโสเภณี เธอนุ่งห่มอาภรณ์งดงามและ

สวมเครื่องประดับทองคำ อัญมณี และไข่มุกแพรวพราว รูปลักษณ์และความพิเศษของเธอเป็นสัญลักษณ์ของความสำราญอันไม่ถูกต้องที่ล่อลวงคนของพระเจ้าให้ห่างออกไปจากการนมัสการที่แท้จริงและการดำเนินชีวิตอย่างสัตย์ซื่อ แต่นัยยะสำคัญก็คือ การที่เธอปรากฏตัวในทะเลทรายหมายความว่าเธอไม่สามารถทำตามข้อเสนอของเธอเรื่องความทุกข์และความสำราญได้ และเพื่อยืนยันความจริงข้อนี้ เธอถือถ้วยทองคำอันเต็มไปด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนและความโสโครกแห่งการล่วงประเวณีของเธอ หญิงโสเภณีผู้นี้ยังนั่งบนสัตว์ร้ายสี่เท้าเข้มที่มีเจ็ดหัวและสิบขา ซึ่งเป็นสัตว์ร้ายจากทะเลที่มีคำบรรยายในวิวรณ์ 13 มันมีคำห่มี่นประมาทพระเจ้าเต็มไปทั้งตัว อันเล็งถึงความเลวทรามของมันเองและการบูชารูปเคารพของผู้ที่ติดตามมัน

จากนั้น นัยยะสำคัญของภาพอุปมาที่เป็นหญิงหญิงโสเภณีและสัตว์ร้ายก็ถูกเปิดเผยในส่วนที่เหลือของชุดนิมิตนี้ เช่นเดียวกับนิมิตชุดก่อนหน้านี้เรื่องตราประทับ แตร ประวัติศาสตร์ และขัน โครงสร้างของนิมิตชุดนี้นำเสนอหกข้อความแห่งการพิพากษาและการคร่ำครวญ ตามมาด้วยข้อความกึ่งกลาง แต่แทนที่จะมีข้อความที่เจ็ดอันบรรยายการต่อสู้ครั้งสุดท้ายระหว่างพระคริสต์และบรรดาศัตรูของพระองค์ นิมิตชุดนี้จบลงด้วยนิมิตแห่งการศึกสงครามนั้นนั่นเอง ข้อความแรก ในวิวรณ์ 17:7-18 ตีความรายละเอียดของนิมิตเรื่องหญิงหญิงโสเภณีและสัตว์ร้าย เราสามารถสรุปประเด็นสำคัญของข้อความนี้โดยกล่าวว่า พระเจ้าจะทำลายทุกคนและทุกสิ่งที่ต้องต้านพระองค์จนหมดสิ้น ข้อความที่สอง ในวิวรณ์ 18:1-3 ประกาศความพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิงของบาบิโลนและชนชาติ กษัตริย์ และพ่อค้าทั้งปวงที่เธอได้ล่อลวง ข้อความที่สาม ในวิวรณ์ 18:4-8 เรียกชื่อของพระเจ้าให้ปฏิเสธบาบิโลนและให้แยกตัวเองออกมาจากการผิดศีลธรรมของนครนั้น และข้อความที่สี่ ในวิวรณ์ 18:9-20 ประกอบด้วยบทคร่ำครวญสามบท เกี่ยวกับกษัตริย์ พ่อค้า และนักเดินเรือทั้งปวงที่ได้นมัสการสัตว์ร้ายนั้นและได้ร่ำรวยจากสมบัติอันลึกลับของบาบิโลน แต่น่าเศร้าที่บทคร่ำครวญเหล่านี้ไม่ได้คลายให้เกิดการสำนึกคิดและความเชื่อในพระคริสต์เลย ตรงกันข้าม พวกกษัตริย์ พ่อค้า และนักเดินเรือกลับถวิลหาช่วงเวลาแห่งความรุ่งโรจน์ของบาบิโลนในอดีต

ในแต่ละข้อความเหล่านี้ บาบิโลนเป็นตัวแทนของทุกชนชาติและทุกองค์กรที่ต่อต้านการปกครองของพระคริสต์ ข้อความเหล่านี้หนุ้ใจผู้ติดตามพระคริสต์โดยการประกาศว่า พระผู้เป็นเจ้าจะทำลายศัตรูทั้งปวงของพระองค์ และผู้ที่ชั่วร้ายจะคร่ำครวญกับการต้องสูญเสียความสำราญอันเต็มไปด้วยความบาปของพวกเขาไป และข้อความเหล่านี้ก็เตือนคริสตจักรไม่ให้กระทำการในลักษณะเดียวกันด้วย เพื่อที่เราจะไม่ตกอยู่ภายใต้การพิพากษาเดียวกัน

ข้าพเจ้าคิดว่า การบูชารูปเคารพและการผิดศีลธรรมช่างน่าดึงดูดสำหรับผู้ไม่เชื่อ แต่ก็น่าดึงดูดอย่างมากสำหรับผู้เชื่อเช่นกัน เรื่องนี้ไม่ซับซ้อน มันก็คือผลไม่ต้องการห้ามมันเอง มันเป็นเรื่องที่ฉันอยากได้ บางทีมันก็คือการที่มีบางอย่างที่ฉันไม่ควรจะได้ แต่มันมีบางสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาภายในตัวเราที่อยู่ยงเรว่า ไม่ว่าอย่างไรก็ต้องควมมาให้ได้ แต่ข้าพเจ้าคิดว่า ถ้าให้ตรงประเด็นก็คือ บ่อยครั้งมากที่เรื่องพวกนี้ทำให้รู้สึกดี การผิดศีลธรรมทำให้รู้สึกสนุก มันสนองบางอย่างในเวลาหนึ่ง แต่นั่นแหละคือประเด็น บางสิ่งที่สนองเราในเวลาไม่ได้มีคุณค่าถาวร ทรงเกียรติ หรือบริสุทธิ์เสมอไปอย่างที่เราต้องการ และนี่คือเหตุผลที่เราต้องดำเนินชีวิตในความเชื่อ เพื่อที่จะกล่าวได้ว่า “สิ่งที่พระคัมภีร์เรียกว่าการบูชารูปเคารพ สิ่งที่พระคัมภีร์เรียกว่าการผิดศีลธรรม ฉันจะเดินหน้าโดยยึดมั่นนิยามเหล่านั้นในการดำเนินชีวิต แม้ว่าในยามนี้มันอาจไม่ทำให้รู้สึกมีความสุข แต่ฉันรู้ว่ามันมีคุณค่าชั่ววันรันดรบางอย่าง” และถูกต้อง สิ่งนี้แสดงให้เห็นแนวทางที่พระเจ้าประสงค์ให้เราดำเนินชีวิต

—ดร. แมทท์ ฟรีดแมน

ข้อความที่ทำการพิพากษาบาบิโลน ในวิวรณ์ 18:21-24 ประกาศถึงการทำลายล้างบาบิโลนอย่างเบ็ดเสร็จและถาวร ข้อความที่หกในนิมิตชุดนี้ถูกบันทึกในวิวรณ์ 19:1-8 โดยกล่าวถึงการที่คนของพระเจ้าสรรเสริญพระองค์อย่างชื่นชมยินดีในสวรรค์ เพื่อตอบสนองการพิพากษาที่มีต่อบาบิโลน ประชากรผู้สัตย์ซื่อของพระเจ้าได้สรรเสริญพระองค์ และการสรรเสริญของพวกเขาดำเนินต่อไป

เมื่อพวกเขาเรียนรู้ว่าการพิพากษาต่อบาบิโลนนั้นได้เตรียมหนทางสำหรับการอภิเษกสมรสของพระเมษโปดก คือพระคริสต์ กับเจ้าสาวของพระองค์ คือคริสตจักร ถัดมา มีส่วนที่กึ่งกลางข้อความเหล่านี้ อันปรากฏในวิวรณ์ 19:9-10 ในข้อความกึ่งกลางนี้ ยอห์นได้รับบัญชาให้บันทึกเกี่ยวกับพระพรสำหรับทุกคนที่เข้าร่วมในงานเลี้ยงฉลองอภิเษกสมรสของพระเมษโปดก สุดท้าย นิมิตชุดนี้จบลงด้วยการสู้รบครั้งสุดท้ายระหว่างพระเจ้าและบรรดาศัตรูของพระองค์ ดังรายงานในวิวรณ์ 19:11-21 พระคริสต์ปรากฏพระองค์ในฐานะนักรบแห่งกองทัพสวรรค์และพระองค์ทำสงครามกับศัตรูทั้งปวงของพระเจ้า ศัตรูเหล่านี้นำโดยสัตว์ร้ายและผู้เผยพระวจนะเท็จ ซึ่งได้แก่สัตว์ร้ายจากทะเลและสัตว์ร้ายจากแผ่นดินโลกตามลำดับ ตามที่ปรากฏในวิวรณ์ 13 และมันก็ไม่มีกรต่อสู้กันแต่อย่างใด เพราะสัตว์ร้ายและผู้เผยพระวจนะเท็จถูกพิชิตในวันนั้น จงฟังว่าวิวรณ์ 19:20 บรรยายการปราศของสัตว์ร้ายและผู้เผยพระวจนะเท็จอย่างไร:

'แต่สัตว์ร้ายนั้นถูกจับพร้อมด้วยผู้เผยพระวจนะเท็จซึ่งได้ทำหมายสำคัญแทนสัตว์ร้ายนั้น... ทั้งสัตว์ร้ายและผู้เผยพระวจนะเท็จถูกโยนลงไปยังไฟกำมะถันลุกโชนทั้งเป็น'

(วิวรณ์ 19:20)

การสู้รบครั้งสุดท้ายเป็นบทสรุปของสงครามทั้งสิ้นที่พระเจ้าได้กระทำเพื่อประชากรของพระองค์ และทำให้ชัยชนะที่พระคริสต์ได้มาบนกางเขนสำเร็จสมบูรณ์

เมื่อเราได้สำรวจการพิพากษาเหนือบาบิโลนแล้ว ต่อไปเราจะศึกษาชุดนิมิตที่เกี่ยวข้องกับการปกครองของวิสุทธิชนในวิวรณ์ 20:1-21:8

การปกครองของวิสุทธิชน (20:1-21:8)

นิมิตชุดที่เกี่ยวข้องกับการปกครองของวิสุทธิชนนี้มีสามส่วน โดยเริ่มต้นที่การปกครองเป็นเวลา 1,000 ปีโดยวิสุทธิชน ซึ่งมักเรียกกันว่า “ยุคสหัสวรรษ” ในวิวรณ์ 20:1-10

การปกครอง 1,000 ปี (20:1-10) ในส่วนนี้ของวิวรณ์ ยอห์นเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์และมัดพญานาคผู้ยิ่งใหญ่ผู้นั้นไว้ นั่นก็คือซาตาน ยอห์นได้เห็นว่าเป็นเวลา 1,000 ปีนับจากนั้น ซาตานจะยังคงถูกมัดไว้ ในขณะที่มรณสักขีคริสเตียนผู้สัตย์ซื่อจะฟื้นคืนชีวิตและปกครองร่วมกับพระคริสต์ ยอห์นยังได้เห็นว่าเป็นเวลา 1,000 ปีผ่านไป ซาตานจะถูกปล่อยออกมาให้รวบรวมประชาชาติเพื่อทำสงครามครั้งสุดท้ายต่อผู้พระเจ้า ตามที่บรรยายในวิวรณ์ 19 เมื่อสงครามจบลง ศัตรูทั้งปวงของพระเจ้าจะถูกทำลายอย่างถาวร แม้ซาตานเองก็ถูกโยนลงไปยังไฟกำมะถันในวันนั้น

นักตีความส่วนใหญ่ยอมรับว่า เช่นเดียวกับส่วนที่เหลือของคำพยากรณ์เรื่องวันสิ้นโลกของยอห์น วิวรณ์ 20 มีลักษณะเชิงสัญลักษณ์อย่างสูง และผู้เชื่อเองก็ตีความสัญลักษณ์เหล่านี้ในหลากหลายแนวทาง แท้จริงแล้ว ในหนังสือวิวรณ์ที่เต็ม มันคงยากที่จะหาข้อความใดที่เป็นที่ถกเถียงกันมากกว่าข้อความตอนนี้

กล่าวแบบกว้าง ๆ มีแนวคิดตีความสี่แนวคิดหลักสำหรับข้อความตอนนี้ แต่ละแนวคิดที่ตั้งชื่อบางส่วนตามความเข้าใจของตน เรื่องสหัสวรรษ หรือ 1,000 ปี ที่กล่าวถึงตลอดข้อความตอนนี้ สี่แนวคิดตีความดังกล่าวได้แก่ 1) แนวคิดก่อนสหัสวรรษแนวประวัติศาสตร์; 2) แนวคิดก่อนสหัสวรรษแนวอูร์กัน; 3) แนวคิดหลังสหัสวรรษ; และ 4) แนวคิดไร้สหัสวรรษ ทั้งแนวคิดก่อนสหัสวรรษแนวประวัติศาสตร์และแนวคิดก่อนสหัสวรรษแนวอูร์กันเป็นระบบที่เน้นช่วงเวลาก่อนสหัสวรรษ หมายความว่าทั้งสองเชื่อว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมาก่อนยุคสหัสวรรษจะเริ่มขึ้น ตรงกันข้าม แนวคิดหลังสหัสวรรษและแนวคิดไร้สหัสวรรษเป็นระบบที่เน้น

ช่วงเวลาหลังสหัสวรรษ หมายความว่าทั้งสองเชื่อว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาหลังยุคสหัสวรรษจบลง ให้เรามาศึกษาแต่ละระบบนี้อย่างละเอียดยิ่งขึ้น

แนวคิดก่อนสหัสวรรษแนวประวัติศาสตร์ถูกเรียกว่า “แนวประวัติศาสตร์” เพราะนี่คือมุมมองเรื่องสหัสวรรษที่นักศาสนศาสตร์และกลุ่มต่าง ๆ ตลอดจนประวัติศาสตร์คริสตจักรยึดถือ แนวคิดนี้สอนว่า หลังจากพระคริสต์เสด็จกลับมา ชาตนาจะถูกพันชนาการและพระเยซูจะสถาปนายุคสหัสวรรษ—ช่วงเวลา 1,000 ปีแห่งสันติสุขและความไพบูลย์บนโลกนี้ ผู้เชื่อจะได้รับกายที่คืนชีพใหม่เมื่อยุคสหัสวรรษเริ่มต้น ส่วนผู้ไม่เชื่อจะไม่ได้รับกายที่คืนชีพ โดยพวกเขาจะมีอายุยืนยาวกว่าในปัจจุบัน แต่ก็ยังคงต้องตาย เมื่อยุคสหัสวรรษสิ้นสุดลง ชาตนาที่จะก่อภพ และหลังจากนั้นก็จะมีการพิพากษาครั้งสุดท้าย จากนั้น การครองราชย์นิรันดร์ของพระเจ้าเหนือฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ก็จะเริ่มต้นขึ้น มุมมองนี้อยู่บนความเข้าใจที่ว่าวิวัฒน์ 20 เกิดขึ้นหลังวิวัฒน์ 19 ตามลำดับเวลา

แนวคิดก่อนสหัสวรรษแนวอูร์กัยเริ่มมีการสอนในช่วงทศวรรษ 1830 แนวคิดนี้มีมุมมองหลากหลาย โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจังหวะของเหตุการณ์สุดท้ายต่าง ๆ ก่อนเข้าสู่ยุคสหัสวรรษ แต่ในภาพรวม แนวคิดก่อนสหัสวรรษแนวอูร์กัยสอนว่า เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา พระองค์จะฟื้นฟูชนชาติอิสราเอลและครองราชย์อย่างประจักษ์แก่ตาเหนือประชาชาติทั้งปวงจากระบัลลังก์ของพระองค์ในเยรูซาเล็ม เมื่อใกล้ถึงบั้นปลายของยุคสหัสวรรษ ชาตนาจะก่อการภพ แต่พระเจ้าจะพิชิตชาตนาและกองทัพของมันอย่างราบคาบ หลังจากนั้นการพิพากษาครั้งสุดท้ายจะเกิดขึ้น แล้วการครองราชย์นิรันดร์ของพระเจ้าเหนือฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ก็จะเริ่มต้นขึ้น เช่นเดียวกับแนวคิดก่อนสหัสวรรษแนวประวัติศาสตร์ มุมมองนี้อยู่บนความเข้าใจที่ว่าวิวัฒน์ 20 เกิดขึ้นตามลำดับเวลาตามหลังวิวัฒน์ 19

ตรงกันข้ามกับแนวคิดก่อนสหัสวรรษแนวประวัติศาสตร์และแนวอูร์กัย แนวคิดหลังสหัสวรรษสอนว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาหลังยุคสหัสวรรษ โดยยุคสหัสวรรษเองก็เชื่อว่าเป็นช่วงเวลาทั้งหมดระหว่างการเสด็จมาครั้งแรกและครั้งที่สองของพระคริสต์ หรือไม่กี่ 1,000 ปีสุดท้ายก่อนการเสด็จกลับมาของพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นครณีใดก็ตาม ในยุคสหัสวรรษ พระเยซูปกครองจากสวรรค์โดยผ่านคริสตจักรในโลก และแผ่นดินของพระองค์ก็ขยายออกไปอย่างก้าวหน้าเพื่อครอบคลุมและปรับปรุงทั้งโลกให้ดีขึ้น

แนวคิดไร้สหัสวรรษ ตามตัวหนังสือก็หมายความว่า “ไม่มียุคสหัสวรรษ” โดยได้ชื่อนี้มาจากการที่แนวคิดดังกล่าวปฏิเสธว่าสหัสวรรษไม่ใช่ช่วงเวลา 1,000 ปีตามตัวหนังสือ แนวคิดนี้สอนว่า ยุคสหัสวรรษประกอบด้วยการครองราชย์ของพระเยซูเหนือโลกนี้จากราบัลลังก์ในสวรรค์ของพระองค์และโดยผ่านคริสตจักรของพระองค์ และสอนว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาเมื่อยุคสหัสวรรษสิ้นสุดลง แนวคิดไร้สหัสวรรษต่างจากแนวคิดหลังสหัสวรรษในหลายแนวทาง แนวทางหนึ่งก็คือ ทุกรูปแบบของแนวคิดไร้สหัสวรรษเห็นพ้องต้องกันว่ายุคสหัสวรรษคือช่วงเวลาทั้งหมดระหว่างการเสด็จมาครั้งแรกและครั้งที่สองของพระคริสต์ อีกแนวทางหนึ่งก็คือ แนวคิดไร้สหัสวรรษมิได้ยืนยันว่าการครองราชย์ในยุคสหัสวรรษของพระเยซูและบรรดาวิสุทธิชนจะขยายแผ่นดินของพระเจ้าและปรับปรุงโลกนี้ให้ดีขึ้นเป็นนิจ จากมุมมองของแนวคิดไร้สหัสวรรษ คริสเตียนจะมีประสบการณ์กับทั้งพระพรแห่งแผ่นดินของพระเจ้าและความยากลำบากใหญ่หลวงบนโลกนี้ จนกระทั่งได้รับชัยชนะครั้งสุดท้ายเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา

มันมีมุมมองคริสเตียนที่แพร่หลาย เป็นสากล—นั่นคือ แพร่ไปทั่วโลก—เรื่องบางสิ่งที่จะเกิดขึ้นใกล้ยุคสุดท้าย และเราสามารถพหลักคำสอนสำคัญยิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น รวมทั้งองค์ประกอบต่าง ๆ ของมัน ในหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต เช่น หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตกล่าวว่า พระเยซูเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ และจากสวรรค์ พระองค์จะเสด็จกลับมาเพื่อพิพากษาคนเป็นและคนตาย หรือผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่และผู้เสียชีวิตแล้ว ฉะนั้น เราทุกคนจึงเชื่อว่าจะมีการพิพากษาครั้งสุดท้าย และพระเยซูจะเสด็จกลับมา และพระองค์จะมีส่วนในการพิพากษานั้นเหนือทั้งคนเป็นและคนตาย และแน่นอน ในปัจจุบัน เรามีความคิดแตกต่างกันเกี่ยวกับรายละเอียดต่าง ๆ ว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นอย่างไร แต่เราทุกคนก็เห็นพ้องตรงกันว่ามันเป็นจริงเช่นนั้น

และหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตก็กล่าวต่อไปว่าเราเชื่อใน “การอภัยโทษบาป การที่กายคืนชีพ” ทั้งนี้ เรื่องนี้เป็นองค์ประกอบของคริสตศาสนาสากลแบบดั้งเดิมที่แม้แต่คริสเตียนจำนวนมากก็ไม่เข้าใจอีกต่อไปแล้ว ที่ว่าเราเชื่อว่าจะมีการคืนชีพทางกายภาพของร่างกาย กล่าวก็คือ มนุษย์เราจะไม่ได้ดำรงอยู่ในรูปแบบของวิญญาณชั่ววันริรันตร์ แต่เราจะได้รับร่างกายของเราอีกครั้งหนึ่ง แท้จริงแล้ว คริสเตียนจะได้รับร่างกายอันเต็มด้วยสง่าราศี เหมือนอย่างที่พระเยซูได้รับในการคืนพระชนม์ของพระองค์ นี่จึงเป็นอีกคำสอนหนึ่งที่คริสเตียนทั้งปวงควรยึดมั่น แม้ว่าเราไม่เห็นพ้องต้องกันในบางรายละเอียด ดังนั้น เราจึงเชื่อใน “การที่กายคืนชีพ และสมบูรณชีพิรันตร์ อามเอน” และนั่นก็หมายความว่าเมื่อมีการพิพากษาและมีการที่กายคืนชีพ เราก็มั่นใจกันว่าจะมีโลกใหม่ วันใหม่ และมีชีวิตนิรันตร์ที่จะดำเนินไปเรื่อย ๆ และเรื่อย ๆ และตามที่พระคัมภีร์สอน สิ่งนี้ไม่ได้เป็นสิ่งที่เราจะกระทำในสวรรค์เบื้องบนโดยล่องลอยไปมาท่ามกลางหมู่เมฆ แต่ตรงกันข้าม จะเป็นไปตามที่พระคัมภีร์เรียกว่า “ฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่” ดังนั้น เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา พระองค์จะครองราชย์เหนือโลกนี้และเราจะครองราชย์ร่วมกับพระองค์ เหล่านี้คือองค์ประกอบของมุมมองของเราเรื่องวาระสุดท้าย หรืออวสานวิทยา ที่คริสเตียนทั้งปวงจากทุกนิกาย ทุกแขนง น่าจะสามารถยืนยันได้

— ดร. ริชาร์ด แพรทท์ จูเนียร์

เราเห็นพ้องต้องกันว่าจะมีการปกครองและการครองราชย์ของพระเยซูคริสต์พระผู้เป็นเจ้าโดยผ่านข้าวประเสริฐของพระองค์ในแนวทางใดแนวทางหนึ่ง ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับสิ่งที่พระองค์สถิตอยู่ด้วยเป็นการส่วนตัวทันทีหรือในชั้นปลาย—นี่คือคำถามที่เรายังไม่เข้าใจกระจ่าง—แต่เรารู้ว่าพระองค์จะปกครอง เรารู้ว่าพระองค์จะครองราชย์ และมันจะเป็นการสำแดงฤทธานุภาพของข้าวประเสริฐ เรารู้ว่าพระองค์จะพิพากษาและจะมีการพิพากษาเพื่อแยกแยะออกจากพระ และจะมีบางคนที่ถูกโยนลงไปสู่การลงโทษชั่ววันริรันตร์เนื่องจากคนเหล่านั้นไม่ได้รับการอภัยโทษบาปโดยผ่านพระองค์ และเรารู้ว่ามีคนอื่น ๆ ที่จะถูกเรียกให้เข้าสู่สง่าราศีที่ถูกจัดเตรียมไว้สำหรับพวกเขา ตั้งแต่ก่อนการวางรากฐานของโลกนี้ เรารู้ว่าสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นความจริง เราทั้งปวงเห็นพ้องต้องกันในเรื่องเหล่านี้ เรารู้ว่าสวรรค์จะเป็นสถานที่ที่ความชอบธรรมดำรงอยู่และพระคริสต์เองจะครองราชย์ และเราจะได้รับสง่าราศีในพระองค์ และจะไม่มี ความสงสัยเลยเกี่ยวกับฤทธานุภาพและความมหัศจรรย์ของพระเยซูคริสต์ เราทุกคนเห็นพ้องต้องกันในเรื่องนี้ และเราสามารถกล่าวถึงสังขรณ์อื่น ๆ อีกมากมายเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชั้นปลายเหล่านี้เกี่ยวกับเรื่องอวสานวิทยานี้ ตามที่เรารู้จักกัน ซึ่งมาจากคำว่า “เอสคาตอน” [eschaton] และจำนวนของเรื่องต่าง ๆ ที่เราเห็นพ้องต้องกันเนื่องจากความชัดเจนของหนังสือวิวรณ์นั้นก็น่าประหลาดใจจริง ๆ และข้าพเจ้าคิดว่าเราจำเป็นต้องระมัดระวังเพื่อเราจะไม่ใส่ใจมากเกินไปกับเรื่องต่าง ๆ ที่เราไม่เห็นพ้องต้องกัน จริงอยู่ เราจำเป็นต้องอภิปรายกันฉันท์ที่พ้องเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่เราก็ไม่จำเป็นต้องสร้างความรู้สึกว่าพระคัมภีร์นั้นไม่ชัดเจนและเราไม่สามารถเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างแท้จริง เราไม่ควรทำเช่นนี้ เพราะมันมีสังขรณ์ที่สำคัญอย่างใหญ่หลวงจำนวนมากที่เราทั้งปวงย่อมเห็นพ้องต้องกันอยู่แล้วเมื่ออภิปรายประเด็นเหล่านี้กัน

— ดร. โธมัส เจ เนทเทิลส์

สิ่งสำคัญที่ผู้ติดตามพระคริสต์ต้องยอมรับก็คือ ผู้เชื่อที่ยึดมั่นในพระคัมภีร์ไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องต้องกันตลอดเวลา และคำถามเรื่องยุคสหัสวรรษก็เป็นประเด็นถกเถียงกันมาตลอดประวัติศาสตร์ แต่ไม่ว่าเราจะยึดการตีความเรื่องสหัสวรรษแนวทางใดก็ตาม คริสเตียนผู้ยึดมั่นในพระคัมภีร์สามารถเห็นพ้องต้องกันว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมาและได้รับชัยชนะเหนือความชั่วร้ายในชั้นปลาย ชาตินจะถูกปราบอย่างราบคาบ และคนของพระเจ้าจะมีชีวิตชั่ววันริรันตร์ภายใต้การครองราชย์ของพระคริสต์ในการทรงสร้างที่ได้รับการฟื้นฟูขึ้น

ใหม่ เราทั้งปวงมีความเชื่อมั่นเดียวกันนี้ร่วมกัน และด้วยเหตุนี้ เราจึงสามารถพบการพลบโคมและการหนุนใจอันยิ่งใหญ่ในคำสอนของพระคัมภีร์เกี่ยวกับยุคสหัสวรรษ

การพิพากษาครั้งสุดท้ายเหนือศัตรูของพระเจ้า (20:11-15) ส่วนที่สองของนิมิตเรื่องการครองราชย์ของวิสุทธิชนเกี่ยวข้องกับการพิพากษาครั้งสุดท้ายเหนือศัตรูของพระเจ้า ในวิวรณ์ 20:11-15 ในส่วนนี้ของนิมิต ขอห์นเป็นพยานว่าพระเจ้ากำลังกระทำการพิพากษาครั้งสุดท้ายเหนือมนุษยชาติทั้งปวงตามการกระทำของพวกเขา การพิพากษานี้มีขึ้นเหนือทุกคนที่เคยมีชีวิตอยู่ ผู้เชื่อ ซึ่งชื่อของพวกเขาถูกจารึกไว้ในหนังสือแห่งชีวิต ก็จะรอดพ้นจากพระพิโรธอันน่าสะพรึงกลัวของพระเจ้า แต่มนุษยชาติส่วนที่เหลือก็จะถูกปรับโทษเพราะความบาปของพวกเขา แม้มุมนี้ของการพิพากษาครั้งสุดท้ายได้จัดการดำรงอยู่และผลลัพธ์ของความบาปในโลกนี้อย่างสิ้นเชิง เพื่อเตรียมการสำหรับการสถาปนาฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่

การพิพากษาครั้งสุดท้ายสำหรับคนของพระเจ้า (21:1-8) ท้ายที่สุด ส่วนที่สามของนิมิตเรื่องการครองราชย์ของวิสุทธิชนเน้นที่การพิพากษาครั้งสุดท้ายสำหรับคนของพระเจ้า ในวิวรณ์ 21:1-8 ขอห์นเห็นว่าการพิพากษาครั้งสุดท้ายสำหรับคนของพระเจ้าจะเป็นพระพรยิ่งใหญ่ ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกจะถูกสร้างใหม่ และนครเยรูซาเล็มใหม่จะเลื่อนลงมาจากสวรรค์เพื่อเป็นนครหลวงของแผ่นดินโลกใหม่ การใช้สัญลักษณ์นี้ถึงความจริงที่ว่า ในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่นั้น พระเจ้าจะประทับอยู่ท่ามกลางคนของพระองค์ แท้จริงแล้ว พระเจ้าเคยกระทำเช่นนี้ในอดีต—ในสวนเอเดน ในพลับพลา และในพระวิหาร และในปัจจุบัน พระองค์ประทับอยู่กับเราในพระคริสต์ แต่ในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ การสามัคคีธรรมของเรากับพระเจ้าจะยิ่งใหญ่ขึ้น เพราะพระองค์จะสำแดงพระสิริของพระองค์ท่ามกลางเรา และเราก็จะมีชีวิตอยู่ในการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์ทางกายภาพชั่ววันรันคร์

สิ่งที่ข้าพเจ้าชอบเน้นมากในที่นี้ก็คือการที่เรามีฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ การที่เมื่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเสด็จมาอีกครั้งหนึ่งและนำทุกสิ่งทุกอย่างไปสู่บทสรุป เราจะไม่ได้มีเพียงแผ่นดินโลกใหม่ แต่แม้แต่ฟ้าสวรรค์เองก็จะได้รับการสัมผัสให้เป็นฟ้าสวรรค์ใหม่ด้วย

— ดร. บิลล์ ยูไร

หลังจากได้สำรวจนิมิตของจอห์นเรื่องการพิพากษาหญิงโสเภณีแล้ว ให้เราหันไปดูนิมิตของท่านเรื่องเจ้าสาวของพระเมษโปดก นิมิตนี้บันทึกในวิวรณ์ 21:9–22:5

เจ้าสาวของพระเมษโปดก (21:9–22:5)

ในนิมิตที่สาม ขอห์นถูกพาตัวขึ้นไปยังภูเขาสูง ตามที่กล่าวในวิวรณ์ 21:9 นิมิตนี้เกี่ยวข้องกับเจ้าสาว พระชายาของพระเมษโปดก ซึ่งได้แก่นครเยรูซาเล็มใหม่ นิมิตนี้บรรยายความสวยงาม สันติสุข สุขภาพดี ความรุ่งโรจน์ และความชื่นชมยินดีไม่สิ้นสุดที่จะดำรงอยู่หลังจากโลกนี้ได้รับการชำระให้ปลอดจากอิทธิพลและการดำรงอยู่ของบรรดาศัตรูของพระเจ้า และเมื่อผู้รับสารดั้งเดิมของจอห์นอ่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ พวกเขาก็น่าจะได้รับภาระหนักให้ติดตามแสวงหาพระพรของพระเจ้าโดยการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับแบบอย่างอันเป็นเลิศนั้น และมองไปข้างหน้าโดยคาดหวังความรอดเต็มบริบูรณ์ที่จะมาถึงเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา

หนึ่งในฉากที่เราเห็นในบทสรุปของหนังสือวิวรณ์ก็คือการปรากฏขึ้นของนครใหม่ นั่นคือ นครเยรูซาเล็มใหม่ ซึ่งลงมาตั้งอยู่บนโลกนี้ โดยลงมาอยู่บนแผ่นดินโลก และเราก็สังเกตเห็นว่า หนึ่งในภาพสำคัญของความเป็นจริงที่เกิดขึ้นใหม่นี้ก็คือ “ต้นไม้แห่งชีวิต” ซึ่งเป็นการอ้างอิงอย่างชัดเจนกลับไปถึงสวนเอเดนในปฐมกาล 1 ฉะนั้นใน

นัยยะหนึ่ง การทรงสร้างเริ่มต้นในสวน แต่ในอีกนัยยะหนึ่ง มันกำลังจะจบลงในนคร แต่ดูเหมือนมันจะเชื่อมโยงกันในลักษณะที่มีนัยยะสำคัญ

ภาพที่ข้าพเจ้านึกถึงซึ่งดูเหมือนจะไปได้ค่อนข้างดีกับแนวทางการศึกษาวิจารณ์ของข้าพเจ้าก็คือ โลกนี้ที่ความชั่วร้ายถูกลบออกไปแล้ว และถ้าเราได้รับข้อเสนอเป็นทางเลือกเช่นนั้น ข้าพเจ้าคิดว่ามันจะเป็นทางเลือกที่งดงามเลยทีเดียว—ในการที่จะมีชีวิตอยู่ในโลกที่ไม่มีการคร่ำครวญ โลกที่ไม่มีความตาย โลกที่ไม่มีความเจ็บปวด โลกที่ไม่มีการทรมาน โลกที่ไม่มีการแยกจากกันในทางใดก็ตามระหว่างเรากับพระเจ้าผู้ทรงสร้างเรา

— ดร. แบริดลีย์ ที จอห์นสัน

คำบรรยายนครเขรูซาเล็มใหม่อยู่ในวิวรณ์ 21:9-27 นครนี้ถูกเตรียมในสวรรค์ และหลังจากนั้นก็ถูกนำมาบนแผ่นดินโลกใหม่ นครนี้มีรูปทรงลูกบาศก์อย่างสมบูรณ์ ในพระคัมภีร์เดิม อภิวิสุทธิสถานในพลับพลาและในพระวิหารที่มีรูปทรงลูกบาศก์เช่นกัน และในแนวทางที่สอดคล้องกัน พระเจ้าสำแดงการสถิตอยู่อย่างบริสุทธิ์ของพระองค์ในอภิวิสุทธิสถานฉันทิ พระองค์ก็จะเปิดเผยพระสิริของพระองค์แก่ประชากรของพระองค์ในนครเขรูซาเล็มใหม่ฉันทิ

ทั้งมิติและคำบรรยายของนครเขรูซาเล็มใหม่เอ่ยถึงตัวเลข 12 บ่อยครั้ง ในพระคัมภีร์เดิม ตัวเลขนี้สัมพันธ์กับชาวอิสราเอล 12 เผ่า อันเป็นตัวแทนของประชากรของพระเจ้าในยุคหนึ่ง และในพระคัมภีร์ใหม่ จำนวน 12 ก็สัมพันธ์กับอัครสาวกทั้ง 12 คน อันเป็นตัวแทนของประชากรของพระเจ้าในยุคปัจจุบัน สิ่งนี้สื่อให้เห็นว่า ในนครเขรูซาเล็มใหม่นั้น คนของพระเจ้าดำรงอยู่ในวัฒนธรรมต่าง ๆ อันหลากหลายและมีลักษณะเฉพาะที่ปวงของพวกเขา

ภายในนครเขรูซาเล็มใหม่ แม่น้ำแห่งชีวิตไหลผ่านกลางนครนั้นจากราชบัลลังก์ของพระเจ้า มาหล่อเลี้ยงต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งใบของมันนำการรักษาโรคมานานชาติทั้งปวง สิ่งนี้เป็นสัญลักษณ์ถึงความจริงที่ว่า ในแผ่นดินโลกใหม่นั้น คำสาปแห่งความบาปจะถูกขจัดออกไปจากสิ่งทรงสร้างทั้งปวง โลกทั้งโลกจะได้รับการสร้างใหม่อย่างสมบูรณ์ และจะได้รับการรักษาให้หายจากความขัดแย้งกับความบาป ซึ่งเกาะกินมนุษย์ผู้ล้มลงตลอดประวัติศาสตร์ของเรา

ท้ายที่สุด ยอห์นเห็นว่านครเขรูซาเล็มใหม่เจดจ้าไปด้วยพระสิริของพระเจ้า เพชรพลอยและอัญมณีของนครนั้นสะท้อนความบริบูรณ์ ความงดงาม และความรุ่งโรจน์ของพระองค์ และยิ่งไปกว่านั้น ความรุ่งโรจน์ของพระเจ้าเต็มอยู่ในนครนั้น นครนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะพึ่งพาแสงสว่างจากแหล่งอื่นใด ซึ่งรวมถึงดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์ด้วย

คำถามก็คือ: พัสวรรค์และแผ่นดินโลกปัจจุบันจะถูกทำลายหรือไม่ เพื่อเตรียมพื้นที่สำหรับพัสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ที่สัญญาไว้ในวิวรณ์ 21? บางคนคิดว่าเป็นเช่นนั้น แต่ข้าพเจ้าอยากบรรยายสิ่งนี้ว่าเป็นการเปลี่ยนโฉมอย่างถึงรากถึงโคนมากกว่า โดยเน้นคำว่า “อย่างถึงรากถึงโคน” ดังนั้น ในบางมุม มันดูราวกับว่าเป็นการทำลาย แต่รูปแบบของสิ่งนี้ก็คือรูปแบบของการที่พระกายของพระคริสต์เองเป็นขึ้นมาใหม่ พระกายที่เป็นขึ้นมาใหม่ของพระองค์ได้รับการเปลี่ยนแปลงไปเมื่อเปรียบเทียบกับพระกายของพระองค์ก่อนพระองค์สิ้นพระชนม์ แต่พระองค์ยังคงมีรอยตะปูในพระหัตถ์ของพระองค์ และนี่ก็คือรูปแบบของการที่กายของเราคืนชีพ และมันก็เป็นรูปแบบสำหรับทั้งจักรวาล ถ้าท่านอ่านโรม 8 เริ่มต้นที่ข้อ 18

— ดร. เวิร์น เอส พอยเชอร์

แน่นอน พัสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่จะแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากพัสวรรค์และแผ่นดินโลกนี้ที่เราเป็นส่วน

หนึ่งของมันในปัจจุบัน ในแง่ที่ว่าค่าสภาพจะถูกปล่อยออกไป ผลลัพธ์ของการล้มลงในความบาปก็จะมีอยู่ในนั้นอีกต่อไป แต่ข้าพเจ้าคิดจริงๆ ว่าคริสเตียนส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะมีมุมมองเชิงเข้ากับโลกวิญญานเกินเหตุเกี่ยวกับสวรรค์ โดยไม่มองถึงฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ทางกายภาพที่เกิดขึ้นจริงๆ ซึ่งหมายความว่าพระเจ้ามิได้เริ่มจากศูนย์ แต่พระองค์ได้สร้างสิ่งที่พระองค์ได้สร้างไว้แล้วขึ้นใหม่ พระองค์ฟื้นฟูสิ่งที่ได้สูญหายไปอย่างน่าเศร้ากับการล้มลงในความบาป และด้วยเหตุนี้ มันจึงมีความต่อเนื่องมากมายระหว่างสิ่งที่เรามีในปัจจุบันและสิ่งที่เป็จริงในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ แม้ว่าฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่นี้จะได้รับการสร้างใหม่อย่างมหัศจรรย์ก็ตาม

— ดร. เค เอริก เรอนเนส

เมื่อได้วิเคราะห์บทนำเข้าสู่หนังสือวิวรณ์ของยอห์นและนิมิตชุดต่าง ๆ ของท่านที่ได้รับจากพระเจ้าแล้ว ต่อไปเราจะหันไปศึกษาทศรูปของหนังสือเล่มนี้ ในวิวรณ์ 22:6-21

สรุป (22:6-21)

ยอห์นสรุปหนังสือวิวรณ์โดยเน้นข้อความรากฐานสำคัญที่ถูกย้ำหลายครั้งในนิมิตของท่าน ท่านเน้นย้ำว่านิมิตที่ท่านได้รับนั้นเชื่อถือได้ เนื่องจากทูตสวรรค์ขององค์พระเป็นเจ้าเองเป็นผู้ดำเนินนิมิตนั้นมาถึงท่าน ยอห์นเตือนสติผู้อ่านของท่านให้พากเพียรในการกระทำดี เพื่อที่จะได้รับพระพรยิ่งใหญ่ในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ และยอห์นยังได้เตือนใจผู้อ่านของท่านว่า การสำเร็จบริบูรณ์ของแผ่นดินของพระเจ้าและการพิพากษาครั้งสุดท้ายยังคงอยู่ในอนาคต ด้วยเหตุนี้ สำหรับปัจจุบัน คริสเตียนจึงควรพากเพียรอย่างสัตย์ซื่อ ส่วนคนบาปก็ควรใช้โอกาสนี้เพื่อสำนึกผิดและกลับใจใหม่

วิวรณ์เป็นสารทรงคุณค่าเหนือกาลเวลาจากพระเจ้าถึงคนของพระองค์ ไม่ว่าเราจะมีมุมมองอย่างไรเรื่องจังหวะเวลาและการสำเร็จเป็นจริงของนิมิตของยอห์น แต่คริสเตียนทุกคนควรเห็นพ้องต้องกันว่าหนังสือวิวรณ์เกี่ยวข้องกับเราในวันนี้เท่า ๆ กับที่เกี่ยวข้องกับผู้อ่านของยอห์น เราอาจอยู่ในสถานการณ์ที่แตกต่าง แต่พระเจ้าของเราไม่เคยเปลี่ยนแปลง และคุณค่าและมุมมองต่าง ๆ ที่ยอห์นสอนก็ยังคงมีผลผูกพันกับเราในวันนี้ เราสามารถได้รับการหนุนใจโดยความประเสริฐของพระเจ้าในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต เราสามารถมั่นใจในความรักที่พระองค์มีต่อเราและการควบคุมของพระองค์เหนือประวัติศาสตร์ และเราสามารถตอบสนองต่อพระองค์ด้วยความเชื่อในวันนี้และตลอดชีวิตที่เหลือของเรา

เมื่อได้อภิปรายจุดประสงค์และรายละเอียดของหนังสือวิวรณ์แล้ว เราก็อพร้อมที่จะพิจารณาหัวข้อหลักที่สาม ได้แก่ กลยุทธ์เพื่อการประยุกต์วิวรณ์

การประยุกต์

เราจะแบ่งการอภิปรายเรื่องการประยุกต์หนังสือวิวรณ์เข้ากับยุคปัจจุบันออกเป็นสองส่วน ในส่วนแรก เราจะบรรยายและวิพากษ์กลยุทธ์ทั่วไปสี่ประการสำหรับการประยุกต์หนังสือวิวรณ์ ในส่วนที่สอง เราจะนำเสนอกลยุทธ์แบบบูรณาการที่ผสมผสานองค์ประกอบจากสี่กลยุทธ์ทั่วไปข้างต้น เราจะเริ่มที่กลยุทธ์ทั่วไปสี่ประการสำหรับการประยุกต์วิวรณ์

กลยุทธ์ทั่วไป

ก่อนอื่น เราควรกล่าวก่อนว่า ในสี่กลยุทธ์นี้ แต่ละกลยุทธ์ก็ให้บางอย่างที่เป็นประโยชน์มากแก่เรา แต่ก็ไม่มียุทธวิธีใดที่มีประโยชน์มากพอทั้งหมดในตัวของมันเอง เราอยู่ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกับนิทานโบราณเรื่อง “ดาบอดคนข้าง” ซึ่งคนดาบอดแต่ละคนบรรยายแต่ละส่วนของข้างที่ตนสัมผัส แต่ไม่มีสักคนที่ได้เห็นข้างทั้งตัว นิทานเรื่องนี้มีหลายภาค แตกต่างกันไป ในหลายวัฒนธรรม คนดาบอดคนหนึ่งคงได้สัมผัสขาข้าง จึงเชื่อว่าข้างมีรูปร่างเหมือนเสาอาคาร อีกคนคงได้สัมผัสหูข้าง จึงเชื่อว่าข้างมีรูปร่างเหมือนพัด อีกคนคงได้สัมผัสหางข้าง และคิดว่าข้างมีรูปร่างเหมือนเชือก คนสุดท้ายคงได้สัมผัสวงข้าง และสรุปว่าข้างคงเป็นเหมือนพายุหมุนที่เรียกว่าพายุวงข้าง ก็ว่ากันไป ทุกคนก็บรรยาย “ถูกต้อง” เท่าที่เขาประเมินได้ แต่ก็ไม่มีผู้ใดได้เห็นข้างทั้งตัว

ในลักษณะคล้ายคลึงกัน มันก็มีกลยุทธ์อื่นเป็นที่นิยมมากมาย แต่ไม่เพียงพอสำหรับการตีความหนังสือวิวัฒน์ แต่ละกลยุทธ์ก็วิเคราะห์สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในวิวัฒน์และถอดรหัสสัญลักษณ์เหล่านั้นตามมุมมองของตนเอง แต่เนื่องจากมุมมองเหล่านี้มีข้อจำกัดมาก แต่ละมุมมองจึงพลาดภาพใหญ่และความหมายสมบูรณ์ที่นิมิตต่าง ๆ ในวิวัฒน์นำเสนอ

ทั้งสี่กลยุทธ์ทั่วไปเพื่อการประยุกต์ที่เราจะสำรวจในบทเรียนนี้เรียกว่า 1) อคตินิยม; 2) อนาคตนิยม; 3) ประวัติศาสตร์นิยม; และ 4) อุดมคตินิยม แต่ละกลยุทธ์แตกต่างกันในแนวทางที่มันตีความช่วงเวลาหนังสือวิวัฒน์ครอบคลุม และลักษณะที่นิมิตต่าง ๆ ถูกทำให้สำเร็จเป็นจริง เราจะพิจารณาทั้งสี่มุมมองนี้ทีละมุมมอง โดยเริ่มต้นที่อคตินิยม

อคตินิยม

คำว่า “อคตินิยม” กล่าวถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในกาลก่อน ดังนั้น กลยุทธ์ของแนวคิดอคตินิยมจึงกล่าวว่าการพยากรณ์ส่วนใหญ่ในหนังสือวิวัฒน์ถูกทำให้สำเร็จเป็นจริงแล้วในอดีตอันห่างไกล รูปแบบหนึ่งของอคตินิยมกล่าวว่า วิวัฒน์ถูกเขียนขึ้นก่อนการล่มสลายของเยรูซาเล็มใน ค.ศ. 70 และคำพยากรณ์ส่วนใหญ่ในวิวัฒน์ได้ถูกทำให้สำเร็จเป็นจริงไปแล้วก่อนหน้านี้ อีกรูปแบบหนึ่งเสนอว่านิมิตเหล่านี้ถูกทำให้สำเร็จเป็นจริงในการล่มสลายของจักรวรรดิโรมันคริสต์ศตวรรษที่ 5

อคตินิยมช่วยเราได้มากในการมุ่งความสนใจไปยังผู้รับสารดั้งเดิมของยอห์น แนวคิดนี้เห็นความสำคัญของความรู้อย่างละเอียดเรื่องคริสตจักรที่เจ็ดในวิวัฒน์ 2-3 โดยเตือนใจเราเกี่ยวกับการข่มเหงจริงที่คริสตจักรเหล่านั้นประสบ ยิ่งกว่านั้น แนวคิดนี้ยังสร้างความเชื่อมโยงด้านประเด็นเน้นระหว่างบทที่ 2 และ 3 กับส่วนที่เหลือของหนังสือเล่มนี้ อคตินิยมยืนยันได้ถูกต้องว่ายอห์นกำลังเขียนไม่เพียงเพื่อคนในชั่วอายุต่าง ๆ ในอนาคตเท่านั้น และความห่วงใยและการหนุนใจของพระคริสต์ที่มีต่อผู้รับสารดั้งเดิมของยอห์นควรเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการประยุกต์หนังสือเล่มนี้ในปัจจุบัน และรูปแบบส่วนใหญ่ของแนวคิดนี้ก็เข้าใจอย่างถูกต้องว่าบทท้าย ๆ ของวิวัฒน์กล่าวถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในอนาคต

เราสามารถดึงแนวคิดนี้มาใช้เพื่อประยุกต์วิวัฒน์ได้หลายวิธี เช่น มันสามารถสอนเราเกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้าและวิธีการที่พระองค์ให้รางวัลสำหรับความชอบธรรมและโทษทัณฑ์สำหรับความชั่วร้าย แนวคิดนี้ยังสามารถช่วยให้เข้าใจว่าควรตอบสนองต่อวิกฤตต่าง ๆ ในโลกของเราอย่างไร และแม้กระทั่งทำให้เรามีความหวังในการเสด็จมาของพระคริสต์ในอนาคต แต่ถึงแม้จะให้ความเข้าใจเชิงลึกอันมีค่าเหล่านี้ แต่อคตินิยมก็มิได้ให้มุมมองครบถ้วนเกี่ยวกับวิวัฒน์ ประเด็นหนึ่งก็คือ มันมักสันนิษฐานคิด ๆ ว่าวรรณกรรมเกี่ยวกับวันสิ้นโลกถูกเขียนขึ้นเกี่ยวกับยุคของมันเองเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับอนาคตที่อยู่ห่างไกล แต่ความจริงก็คือ หลายข้อความเกี่ยวกับวันสิ้นโลกในพระคัมภีร์กล่าวถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตห่างไกล ข้อความเช่นนี้รวมถึงดาเนียล 7-12, มัทธีว 24, และ 2 ธ

สะโลนิกา 1 และ 2 ด้วย

ในทำนองเดียวกัน อคตินิยมนั้นตีความข้อความเกี่ยวกับเวลาแคบเกินไป เช่น วลี “เวลานั้นใกล้มาถึงแล้ว” ในวิวรณ์ 1:1 และ 3 และในตอนสุดท้ายของวิวรณ์ ใน 22:10 อคตินิยมยืนยันว่าข้อความเช่นนี้ไม่ได้หมายถึงช่วงเวลาทั้งหมดระหว่างการเสด็จมาครั้งแรกและครั้งที่สองของพระคริสต์—แม้ว่าเวลาดังกล่าวนั้นอยู่ “แค่ก่อนถึง” การพิพากษาครั้งสุดท้ายก็ตาม ยิ่งกว่านั้น โดยปกติแล้ว อคตินิยมไม่ยอมรับว่าเส้นลำดับเหตุการณ์นี้อาจถูกเปลี่ยนแปลงได้โดยเหตุการณ์ไม่คาดคิดทางประวัติศาสตร์ แนวคิดนี้จึงมีแนวโน้มที่จะเพิกเฉยต่อการสำเร็จเป็นจริงในอนาคตห่างไกล แต่มองหากการสำเร็จเป็นจริงแค่ในบริบทของผู้รับสารดั้งเดิมเท่านั้น

โดยธรรมชาติของการตีความวิวรณ์ แนวคิดอคตินิยมแทบไม่ได้กล่าวถึงเลยเกี่ยวกับพัฒนาการของแผ่นดินของพระเจ้าตั้งแต่ศตวรรษแรก มันจึงไม่ได้เตรียมความพร้อมให้คริสเตียนตลอดประวัติศาสตร์เลยสำหรับการที่คำพยากรณ์ส่วนใหญ่ในวิวรณ์อาจสำเร็จเป็นจริงในช่วงชีวิตของพวกเขาเอง อคตินิยมไม่ได้ช่วยให้คาดการณ์ถึงการพลีชีพและการต่อต้านที่จะดำเนินต่อไปด้วยซ้ำ ในแนวทางนี้และอื่น ๆ อคตินิยมจึงไม่สามารถช่วยให้เราประยุกต์สิ่งที่หนังสือวิวรณ์มอบแก่เราได้เต็มที่

เมื่อได้เข้าใจแนวคิดอคตินิยมแล้ว เราจะหันไปศึกษาแนวคิดอนาคตนิยม

อนาคตนิยม

อนาคตนิยมมีมุมมองว่า นิมิตต่าง ๆ ในวิวรณ์จะยังไม่เริ่มสำเร็จเป็นจริงจนกว่าจะถึงวิกฤตการณ์ครั้งสุดท้ายที่เกิดขึ้นทันทีก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ เช่นเดียวกับอคตินิยม อนาคตนิยมก็มีแนวคิดเชิงลึกให้เราศึกษา โดยกล่าวอย่างถูกต้องว่าวิวรณ์นั้นเล็งไปถึงอนาคต และเหนือสิ่งอื่นใด เล็งไปถึงเหตุการณ์ยิ่งใหญ่แห่งการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ เราเห็นประเด็นศูนย์กลางนี้ในข้อความเช่นวิวรณ์ 22:20 อนาคตนิยมยังมองอย่างถูกต้องไปสู่วันหนึ่งในอนาคตที่จะมีการพิพากษาครั้งสุดท้าย และการฟื้นฟูสิ่งทรงสร้างทั้งปวงในบั้นปลาย ซึ่งมีการยืนยันในส่วนอื่น ๆ ของพระคัมภีร์ด้วย เช่นในโรม 8:19-25

เราสามารถประยุกต์การตีความลักษณะนี้ในหลายแนวทางที่เป็นประโยชน์ ซึ่งให้ความหวังแก่เราเรื่องการเสด็จกลับมาในอนาคตของพระคริสต์ การพิพากษา และการฟื้นฟูสิ่งทรงสร้าง นอกจากนี้ มันยังหนุนใจคริสเตียนในทุกยุคของประวัติศาสตร์ให้เฝ้าระวังเวลาดังกล่าว แม้จะมีคุณประโยชน์เหล่านี้ แต่อนาคตนิยมก็มองข้ามแนวทางที่หนังสือวิวรณ์สื่อสารกับผู้รับสารดั้งเดิม แท้จริงแล้วมันมีแนวโน้มที่จะลดความสำคัญของการประยุกต์โดยคนรุ่นอื่น ๆ ที่ไม่ใช่รุ่นสุดท้ายก่อนพระคริสต์เสด็จกลับมา—แม้ว่าข้อนี้ได้กล่าวถึงคริสตจักรยุคโบราณเจ็ดแห่งโดยระบุชื่อ และเขียนจดหมายถึงแต่ละคริสตจักรอย่างเจาะจงก็ตาม มันคงยากสำหรับคริสตจักรทั้งเจ็ดแห่งที่กล่าวถึงในบทที่ 2 และ 3 ที่จะเชื่อว่าหนังสือวิวรณ์ถูกเขียนขึ้นโดยมิได้คำนึงถึงสถานการณ์ของพวกเขาเลย เมื่อเป็นเช่นนั้น แนวคิดอนาคตนิยมจึงมีแนวโน้มที่จะทำให้หนังสือวิวรณ์ในภาพรวมดูเหมือนจะไม่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้รับสารส่วนใหญ่ตลอดประวัติศาสตร์เลย

เมื่อได้สำรวจแนวคิดอคตินิยมและอนาคตนิยมแล้ว ต่อไปเราจะดูที่กลยุทธ์ทั่วไปลำดับที่สามเพื่อการประยุกต์ ซึ่งเราเรียกว่าแนวคิดประวัติศาสตร์นิยม

ประวัติศาสตร์นิยม

ประวัติศาสตร์นิยมสันนิษฐานว่ามีมิตต่าง ๆ ในวิวัฒน์นำเสนอเค้าโครงตามลำดับเวลาของประวัติศาสตร์คริสตจักร ตั้งแต่ศตวรรษแรกไปจนกระทั่งการเสด็จมาครั้งที่สอง โดยธรรมชาติแล้ว ประวัติศาสตร์นิยมกล่าวว่ามีวิวัฒน์ 2-12 สัมพันธ์กับเหตุการณ์ต่าง ๆ ใน 2-3 ศตวรรษแรก บทที่ 13-17 สัมพันธ์กับการปฏิรูปศาสนาภายในโปรเตสแตนต์ และบทที่ 18-22 สัมพันธ์กับเหตุการณ์ต่าง ๆ อันแวดล้อมการเสด็จมาครั้งที่สอง ประวัติศาสตร์นิยมได้มอบแนวความคิดเชิงลึกอันมีค่ามากมายแก่เรา แนวคิดนี้เข้าใจอย่างถูกต้องว่าวิวัฒน์เริ่มต้นที่สถานการณ์ของคริสตจักรทั้งเจ็ด อีกทั้งเชื่อมโยงอย่างถูกต้องระหว่างฉากตอนจบของวิวัฒน์กับการเสด็จมาครั้งที่สอง และตั้งข้อสังเกตอย่างถูกต้องว่าวิวัฒน์ดำเนินไปสู่จุดสูงสุด—ดั่งละครที่เข้มข้นขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเราอ่านไปจนจบ

ประวัติศาสตร์นิยมยอมรับว่าหนังสือวิวัฒน์มีเจตนาสื่อสารถึงคริสตจักรยุคทุกสมัย โดยหนุุนใจเราให้พวกเพียรจนถึงเวลาที่พระคริสต์เสด็จกลับมา และให้เราเห็นชัดว่า ณ เวลานั้น พระองค์จะสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่ แนวคิดนี้ยังเตือนสติเราว่าพระเจ้าทรงควบคุมเหนือประวัติศาสตร์ และแผนการของพระองค์ไม่มีทางพลาดที่จะสำเร็จบริบูรณ์ แต่ประวัติศาสตร์นิยมก็มีปัญหาในด้านอื่น ๆ ในด้านหนึ่ง แนวคิดนี้สันนิษฐานว่าคำพยากรณ์ทั้งหมดในวิวัฒน์เป็นไปตามลำดับเวลาอย่างเคร่งครัด แนวคิดนี้เติมเต็มช่องว่างต่าง ๆ ระหว่างคริสตจักรยุคแรก การปฏิรูปศาสนา และการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ โดยการยืดเส้นเวลาจากศตวรรษแรกถึงศตวรรษสุดท้าย และโดยการเชื่อมโยงมิตต่าง ๆ ระหว่างช่วงเวลานั้นเข้ากับเหตุการณ์ต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์โลก

แต่จากที่เราเห็นในบทเรียนก่อนหน้านี้ โครงสร้างของหนังสือวิวัฒน์มิได้เป็นไปตามลำดับเวลาอย่างเคร่งครัด สิ่งนี้อาจทำให้คริสเตียนรับรู้ว่าเกี่ยวกับว่าพวกเขาอยู่ ณ จุดใดในประวัติศาสตร์การทรงไถ่ โดยบางครั้งก็ผลักดันพวกเขาให้มองโลกในแง่ร้ายอย่างไม่เหมาะสม และบางครั้งก็นำไปสู่การมองโลกในแง่ดีอย่างไม่เหมาะสมเช่นกัน มันอาจถึงกับก่อให้เกิดความรู้สึกที่ว่าเราไม่สามารถถอดออกจากเส้นเวลาที่เรารับรู้ในวิวัฒน์ได้เลย ราวกับว่าการกระทำต่าง ๆ ของเราไม่มีทางทำให้พระเจ้าสงสารหรือพิโรธ และไม่มีทางเปลี่ยนแปลงครรลองประวัติศาสตร์ตามที่ปรากฏได้เลย

ปัญหาที่สองของประวัติศาสตร์นิยมได้แก่การที่มันยึดมั่นในการปฏิรูปภายในโปรเตสแตนต์ในฐานะเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์ของคริสตจักรของพระคริสต์ทั่วโลก ประวัติศาสตร์นิยมมักเพิกเฉยต่อคริสตจักรทั่วโลก เพราะบ่อยครั้งมันจำกัดคำพยากรณ์ของยอห์นให้อยู่ในเหตุการณ์ต่าง ๆ ภายในคริสต์ศาสนาของตะวันตกเท่านั้น—และบางครั้งก็ยิ่งจำกัดให้แคบลงเหลือแค่ภายในคริสต์ศาสนาของยุโรป มุมมองนี้คิดพลาดตรงที่มันลดความสำคัญของบทบาทของคริสตจักรในส่วนอื่น ๆ ของโลก สิ่งนี้อาจสร้างความท้อใจอย่างมาก และอาจเป็นเหตุให้ผู้เชื่อคิดว่าการกระทำของพวกเขาไร้ความสำคัญ และอาจทำให้พวกเขาสูญเสียแรงจูงใจสำคัญที่จะยึดมั่นในการเติบโตอย่างต่อเนื่องของแผ่นดินของพระเจ้าทั่วโลก

เมื่อได้ศึกษาอดีตนิยม อนาคตนิยม และประวัติศาสตร์นิยมแล้ว ให้เราหันไปเรียนรู้กลยุทธ์ทั่วไปเพื่อการประยุกต์ลำดับที่สี่ นั่นคือ อุดมคตินิยม

อุดมคตินิยม

แทนที่จะอ้างว่าวิวัฒน์ฉายภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ จากช่วงเวลาหนึ่งช่วงเวลาใด อุดมคตินิยมยึดมั่นในแนวคิดที่ว่า ฉากต่าง ๆ ในวิวัฒน์ฉายภาพแบบแผนทั่วไปของสงครามฝ่ายจิตวิญญาณ มิใช่เหตุการณ์หรือลำดับเวลาเฉพาะเจาะจงใด ๆ เช่นเดียวกับกลยุทธ์ทั่วไปอื่น ๆ อุดมคตินิยมก็มอบความเข้าใจเชิงลึกอันมีค่าแก่เรา แนวคิดนี้ยอมรับในการจัดลำดับประเด็นเน้นของบางคำพยากรณ์ในหนังสือวิวัฒน์ และเน้นย้ำความจริงที่ว่าวิธีการของชาตานั้น โดยพื้นฐานแล้วสม่ำเสมอตลอดประวัติศาสตร์ ทำให้ค่อนข้างทำนายได้

อุดมคตินิยมยังมีแนวโน้มที่จะยอมรับในแบบแผนทั่วไปในพระคัมภีร์ใหม่เรื่องอวสานวิทยาที่ได้รับการเปิดตัวแล้ว ซึ่งเราได้อภิปรายในบทเรียนก่อนหน้านี้ และแนวคิดนี้ก็เน้นย้ำการประยุกต์วิวัฒน์เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันของเรา โดยการขยายแนวคิดให้

ครอบคลุมมากกว่าเหตุการณ์เฉพาะในศตวรรษแรกและในวิกฤตการณ์ครั้งสุดท้าย ความเข้าใจเชิงลึกเหล่านี้เพิ่มความสามารถของเราที่จะอ่านและใช้วิวรณ์ตามเจตนารมณ์ของยอห์น โดยช่วยเราให้ใส่ใจกับพระลักษณะของพระเจ้าและธรรมชาติของการที่พระองค์จัดการกับโลกนี้ และยังเตรียมเราให้ดำเนินชีวิตเพื่อพระองค์ในทุกสมัยในประวัติศาสตร์ และให้มีความหวังในการเสด็จกลับมาในบั้นปลายของพระคริสต์

แต่อุคคตินิยมก็มีความบกพร่องบ้าง ที่ชัดเจนที่สุดน่าจะเป็นการที่แนวคิดนี้ไม่ได้เชื่อมโยงสัญลักษณ์ใด ๆ ในวิวรณ์เข้ากับเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ อย่างน้อยที่สุด ผู้รับสารดั้งเดิมของยอห์นจำเป็นต้องพึ่งพาวรรณกรรมเรื่องวันสิ้นโลกของท่านที่จะช่วยให้พวกเขาค้นพบความหมายของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่กำลังเกิดขึ้นในช่วงเวลาของตน และชัดเจนว่าหนังสือวิวรณ์ถูกออกแบบมาเพื่อมอบความเข้าใจเชิงลึกเช่นนั้น เพราะมีการอ้างหลายครั้งว่าพระเจ้ากำลังเปิดเผยให้ยอห์นเข้าใจสิ่งที่ “จะต้องเกิดขึ้นในไม่ช้านี้” เราเห็นข้อความเช่นนี้ในตอนต้นของหนังสือ ในวิวรณ์ 1:1 เช่นเดียวกับในตอนท้าย ใน 22:6 ซึ่งเราอ่านพบดังนี้:

'องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าแห่งดวงวิญญาณของเหล่าผู้เผยพระวจนะทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มาสำแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ให้เห็นสิ่งต่างๆ ที่จะต้องเกิดขึ้นในไม่ช้านี้' (วิวรณ์ 22:6)

ข้อพระคัมภีร์เช่นนี้น่าจะบอกอย่างกระฉ่างว่าหนังสือวิวรณ์เกี่ยวข้องกับโดยตรงกับเหตุการณ์จริงมากมายที่เกิดขึ้นในโลกธรรมชาติ แต่อุคคตินิยมไม่สนับสนุนให้เราทำการประยุกต์ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ตามรูปแบบอันชอบด้วยเหตุผลนี้

เมื่อเราได้ศึกษากลยุทธ์ทั่วไปทั้งสี่เพื่อการตีความและการประยุกต์หนังสือวิวรณ์เข้ากับชีวิตในปัจจุบัน เราก็พร้อมที่จะนำเสนอกลยุทธ์แบบบูรณาการ

กลยุทธ์แบบบูรณาการ

กลยุทธ์แบบบูรณาการของเราเริ่มต้นด้วยการยอมรับว่าแนวคิดคตินิยม อนาคตนิยม ประวัติศาสตร์นิยม และอุคคตินิยมล้วนมีประโยชน์ในการช่วยเราให้เข้าใจผลกระทบในปัจจุบันของวิวรณ์ ดังนั้น แทนที่จะปฏิเสธกลยุทธ์เหล่านี้อย่างสิ้นเชิง กลยุทธ์แบบบูรณาการของเราจึงผสมผสานความเข้าใจเชิงลึกอันมีค่าของแต่ละมุมมอง ในขณะที่หลีกเลี่ยงข้อบกพร่องของมันในเวลาเดียวกัน

เราเห็นด้วยกับอคตินิยมตรงที่ว่าคำพยากรณ์ต่าง ๆ ของวิวรณ์เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับคริสตจักรทั้งเจ็ดในเอเชีย้อย ซึ่งเป็นกลุ่มแรกสุดที่ได้รับหนังสือเล่มนี้ แต่เราก็เห็นด้วยกับอนาคตนิยมตรงที่ว่าบางคำพยากรณ์ในวิวรณ์กล่าวถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ อันแวดล้อมการเสด็จกลับมาของพระคริสต์และการพิพากษาครั้งสุดท้าย และเราก็เห็นด้วยกับประวัติศาสตร์นิยมตรงที่ว่าพระเจ้าควบคุมทั้งประวัติศาสตร์โดยจับเคลื่อนมันไปสู่จุดสูงสุดในการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ และเราก็เห็นด้วยกับอุคคตินิยมตรงที่ว่ากองกำลังชั่วร้ายของซาตานที่กำลังกล่าวถึงในเชิงสัญลักษณ์ในหนังสือวิวรณ์ก็ยังคงล่องลอยเราให้ประนีประนอมความเชื่อของเรา

เราอาจสรุปกลยุทธ์แบบบูรณาการเพื่อการประยุกต์ว่าประกอบด้วยสองส่วนหรือขั้นตอน ในส่วนแรกเราใช้ทุกวิธีที่มีในการจำแนกหลักการและความจริงต่าง ๆ ในหนังสือวิวรณ์ สิ่งเหล่านี้อาจเป็นความจริงเกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้า ความจริงเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ของพระองค์กับโลกนี้ ความจริงเกี่ยวกับพันธะของเราที่มีต่อพระองค์ ความจริงเกี่ยวกับครรถงของประวัติศาสตร์ หรือสิ่งอื่นใดก็ตามที่ยอห์นสอนในหนังสือวิวรณ์ และในส่วนที่สอง เรามองหาความคู่ขนานระหว่างสถานการณ์ของผู้รับสารดั้งเดิมของยอห์นกับสถานการณ์ของชีวิตของเราเอง และความคู่ขนานเหล่านี้ก็จะชี้แนะเราในการประยุกต์

ขั้นตอนแรก ซึ่งเป็นการจำแนกหลักการและความจริงต่าง ๆ ในวิวรณ์ อาจซับซ้อนอย่างยิ่ง เนื่องจากหนังสือเล่มนี้สอนถึง

แนวคิดมากมาย ดังนั้น มันจะเป็นประโยชน์สำหรับเราที่จะกล่าวถึงบางประเด็นเน้นที่สำคัญเป็นพิเศษที่ซ่อนเร้นในข้อนี้ ประเด็นเน้นเหล่านี้สามารถประยุกต์เข้ากับชีวิตในปัจจุบันอย่างง่ายดายในหลาย ๆ วิธีที่เกี่ยวข้อง เช่น เราสามารถมองไปที่ความจริงที่ว่า ชีวิต การสิ้นพระชนม์ การคืนพระชนม์ และการครองราชย์ในสวรรค์ของพระคริสต์ ได้ทำให้พระองค์คู่ควรกับการนมัสการทั้งปวง เรายังสามารถเน้นแนวคิดที่ว่า ชัยชนะเบ็ดเสร็จของพระคริสต์เหนือความชั่วร้ายนั้นเป็นสิ่งแน่นอน และแผ่นดินของพระองค์ไม่มีวันสิ้นสุด เราสามารถยื่นหัตถ์ต่อด้านกองกำลังของซาตานในโลกนี้ที่กำลังทำงานหนักเพื่อพยายามล่อลวงเราให้หันมัสการพวกมัน เพราะเรารู้ว่าพวกมันพันนาการและสาปแช่งพวกที่ติดตามพวกมัน ไม่ใช่อำนวยความสะดวกพวกเขา และเราระลึกเสมอว่าคนที่สวดชื่อต่อพระคริสต์ในชีวิตนี้จะได้รับรางวัลอันเปี่ยมสง่าราศีในชีวิตหน้า เราสามารถมีแรงจูงใจที่จะพากเพียรภายใต้ความยากลำบาก เพราะเรารู้ว่าการข่มเหงที่เรานับนั้นเบาบางยิ่งนัก เมื่อเปรียบเทียบกับพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อศัตรูของพระองค์ เราสามารถอุ้มใจในความจริงที่ว่าประชากรผู้สวดชื่อของพระเจ้าจะได้รับการปกป้องจากการพิพากษาอันน่าหวาดหวั่นนี้ และเราสามารถเกิดความหวังใจจากการที่รู้ว่า วันหนึ่งคำสาปแห่งความบาปจะถูกกำจัดหมดสิ้นจากโลกนี้ และพระเจ้าจะสถิตอยู่กับประชากรของพระองค์ในสันติสุขและความชอบธรรมอันสมบูรณ์แบบ และจากนั้นถึงเวลานั้น เราสามารถมั่นใจได้ว่าพระเจ้าจะอวยพระพรแก่คำพยานที่ดำเนินต่อไปของคริสตจักร และพระองค์จะใช้คำพยานนี้นำคนอีกมากมายมาเชื่อในพระองค์

ขั้นตอนที่สอง ซึ่งมุ่งค้นพบความคล้ายคลึงกันระหว่างผู้รับสารดั้งเดิมของยอห์นกับผู้รับสารในปัจจุบัน อาจซับซ้อนเช่นกัน เพราะมีหลายรายละเอียดต้องพิจารณา ฉะนั้น มันจึงเป็นประโยชน์ที่เราจะมีกลยุทธ์ที่รับผิดชอบได้ในการสร้างความเชื่อมโยงในเหล่านี้

มันมีความคล้ายคลึงกันที่น่าสนใจระหว่างจักรวรรดิโรมกับโลกยุคปัจจุบัน ซึ่งทำให้เราสามารถประยุกต์บทเรียนต่าง ๆ ของวิวรรณ์เข้ากับชีวิตในสมัยปัจจุบัน ข้าพเจ้าคิดว่า ประเด็นที่มีนัยยะสำคัญสูงสุดก็คือ คุณมีสถานการณ์ในศตวรรษแรกที่เผชิญอำนาจของรัฐบาลอันเป็นปฏิปักษ์และต่อต้านคริสตจักร จะกล่าวเช่นนั้นก็ได้ คริสตจักรนั้นเป็นนิยามที่แตกแขนงออกมาภายในสังคมกว้างกว่า และมีมันจึงถูกรัฐบาลกดขี่เป็นอาชญา ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งนั้นเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางกับคริสเตียนจำนวนมากในโลกปัจจุบัน และจะเกิดขึ้นกว้างขวางยิ่งขึ้นอีกในศตวรรษหน้า แม้ในโลกตะวันตก ฉะนั้น บทเรียนของหนังสือวิวรรณ์—พระสัญญาในมัทธิว 16:18 ที่ว่าคริสตจักรจะดำรงอยู่ ที่ว่าในที่สุดแล้ว คริสตจักรก็คือความหมายของประวัติศาสตร์—บทเรียนของหนังสือวิวรรณ์นี้เป็นอะไรที่จะยังเกี่ยวข้องสัมพันธ์มากขึ้นเรื่อย ๆ กับคริสตจักร ซึ่งมองว่าตนถูกผลักดันไปสู่ชายขอบและภายนอกสังคม

—ดร. คาร์ล อาร์ ทูแมน

ข้าพเจ้ามองว่า ถึงแม้เราจะอยู่ห่างออกมาถึงกว่า 2,000 ปีจากโลกของหนังสือวิวรรณ์และการเขียนหนังสือเล่มนี้ในเบื้องต้น แต่แท้จริงแล้ว มันก็มีความคล้ายคลึงกันบางประการระหว่างจักรวรรดิโรมแห่งช่วงเวลานั้นและยุคสมัยปัจจุบัน หนึ่งในความคล้ายคลึงกันก็คือการที่ในทั้งสองกรณีมีชีวิตที่กำลังดำเนินอยู่ภายในประชากรที่หลากหลายมาก ๆ มันมีความตึงเครียดภายใน อีกทั้งความแตกต่างสุดขั้วอย่างเหลือเชื่อระหว่างพวกที่แสนร่ำรวยและพวกที่แสนยากจน และร่องลงไปก็ระหว่างผู้ลอบด้วยเอกสิทธิ์กับพวกชายขอบ มันมีความเคลื่อนไหวต่าง ๆ สูงมาก—แม้ว่าจะมีบางองค์ประกอบที่ไม่เคลื่อนไหวก็ตาม—ความเคลื่อนไหวสูงมากเหล่านี้มีอยู่ภายในศตวรรษแรก ผู้คนเดินทางไปมา มีนักเดินทาง พ่อค้า ประชาชนที่เดินทางไปมาอย่างสมัครใจ บางครั้งเพราะความสิ้นหวัง และไปรวมตัวกันในสถานที่อันแตกต่างกันอย่างมากจากบ้านเกิดของตน ฉะนั้น มันจึงมีมิติทางสังคมมากมายและมีมิติทางภาษาศาสตร์มากมายที่ข้าพเจ้าคิดว่ากำลังสื่อสารกับเรา

—ดร. เจมส์ ดี สมิธ ที่สาม

นอกเหนือจากความคล้ายคลึงกันรองลงไปจำนวนมหาศาลที่เราพบได้ระหว่างตัวเราเองกับผู้รับสารดั้งเดิมของยอห์น ก็มีความ

คล้ายคลึงกันอันโดดเด่นอย่างน้อยสามประการที่สามารถชี้แนะเราในการประยุกต์ หนึ่งในพระเจ้าองค์เดียวกันที่ปกครองเหนือสิ่งทรงสร้างในศตวรรษแรก ก็ยังคงปกครองโลกนี้ในวันนี้ พระองค์ยังคงควบคุมประวัติศาสตร์ ยังคงปกป้องคนของพระองค์ ยังคงตอบคำอธิษฐาน และยังคงคู่ควรกับความจงรักภักดี การขอบพระคุณ และการสรรเสริญของเรา สอง โลกที่ล้มลงและเต็มไปด้วยความบาปไปเดียวกันนี้ที่สร้างปัญหาเกี่ยวกับคริสตจักรต่าง ๆ ในเอเชียย่อย ก็ยังคงสร้างปัญหาเกี่ยวกับคริสเตียนในปัจจุบัน เรายังคงเผชิญอำนาจของความชั่วร้าย ยังคงทนทุกข์กับความยากลำบากอันเกิดจากเหตุการณ์ธรรมชาติ และยังคงต่อสู้กับโรคร้ายและความหิวโหย และสาม มนุษย์ก็ยังเป็นเหมือนเดิมเช่นกัน เรายังคงเป็นคนบาปที่จำเป็นต้องได้รับการไถ่ การรักษา และความสัมพันธ์ที่ได้รับการรื้อฟื้นกับพระเจ้า ความคล้ายคลึงกันเช่นนี้ทำให้หนังสือวิวรณ์เกี่ยวข้องกับชีวิตปัจจุบันเหมือนกับที่มันเคยเป็นในศตวรรษแรก

ในหลากหลายแนวทาง หนังสือวิวรณ์ให้ความหวังกับคริสเตียนทั้งปวงในทุกยุค ข้อความของวิวรณ์เป็นจริงเหนือกาลเวลา เกี่ยวข้องสัมพันธ์เสมอ และทรงพลังสำหรับเราเหมือนกับที่ทรงพลังสำหรับคริสตจักรทั้งเจ็ดในเอเชียย่อย วิวรณ์สามารถหนุนใจเราให้ลงความสัจซื่อต่อพระคริสต์ในทุกสถานการณ์ รวมทั้งสามารถให้ความหวังกับเราสำหรับอนาคต ไม่ว่าบางครั้งชีวิตของเราจะดูแคบเพียงใด เราก็อยู่ฝ่ายผู้มีชัยอย่างแท้จริง และความหวังใจนี้สามารถค้ำจุนเรา เพราะเรารู้ว่า วันหนึ่งพระคริสต์จะเสด็จกลับมาเพื่ออวยพระพรเราในฐานะทายาทและผู้ปกครองเหนือการทรงสร้างใหม่อันสมบูรณ์แบบและถาวรของพระองค์

สรุป

ในบทเรียนนี้ เราได้ศึกษาจุดประสงค์ของหนังสือวิวรณ์ในด้านข้อเสนอที่จะอวยพระพรและคำขู่ว่าจะสาปแช่ง เราได้สำรวจรายละเอียดของเนื้อหาของวิวรณ์ และเราได้พิจารณาการประยุกต์วิวรณ์ในยุคปัจจุบัน โดยดูที่บางกลยุทธ์ทั่วไป และกลยุทธ์เพื่อการประยุกต์แบบบูรณาการมากขึ้น

ตลอดบทเรียนนี้ เราได้เห็นว้าวรณ์ให้ความมั่นใจกับเราถึงชัยชนะในบั้นปลายของพระเจ้า หนุนใจเราให้พากเพียร และทำให้เราคาดหวังอย่างแรงกล้ายิ่งขึ้นถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ พระพรในอนาคตของเรานั้นแน่นอน และสามารถทำให้เราอุ่นใจและหนักแน่นเมื่อเรารู้สึกล่องลอย หรือแม้กระทั่งถูกข่มเหง พระเจ้าไม่มีทางเจตนาให้หนังสือเล่มนี้ทำให้คริสเตียนแตกแยกเพราะความแตกต่างด้านศาสนศาสตร์ของเรา พระองค์เจตนาให้วิวรณ์หนุนใจผู้เชื่อทุกคนในทุกสมัยที่จะดำเนินชีวิตโดยเชื่อฟังพระองค์อย่างซื่อสัตย์ซื่อ พร้อมกับมีความหวังในการที่พระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเราจะเสด็จกลับมาด้วยสง่าราศี

วิทยากร

ดร. สตีฟ บราวน์ (ผู้ดำเนินรายการ) เป็นผู้ก่อตั้งบริษัท คีย์ ไลฟ์ เนทเวิร์ค พันธกิจการสอนที่ใช้รายการวิทยุ พอดคาสท์ สัมมนา และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อแบ่งปัน “พระคุณรากฐานของพระเจ้าถึงคนบาปและผู้ทนทุกข์” ท่านเป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณด้านศาสนศาสตร์เชิงปฏิบัติ ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมปฏิรูป และเป็นศาสตราจารย์รับเชิญด้านศาสนศาสตร์เชิงปฏิบัติ ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมนอคส์และวิทยาลัยพระคริสตธรรมเวสต์มินสเตอร์ ดร. บราวน์สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีด้านศาสนศาสตร์วิสุทธจากวิทยาลัยศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยบอสตัน และได้รับปริญญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์จากคิง คอลเลจ ท่านได้รับใช้ในฐานะศิษยาภิบาลอ่าวโซของคริสตจักรเพรสไบทีเรียน คีย์ บิสเคียน ที่เซาท์ ฟลอริดาเป็นเวลา 17 ปี และได้ประพันธ์หนังสือกว่า 12 เล่ม ซึ่งรวมถึง “เมื่อทำดีก็ยังไม่พอ” (“When Being Good Isn't Good Enough” จัดพิมพ์โดยเบเกอร์ พับลิชิ่ง กรุ๊ป 1995) “เสรีภาพอื้อฉาว: ธรรมชาติรากฐานของข่าวประเสริฐ” (“Scandalous Freedom: The Radical Nature of the Gospel” จัดพิมพ์โดยฮาวเวิร์ด บุคส์ 2004) และ “บาปฟรีสามประการ: พระเจ้าไม่โกรธคุณจนกระทั่ง” (“Three Free Sins: God's Not Mad at You” จัดพิมพ์โดยฮาวเวิร์ด บุคส์ 2012)

ดร. สตีฟ เบลคมอร์ เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์สาขาปรัชญา ที่วิทยาลัยพระคริสตธรรมเวสต์มินสเตอร์

ดร. เดวิด ดับเบิลยู แซฟแมน เป็นรองศาสตราจารย์ด้านพระคัมภีร์ใหม่และโบราณคดี ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมคัลฟเวเนนท์

ดร. แมรอนดอน ดี โครว์ เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ด้านพันธสัญญาใหม่ ณ วิทยาลัยศาสนศาสตร์เวสต์มินสเตอร์

ดร. แมทท์ ฟรีดแมน เป็นศาสตราจารย์สาขาการประกาศและการสร้างสาวก ที่วิทยาลัยพระคริสตธรรมเวสต์มินสเตอร์

ดร. เจมส์ แอมิลตัน เป็นรองศาสตราจารย์ด้านศาสนศาสตร์ตามหลักพระคริสตธรรมคัมภีร์ ณ วิทยาลัยศาสนศาสตร์เซาท์เทิร์น แบ็ปติสต์ และเป็นศิษยาภิบาลฝ่ายเทศนา ณ คริสตจักรแบ็ปติสต์เคนวูด

ดร. แบรดลีย์ ที จอห์นสัน เป็นศาสตราจารย์วุฒิคุณ ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมแอสบิวรี และเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรเมโทดิสต์ เวสต์ลีย์ แชนเปลด ยูไนเต็ด ในเมืองนิโคลัสวิลล์ มลรัฐเคนทักกี

ดร. เดนนิส จอห์นสัน เป็นคณบดีฝ่ายวิชาการ และศาสตราจารย์สาขาศาสนศาสตร์เชิงปฏิบัติ ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมเวสต์มินสเตอร์ แคลิฟอร์เนีย

ดร. เรก เอส คินเนอร์ เป็นประธานเกียรติคุณิ เอฟ. เอ็ม. และ อคา ทอมป์สัน ของพระคริสตธรรมคัมภีร์ศึกษา ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมแอสบิวรี

ดร. ไชมอน เจ คิสเตอเมเจอร์ (1930-2017) เป็นศาสตราจารย์ด้านพระคัมภีร์ใหม่ ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมปฏิรูป วิทยาเขตออร์แลนโด ฟลอริดา

ดร. โรเบิร์ต จี ลิสเตอร์ เป็นรองศาสตราจารย์ด้านพระคริสตธรรมคัมภีร์ศึกษาและศาสนศาสตร์ ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมทัลบอด

ดร. โรนัลด์ เจ เนห์เทิลส์ (เกษียณ) เป็นศาสตราจารย์ด้านศาสนศาสตร์เชิงประวัติศาสตร์ ณ วิทยาลัยพระคริสตธรรมเซาเธิร์น แบ็ปติสต์

ดร. เกร็ก เพอร์รี่ เป็นรองประธานด้าน โครงการพุทธศาสตร์ ณ องค์กร “ผู้รับใช้แห่งสหัสวรรษที่สาม” (อดีตรองศาสตราจารย์ด้านพันธสัญญาใหม่และผู้อำนวยการโครงการ “การริเริ่มพันธกิจในเขตเมือง” ณ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมคัพฟวอแนนด์)

ดร. เว็ร็น เอส พอยเชรสส์ เป็นศาสตราจารย์ด้านการตีความพระคัมภีร์ใหม่ ณ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเวสต์มินสเตอร์ และเป็นบรรณาธิการของ “วารสารศาสนศาสตร์ของเวสต์มินสเตอร์”

ดร. ริชาร์ด พเรตต์ จูเนียร์ เป็นประธานของ องค์กร “ผู้รับใช้แห่งสหัสวรรษที่สาม” (Third Millennium Ministries) และศาสตราจารย์วุฒิคุณด้านพันธสัญญาเดิม ณ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป วิทยาเขตออร์แลนโด

ดร. โรมัส อาร์ ซีไรเนอร์ เป็นศาสตราจารย์เกียรติยศ “เจมส์ บิวเคแนน แฮร์ริสัน” ด้านการตีความพันธสัญญาใหม่ และเป็นรองคณบดีด้านพระคริสต์ธรรมคัมภีร์และการตีความ ณ วิทยาลัยศาสนศาสตร์เซาท์เทิร์น แบ็บติสต์

ดร. เกล็น สกอร์จี้ เป็นศาสตราจารย์สาขาศาสนศาสตร์ ณ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเบ็ธเอล ในเมือง ซาน ดิโอโก

ดร. เจมส์ ดี สมิท ที่สาม เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณด้านประวัติศาสตร์คริสตจักร ณ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเบ็ธเอล ในเมืองซาน ดิโอโก และเป็นศาสตราจารย์วุฒิคุณด้านศาสนา ณ มหาวิทยาลัยซาน ดิโอโก

ดร. มาร์ค สเตราสส์ เป็นศาสตราจารย์สาขาพันธสัญญาใหม่ ณ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเบ็ธเอล ซาน ดิโอโก

ดร. เอरिक เซอนเนส เป็นศาสตราจารย์ด้านพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ศึกษาและศาสนศาสตร์ ณ วิทยาลัยศาสนศาสตร์ทัลบอด มหาวิทยาลัยปิโอลา และเป็นประธานภาควิชาพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ศึกษาและศาสนศาสตร์

ศาสตราจารย์ ดร. สตีเฟน ทง เป็นนักประกาศข่าวประเสริฐและนักศาสนศาสตร์ผู้มีชื่อเสียงชาวจีน เป็นผู้ส่งเสริมให้จัดตั้ง “กลุ่มเคลื่อนไหวเพื่อประกาศข่าวประเสริฐแนวปฏิรูป” และเป็นผู้ก่อตั้ง “พันธกิจนานาชาติโดยสตีเฟน ทง เพื่อการประกาศข่าวประเสริฐ” ภายใต้คริสตจักรและวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมข่าวประเสริฐแนวปฏิรูป ในอินโดนีเซีย

ดร. คาร์ล อาร์ ทูแมน เป็นศาสตราจารย์ด้านพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ศึกษาและศาสนาศึกษา ณ วิทยาลัยโกรฟ ซิตี และเคยเป็นหนึ่งในคณาจารย์ของวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเวสต์มินสเตอร์ ในรัฐเพนซิลวาเนีย

ดร. บิลล์ ยูรี เคยเป็นศาสตราจารย์ด้านศาสนศาสตร์เชิงระบบและเชิงประวัติศาสตร์ ณ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเวสต์ลีย์ เป็นเวลา 24 ปี และปัจจุบันทำหน้าที่ศึกษานิเทศของคริสตจักรอีแวนเจลิคอล เมโธดิสต์ ที่เอลิซาเบธ ซิตี รัฐนอร์ท แคโรไลนา

อภิธานศัพท์

แนวคิดไร้ศักรรช—มุมมองด้านอวสานวิทยาที่สอนว่ายุคศักรรชเป็นคำอุปมาอุปไมยและหมายถึงทั้งช่วงเวลาระหว่างการเสด็จมาครั้งแรกและครั้งที่สองของพระคริสต์ ในช่วงเวลานี้ พระคริสต์ครองราชย์จากสวรรค์และโดยผ่านคริสตจักรของพระองค์ในโลก และคริสเตียนประสบกับทั้งความยากลำบากและพระพร เมื่อยุคศักรรชผ่านไปแล้วเท่านั้น พระคริสต์จึงจะเสด็จกลับมา เพื่อบดขยี้การกบฏของซาตานและเพื่อทำการพิพากษาครั้งสุดท้าย ก่อนที่พระองค์จะเริ่มต้นระยะสุดท้ายของฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่

วันสิ้นโลก—คำศัพท์ที่แปลมาจากคำภาษากรีก “*อาโพคาลิปซิส*” (“*apokalypsis*”) มีความหมายว่า “เปิดให้เห็น” หรือ “เผยให้เห็น” บางครั้งใช้สลับกับคำว่า “การเปิดเผย”

เอเชียย่อย—พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่ปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งของภาคตะวันตกของตุรกี อันเป็นพื้นที่ที่เปาโลปฏิบัติพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐเป็นส่วนใหญ่

บาบิโลน—เมืองหลวงของเมโสโปเตเมียตอนใต้ (บาบิโลเนีย) ในตะวันออกใกล้ยุคโบราณ ขึ้นชื่อในเรื่องวิถีชีวิตและการปฏิบัติอันกริดไร้ศีลธรรม กล่าวถึงในหนังสือวิวัฒน์เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของทุกชนชาติและองค์กรที่ต่อต้านการปกครองของพระคริสต์

บาลาอัม—ผู้เผยพระวจนะชั่วร้ายในพระคัมภีร์เดิมที่ไม่ใช่ชาวยิวและที่ถูกสั่งให้สาปแช่งชาวอิสราเอล แต่กลับอวยพรพวกเขา ภายหลัง บาลาอัมยุยงชาวอิสราเอลให้หันมัสการรูปเคารพและกระทำผิดประเวณีกับหญิงนอกศาสนา บาลาอัมคือคนที่พระเจ้าเตือนผ่านลาของเขา

แนวคิดก่อนศักรรชแนวอนุรักษ์—มุมมองด้านอวสานวิทยาที่สอนว่าพระเจ้ามีแผนการสำหรับอิสราเอลแตกต่างจากแผนการที่พระองค์มีสำหรับคริสตจักร ในมุมมองนี้ คริสตจักรจะถูกรับขึ้นไป จากนั้นก็จะมีช่วงเวลาแห่งความยากลำบากบนโลก เมื่อสิ้นสุดช่วงเวลาแห่งความยากลำบาก พระเยซูจะเสด็จกลับมาและยุคศักรรชก็จะเริ่มต้นขึ้น พระองค์จะฟื้นฟูชนชาติอิสราเอลและครองราชย์ทางกายภาพบนโลกนี้เป็นเวลา 1,000 ปี เมื่อ 1,000 ปีนี้สิ้นสุดลง ซาตานจะก่อการกบฏแต่

พระเจ้าจะกำราบซาตาน และทำการพิพากษาครั้งสุดท้าย ก่อนที่พระองค์จะเริ่มต้นระยะสุดท้ายของฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่

เอเฟซัส—เมืองในเอเชียย่อย ซึ่งเปาโลไปเยือนในการเดินทางเพื่อประกาศข่าวประเสริฐครั้งที่สาม น่าจะเป็นสถานที่ที่ยอห์นเขียนพระกิตติคุณเล่มที่สี่ และเมืองนี้ถูกบรรยายในวิวัฒน์ว่าได้สูญเสีย “ความรักดั้งเดิม” เสียแล้ว

อวสานวิทยา—การศึกษาหรือหลักคำสอนเรื่องยุคสุดท้าย

เอลเซียล—ผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เดิมผู้ปฏิบัติพันธกิจในบาบิโลนท่ามกลางผู้ที่ถูกเนรเทศระหว่างปี 597-586 ก่อน ค.ศ.

อนาคตนิยม—กลยุทธ์การตีความที่กล่าวว่าคำพยากรณ์ส่วนใหญ่ในพระคัมภีร์ยังมีได้สำเร็จเป็นจริง แต่จะสำเร็จเป็นจริงในอนาคต มุมมองนี้ยึดมั่นว่านิมิตต่าง ๆ ในหนังสือวิวัฒน์จะยังไม่เริ่มสำเร็จเป็นจริงจนกระทั่งถึงวิกฤตการณ์ครั้งสุดท้ายที่จะเกิดขึ้นทันทีก่อนพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สอง

ชาวต่างชาติ—บุคคลที่ไม่ใช่ชาวยิว

หญิงโสเภณีตัวกลาง—คำอุปมาในพระคัมภีร์ ซึ่งหมายถึงความสำราญอันไม่ถูกต้องทุกรูปแบบที่ล่อลวงคนของพระเจ้าออกห่างจากการนมัสการที่แท้จริงและการดำเนินชีวิตที่สัตย์ซื่อ และเป็นสัญลักษณ์สื่อถึงบาปโหลนนครโบราณ รวมทั้งความเลื่อมทราวมและความไร้ศีลธรรมของมัน

เฮโรดมหาราช—กษัตริย์ชาวอิวาที่โรมแต่งตั้ง ซึ่งปกครองตั้งแต่ 37 ปีก่อน ค.ศ. จนกระทั่งเสียชีวิตตอน 4 ปีก่อน ค.ศ. เป็นที่รู้จักกันว่าได้สั่งให้สังหารทารกเพศชายทุกคนที่อายุตั้งแต่สองปีลงมา หลังจากที่เขารู้เรื่องราวการประสูติของพระเยซู

แนวคิดก่อนสหัสวรรษแนวประวัติศาสตร์—มุมมองด้านอวสานวิทยาที่คริสตจักรตลอดประวัติศาสตร์ยึดถือ ซึ่งสอนว่าคริสตจักรต้องเผชิญความยากลำบากใหญ่หลวงก่อนพระเยซูเสด็จกลับมา เมื่อพระเยซูเสด็จมา ยุคสหัสวรรษก็จะเริ่มต้น และพระเยซูก็จะครองราชย์ทางกายภาพบนโลกนี้เป็นเวลา 1,000 ปี เมื่อสิ้นสุดยุคสหัสวรรษ ชาตาดานจะก่อกบฏ แต่พระเจ้าจะกำราบมัน และทำการพิพากษาครั้งสุดท้าย ก่อนที่พระองค์จะเริ่มต้นระยะสุดท้ายของฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่

ประวัติศาสตร์นิยม—กลยุทธ์การตีความที่กล่าวว่า การจะมีความเข้าใจเพียงพอในเรื่องใดก็ตาม ต้องมีการพิจารณาพื้นที่ที่สิ่งนั้นครอบครองในประวัติศาสตร์ มุมมองนี้ยึดมั่นว่าบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ในพระคัมภีร์สัมพันธ์กับคนและเหตุการณ์จริงตลอดประวัติศาสตร์ และนิมิตต่าง ๆ ในหนังสือวิวรรณ์ทำให้เราเห็นเค้าโครงตามลำดับเวลาของครรถงประวัติศาสตร์ คริสตจักร ตั้งแต่ศตวรรษแรกไปจนกระทั่งการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์

อุดมคตินิยม—กลยุทธ์การตีความอันเน้นที่แนวความคิดเชิงนามธรรมและหลักการทั่ว ๆ ไป มากกว่าบุคคลหรือเหตุการณ์ใดโดยเฉพาะในประวัติศาสตร์ มุมมองนี้ยึดมั่นว่าจากต่าง ๆ ในวิวรรณ์ฉายภาพแบบแผนทั่วไปของสงครามฝ่ายจิตวิญญาณ ไม่ใช่เหตุการณ์หรือกาลานุกรมใดโดยเฉพาะ

เยเรมีย์—ผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เดิม ในช่วง 626 ถึง 586 ปีก่อน ค.ศ. รู้จักกันในชื่อ “ผู้เผยพระวจนะที่คร่ำครวญ” ด้วยท่านเผยพระวจนะเกี่ยวกับอนาคตของยูดาห์และของพันธสัญญาใหม่ที่ว่าจะมาถึง

เยเซเบล—มเหสีต่างชาติผู้ชั่วร้ายของกษัตริย์อาหับ ซึ่งขู่งอาหับและชาวอิสราเอลให้นมัสการบาอัลและสังหารผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้า ภายหลัง นางถูกประหารและถูกสุนัขกัดกินร่างตามคำพยากรณ์ ซื่อนี้เป็นสัญลักษณ์ของหญิงที่ล่อลวงคนให้ประพฤติผิดศีลธรรมทางเพศและบุชารูปเคารพ

ยอห์น—บุตรของเศเบดีและน้องชายของยากอบ เป็นหนึ่งในอัครทูต 12 คน เป็นผู้เขียนพระกิตติคุณยอห์น, 1 ยอห์น, 2 ยอห์น, 3 ยอห์น, และหนังสือวิวรรณ์ บางครั้งถูกเรียกว่า “สาวกที่พระเยซูทรงรัก”

ยูดาห์—1) หนึ่งใน 12 เผ่าของอิสราเอล 2) บุตรคนที่สี่ของยาโคบ โดยผ่านเชื้อสายของเขา พระเมสสิยาห์ที่ทรงสัญญาไว้จะเสด็จมา 3) ชื่อของอาณาจักรทางตอนใต้หลังจากประเทศอิสราเอลถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน

เลาติเซีย—เมืองในเอเชียช้อย ในหนังสือวิวรรณ์ พระเยซูกล่าวหาคริสตจักรในเมืองนี้ว่า “ไม่ร้อนและไม่เย็น”

สิงห์แห่งเผ่ายูดาห์—พระนามเชิงสัญลักษณ์ของพระคริสต์
พระเมสสิยาห์ ผู้ที่จะเสด็จมาจากเชื้อสายของยูดาห์และ
ปกครองเหนือทั้งโลก มีที่มาจากคำอวยพรที่ยาโคบมอบแก่ยู
ดาห์ในปฐมกาล 49

มรณะสักขี/ผู้พลีชีพ—บุคคลที่เต็มใจทนทุกข์หรือถูกสังหาร
เพราะไม่ยอมปฏิเสธความเชื่อทางศาสนาของตน

สหัสวรรษ—ช่วงเวลา 1,000 ปี

ยุคสหัสวรรษ—ช่วงเวลาแห่งการปกครองของพระคริสต์ ณ
อวสานของโลก ตามที่กล่าวถึงในวิวรณ์ 20 ซึ่งบางคนคิดว่ากิน
เวลา 1,000 ปีพอดี

นครเยรูซาเล็มใหม่—เมืองหลวงและองค์ประกอบศูนย์กลาง
ของการทรงสร้างใหม่ ที่นั่น พระเจ้าจะสถาปนาราชบัลลังก์
ในสวรรค์ของพระองค์และสำแดงพระสิริของพระองค์ต่อคน
ของพระองค์

พวกนิโคเลาสนิยม—นิกายที่ผสมผสานความเชื่อคริสเตียนเข้า
กับแนวคิดกามารณนิยม โดยพวกที่เข้าร่วมนิกายนี้ได้แก่กลุ่ม
คริสเตียนที่เอาแต่ใจตัวในช่วงคริสต์ศตวรรษแรก

เปอร์แกมม—เมืองในเอเชียน้อย โดยคริสตจักรในเมืองนั้น
ล้มเหลวในการต่อต้านคำสอนนอกรีตของพวกนิโคเลาสนิยม

ฟีลาเดลเฟีย—เมืองในเอเชียน้อย โดยชื่อในภาษากรีก
หมายความว่า “ความรักอันพี่น้อง” เป็นคริสตจักรที่ไม่ได้รับคำ
ตำหนิใด ๆ ในหนังสือวิวรรณ์

แนวคิดหลังสหัสวรรษ—มุมมองด้านอวสานวิทยาที่สอนว่า
พระคริสต์จะครองราชย์จากสวรรค์ในยุคสหัสวรรษ ใน
มุมมองนี้ ยุคสหัสวรรษมีได้กินเวลา 1,000 ปีตามตัวอักษร แต่
เป็นช่วงเวลาแห่งการขยายตัวของคริสตจักรและการเติบโตของ
ข่าวประเสริฐ ซึ่งเตรียมโลกนี้ให้พร้อมสำหรับการเสด็จกลับมา
ของพระคริสต์ เมื่อยุคสหัสวรรษสิ้นสุดลง พระคริสต์จะเสด็จ
กลับมาและบดขี้การกบฏของชาตนา จากนั้น พระองค์ทำการ
พิพากษาครั้งสุดท้ายและเริ่มต้นระยะสุดท้ายของฟ้าสวรรค์ใหม่
และแผ่นดินโลกใหม่

แนวคิดก่อนสหัสวรรษ—มุมมองด้านอวสานวิทยาที่สอนว่า
พระเยซูจะเสด็จกลับมาก่อนยุคสหัสวรรษและจะครองราชย์
ทางกายภาพเป็นเวลา 1,000 ปีบนโลกนี้

อดีตนิยม—กลยุทธ์การตีความที่กล่าวว่าคำพยากรณ์ส่วนใหญ่
ในพระคัมภีร์ได้สำเร็จเป็นจริงแล้ว และคำพยากรณ์ส่วนใหญ่
ในหนังสือวิวรรณ์ก็สำเร็จเป็นจริงแล้วในศตวรรษแรกหลังการ
ประสูติของพระคริสต์

แผ่นดินพระสัญญา—แผ่นดินที่พระเจ้าสัญญาจะประทานเป็น
มรดกแก่อับราฮัมและลูกหลานของท่าน

การกล่าวขี้—คำศัพท์ที่หมายความว่า “กล่าวสรุป” ในพระ
คัมภีร์ คำนี้หมายความว่าข้อความที่มาจากหลังกล่าวขี้หรือ
กล่าวซ้ำข้อความที่มาก่อนหน้านั้น โดยอาจเน้นประเด็น
แตกต่างกัน

ซาร์ดิส—เมืองหลวงของราชอาณาจักรลิเดียในเอเชียน้อย ในหนังสือวิวรณ์ พระเยซูตรัสว่า แม้ว่าคริสตจักรที่นี้มีชื่อเสียงว่ายังมีชีวิต แต่ความจริงได้ตายแล้ว

ซาตาน—วิญญาณที่ชื่อของมันหมายความว่า “ปฏิปักษ์” หรือ “ผู้กล่าวหา” เรียกกันว่า “มาร” หรือ “ปีศาจ” ด้วย โดยในหนังสือวิวรณ์มีพยานาสีแดงที่มีเจ็ดหัวและสิบเขาเป็นตัวแทน

สมออร์นา—หนึ่งในเมืองสำคัญของเอเชียน้อย ในหนังสือวิวรณ์ พระเยซูเตือนว่าคริสตจักรในเมืองนี้จะเผชิญความทุกข์ยาก และหนุนใจผู้เชื่อให้คงไว้ซึ่งความสัตย์ซื่อต่อไป

บุตรมนุษย์—คำเรียกตำแหน่งของพระเมสสิยาห์ที่พบในคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิม โดยถูกใช้ในพระคัมภีร์ใหม่เพื่อหมายถึงพระเยซู

พลับพลา—เดินที่แบบเคลื่อนย้ายได้ อันเป็นที่ประทับของหีบพันธสัญญา และเป็นທີ່ที่พระเจ้าสำแดงการสถิตอยู่แบบพิเศษของพระองค์ต่ออิสราเอล

พระวิหาร—อาคารในกรุงเยรูซาเล็มที่ชาวอิสราเอลนมัสการ พระเจ้าและพระเจ้าสัญญาว่าจะสถิตอยู่กับคนของพระองค์ในรูปแบบพิเศษ ถูกทำลายในปี 586 ก่อน ค.ศ. ถูกสร้างขึ้นใหม่ในภายหลัง และถูกทำลายอีกครั้งหนึ่งใน ค.ศ. 70

ริยาทรา—เมืองที่เจริญรุ่งเรืองในเอเชียน้อย บ้านเกิดของสตรีนามว่าลิเดีย ซึ่งมาเป็นคริสเตียน โดยผ่านการเทศนาประกาศของเปาโล ในหนังสือวิวรณ์ คริสตจักรในเมืองนี้ได้รับคำตำหนิเพราะการที่ยอมอะลุ่มอล่วยกับเซเชเบล ผู้หญิงที่ชักจูงคนมากมายเข้าสู่การผิดศีลธรรมทางเพศและการบูชารูปเคารพ